ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3–01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΙΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 732
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
10
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ 32 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. . Λ. .
ΜΗΝΑ ΚΑΙ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 15.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 8.5 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΓΑΛΗ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΥ ΑΣΘ. ΙΟΝΙΟΝ
Α. ΜΕΤΡ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΟΛ. ΤΕΤ. ΙΟΝΙΟΝ ΚΥΜΑΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 758.0

ΚΑΙ ΤΩΡΑ...

Ἡ ὑπογραφεῖσα προχθὲς ἐν Γενεύῃ Ἑλληνογαλλικὴ προσυμφωνία διὰ τὰ χρέη καὶ ἡ ἀναμενομένη ἐπ' εὐνοϊκοὺς ὅρους νὰ συντελεσθῇ σύναψις τοῦ τριμεροῦς δανείου κλείουν τὸ προπαρασκευαστικὸν στάδιον τῆς προσπαθείας, ἣν ἀπὸ ἔτους καταβάλλει ἡ Ἑλλὰς πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν της καὶ γενικωτέραν ἐσωτερικὴν περισυλλογήν. Αἱ ἀντιρρήσεις ἃς διετυπώσαμεν ὅσον ἀφορᾷ τὰς βάσεις, εἰς ἃς ἐστηρίχθη ἡ ὑπὸ ἐφαρμογὴν οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ αἱ ἐπιφυλάξεις, τὰς ὁποίας διατηροῦμεν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπόδοσιν τῆς μέχρι τοῦδε κυβερνητικῆς προσπαθείας ὑφ' οὓς ὅρους ἐγένετο, δὲν μᾶς ἐμποδίζουν ἀπὸ τοῦ ν' ἀναγνωρίσωμεν τὸ συντελεσθὲν ἔργον καὶ νὰ τὸ ἐγγράψωμεν εἰς τὸ κυβερνητικὸν τῶν συντελεστῶν του. Ἔπρεπε, ὁπωσδήποτε, νὰ διακανονισθοῦν τὰ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν πολεμικά μας χρέη, διότι ἄνευ τοῦ διακανονισμοῦ των, τὸ δάνειον, ἐφ' οὗ ἡ Κυβέρνησις ἐβάσισε τὸ ἐξυγιαντικὸν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Χώρας πρόγραμμα, δὲν ἦτο εὔκολον νὰ συναφθῇ καὶ ἡ σταθεροποίησις τοῦ νομίσματος δὲν ἦτο δυνατή. Ἔπρεπε νὰ διακανονισθοῦν τὰ πολεμικά μας χρέη ἀκόμη καὶ δι' ἕνα ἄλλον λόγον: ὅπως ἀρθοῦν αἱ παρεξηγήσεις, αἱ δυσχεραίνουσαι τὰς μετὰ τῶν τριῶν μεγάλων Κρατῶν σχέσεις, τὰς ὁποίας συμφέρον ἔχει ἡ Ἑλλὰς νὰ διατηρῇ ἀγαθωτάτας.

Καὶ ἤδη, μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἀπαραιτήτων προϋποθέσεων τούτων, πρέπει ν' ἀρχίσῃ τὸ κυρίως ἀναδημιουργικὸν ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ἅπαντες ὀφείλομεν τὴν συμβολήν μας. Ὁ διακανονισμὸς τῶν χρεῶν καὶ ἡ σύναψις τοῦ δανείου ἀκόμη, δὲν ἀποτελοῦν τέρμα, ἀλλὰ σταθμόν, σταθμὸν προκαταρκτικόν, ὅστις πρέπει νὰ γίνῃ ἀφετηρία ἐργασίας συντόνου καὶ συστηματικῆς.

Ἀλλὰ πρὸ τούτου εἶναι ἀνάγκη νὰ πληρωθοῦν καὶ ἄλλαι τινὲς προϋποθέσεις ἐσωτερικῆς φύσεως, αἵτινες δὲν ἐπληρώθησαν μέχρι τοῦδε διότι ἡ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως περιεσπᾶτο εἰς τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαπραγματεύσεις, καὶ ἡ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ παράστασίς της δὲν ἦτο ἀκεραία λόγῳ τῆς διαρκοῦς ἀπουσίας τῶν δύο ἐκ τῶν τεσσάρων μετεχόντων ἐν αὐτῇ πολιτικῶν ἡγετῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἕτερος εἶναι καὶ ὁ κυριώτερος κυβερνητικὸς παράγων. Οὕτω συνεσωρεύθησαν προβλήματα ἐπὶ προβλημάτων, ἄνευ τῆς ἐπιλύσεως τῶν ὁποίων θετικὴ ἀναδημιουργικὴ ἐργασία δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀρχίσῃ καὶ ἀρχίζουσα δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀποδώσῃ ἀποτελέσματα ἀσφαλῆ καὶ ἱκανοποιητικά.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ σύναψις τοῦ δανείου, μετὰ τὸν ὁπωσδήποτε εὐχάριστον διακανονισμὸν τῶν χρεῶν δὲν θ' ἀπασχολήσῃ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπὶ πολὺν χρόνον τοὺς δύο ἡγέτας, τῶν ὁποίων αἱ ἀπουσίαι, ὅσον δικαιολογημέναι καὶ ἂν εἶναι, ἀφῆκαν οὐχ ἧττον τὴν Χώραν ἐπὶ μακρὸν διάστημα ἄνευ Κυβερνήσεως ἱκανῆς ν' ἀντιμετωπίσῃ ἐπαρκῶς τὰ ἀναφυόμενα ζητήματα καὶ νὰ προλειάνῃ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ἀνορθωτικὴν προσπάθειαν.

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΙΚΡΟΓΕΛΟΥ

ΔΡΑΜΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΤΣΙΓΑΡΟ

—Τί θὰ γίνωμε, Πικρόγελέ μου; Τὰ δόλια τὰ τσιγάρα μας ἀκρίβηναν καὶ πάλι. Μὰ αὐτὸ καταντάει ἐπὶ τέλους τυραννία, ἀ[illegible]ιστότης, νερωνισμός· καὶ νομίζω ὅτι καὶ ἐμεῖς τὰ θύματα ἔχομε καθῆκον πρὸς τὸν ἑαυτό μας, ν' ἀντιτάξωμε κάποια ἄμυνα σ' αὐτὴ τὴ σκληρόκαρδη τυραννία.

—Σὰν ποιὰ ἄμυνα, φίλε μου;

—Νὰ σοῦ πῶ· ἡ ἀποτελεσματικώτερη ἄμυνα εἶναι νὰ τὸ κόψωμε τὸ ἄτιμο· δὲν ἔχομε ἐπὶ τέλους λίγη ὑπερηφάνια, λίγη θέλησι, σὰν ἄνδρες, νὰ νικήσωμε μιὰ τόσο πρόστυχη καὶ σιχαμένη ἡδονή! ἢ μήπως θὰ μᾶς δώσῃ μικρότερη ἡδονὴ τὸ συναίσθημα τῆς νίκης! Λίγη ἡδονὴ θὰ αἰσθάνεσαι νὰ περνᾷς ἀγέρωχα μπροστὰ ἀπὸ τὸ κιόσκι, χωρὶς νὰ μετρᾷς μὲ τὸ νοῦ σου πόσα τάλληρα σοῦ μένουν ἀκόμα στὸ πορτοφόλι σου; μικρὸ τῶχεις νἀκοῦς τὴν ὑπερτίμησι τοῦ πακέττου μὲ τὴν ἴδια ἀπάθεια ποὺ ἀκοῦς σήμερα τὴν ὑπερτίμησι τῆς σαμπάνιας καὶ τοῦ μαυροχάβιαρου; Ἀφίνω τὴν ἡδονὴ τῆς ἐκδικήσεως· νὰ καταλαβαίνῃς ὅτι ὁ Καραβασίλης ἐξ αἰτίας σου ἐπούλησε τὸ αὐτοκίνητό του· κι' ὅταν βλέπῃς στὴν ἀγορὰ κανένα ξεπεσμένον νὰ παζαρεύῃ τὰ κολοκύθια νὰ φαντάζεσαι πῶς εἶναι καπνοβιομήχανος καὶ κατάντησε ἔτσι ἐξ αἰτίας σου; Ἆ! ἐκδίκησις, ἐκδίκησις, ἡ ἡδονὴ τῶν Θεῶν.

—Παρασύρεσαι, φίλε μου, ἀπὸ τὸ πάθος σου καὶ λὲς πράγματα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ γίνουν· νὰ κόψωμε τὸ τσιγάρο ἡμεῖς οἱ παληοκαφενέδες!! μὰ δὲν ξέρεις τοὐλάχιστον τὴν τουρκικὴ παροιμία,

καφὲς χωρὶς τουτούν
εἶναι χαμὰμ χωρὶς σαπούν;

—Τί πρέπει νὰ κάμωμε λοιπόν; νὰ κόψωμε τὸ ψωμὶ ποὺ μᾶς κρατεῖ στὴ ζωή, γιὰ νὰ πληρώνωμε τὴ νικοτιανὴ ποὺ μᾶς συντομεύει τὴ ζωή;

—Οὔτε κι' αὐτὸ βέβαια. Τὸ μόνο ποὺ μᾶς μένει εἶναι νὰ βροῦμε κάποια τέχνη γιὰ νὰ καπνίζωμε ἀμάκα.

— —Ἀμάκα λέει! ἄμ' πάει, Πικρόγελέ μου, ὁ καιρὸς τῆς ἀμάκας, πάει ὁ καιρὸς ποὺ ἔλεγες στὸν καινούργιο σου προϊστάμενο τὴ στερεότυπη γλυκαναλατιά σου «νὰ ἰδοῦμε τί καπνὸ φουμάρει ὁ κύριος προϊστάμενος», καὶ κεῖνος ἔβανε μπροστά σου ἀνοιχτὴ τὴν τσιγαροθήκη του καὶ βουτοῦσες. Πάει ὁ καιρὸς ποὺ ἔπερνες στὴν τσέπη σου ἕνα ἀδειανὸ πακέττο καί, ἅμα ἔβλεπες τὸ σύντροφό σου νὰ βγάνῃ τὴν τσιγαροθήκη του, ἔρριχνες μιὰ ματιὰ γύρω σου νὰ βεβαιωθῇς πῶς δὲν ἦταν κοντὰ κανένα καπνοπωλεῖο καὶ ὕστερα ἔλεγες: «νὰ πάρῃ ἡ ὀργὴ λησμόνησα νὰ πάρω τσιγάρα» καὶ τότε ὁ σύντροφός σου σοῦ ἔλεγε: «ὁρίστε· δὲν ξέρω μόνον ἂν σᾶς ἀρέσουν, γιατὶ ἐγὼ καπνίζω μυρουδᾶτα» καὶ σὺ βουτοῦσες. Πάει ἡ ἀμάκα, Πικρόγελέ μου, ἀνήκει στὴν ἱστορία· κι' ἂν ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται, δὲν ἐπαναλαμβάνεται σὲ ὅλα της τὰ κεφάλαια.

—Καὶ ὅμως, φίλε μου, χθὲς ἀκόμα μιὰ προεστὴ βρῆκε τὴν τέχνη νὰ μοῦ πάρῃ ἕνα κοντόγεμο πακέττο.

—Θἆταν καμμιὰ μισότριβη καμωματοῦ ἀπὸ κεῖνες ποὺ σοῦ παίρνουν ἐσένα καὶ τὸ σακκάκι σου.

—Ἦταν μιὰ ἑβδομηντάρα κουρελλοῦ, ἄπλυτη καὶ τσιμπλιασμένη.

—Ὡς ἐκεῖ κατήντησες κακομοίρη; Γιὰ λέγε τέλος πάντων τὴν τέχνη της, μήπως φωτισθοῦμε καὶ μεῖς.

—Θὰ σοῦ τὴν πῶ, γιὰ νὰ ξέρῃς. Μὲ πλάνεσε ἡ ἥμερη λιακάδα κι' ἔκαμα μεσημεριανὸν περίπατο πρὸς τὸ Γουδί. Κατὰ τὶς 2—3 βρέθηκα ἀπέξω ἀπὸ τὸ «νοσοκομεῖο τῶν παίδων» καὶ κάθισα νὰ καπνίσω ἕνα τσιγάρο. Εἶναι, καθὼς ξέρεις, ἐκεῖ ἕνα πλάτωμα στρογγυλὸ μὲ λίγα ψωριάρικα κυπαρισσάκια κι' ἕνα ξύλινο κάθισμα, γιὰ νὰ περιμένουν ἐκεῖ ὅσοι ἔχουν παιδιὰ στὸ νοσοκομεῖο, ὅσο νὰ τοὺς ἐπιτρέψουν τὴν εἴσοδο· ἔχει πολὺ ὄμορφη θέα· μπροστά σου τὸ μενεξεδένιον Ὑμηττό, ἀριστερὰ τὴν τρικόρυφη Πεντέλη καὶ δεξιὰ τὴν Ἀκρόπολι καὶ...

—Μωρέ, ἄφισε τὰ ρωμάντσα καὶ πὲς γλήγορα γιὰ τὴν ἀμάκα.

—Βρῆκα νὰ κάθωνται ἕνας ἄνδρας σὰν ἐργατικὸς καὶ τρεῖς γυναῖκες, δυὸ νέες ἀδύνατες καὶ χλωμὲς μὲ μαῦρα, καὶ μιὰ γρηὰ χονδρὴ καὶ προστυχομούτρα· μοῦ κάμανε θέσι κι' ἄναψα ἕνα τσιγάρο. Τότε ἡ γρηὰ φάνηκε πῶς ἐξακολουθοῦσε ἀρχινισμένη κουβέντα καὶ εἶπε στὴν πλαγινή της νέα:

«Ἄμ, τί δικά μας τὰ βάσανα, παιδάκι μου, εἶναι ἀδιήγητα, καὶ ὅσα εἶδαν τὰ μάτια μας νὰ μὴν τὰ ἰδοῦν μάτια χριστιανοῦ, Παναγία μου. Ἐγὼ ποὺ μὲ βλέπεις ἐδῶ σὰ διακονιάρα, εἶχα στὸν τόπο μου βιός, εἶχα σπίτια, εἶχα μαγαζειά, ἀμπέλια, χωράφια, βόϊδια· εἶχα δοῦλες καὶ παραδοῦλες. Καὶ ποιὸς τὰ κλαίει αὐτά! ἂς μᾶς ἄφινε ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους μας. Ποῦναι τους; Τὸν ἄνδρα μου καὶ τὰ δυὸ παιδιά μου καὶ τὸ γαμβρό μου τοὺς πῆραν οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὸν πρῶτο πόλεμο, στρατιῶτες τάχα, τοὺς πῆγαν βαθειὰ στὴν Ἀνατολὴ καὶ κανένας δὲν ἐγύρισε, οἴμενα! ἢ τοὺς ἔσφαξαν οἱ καταραμένοι, ἢ τοὺς πέθαναν ἀπὸ τὴν πεῖνα καὶ τὸ ξύλο. Μεῖναμε μὲ τὴ μαύρη μου τὴ θυγατέρα καὶ μὲ τοῦτο τὸ κουτσούβελο, ποὺ χαροπολεμάει κι' αὐτὸ τώρα στὸ σοκομεῖο ἀπὸ βρογχίτη. Κάλλιο νὰ μὴν εἶχε μείνῃ κανένας, νὰ κούρνιαζαν στὰ σπίτια μας οἱ κουκουβάγιες. Ἦρθε, ποῦ νὰ μὴν ἔσωνε ἡ μεγάλη καταστροφή· οἱ Τσέτηδες, τὰ θηρία, μᾶς ζώσανε· ἡμεῖς σὰν τρελλὲς μὲ τὸ μωρὸ στὴν ἀγκαλιὰ τρέξαμε νὰ τρυπώσουμε στὰ κατάβαθα τῆς Γῆς, ὅπου βλέπαμε νὰ τρέχουν κι' ἄλλες ἔρμες γυναῖκες· καὶ ποῦ πήγαμε παιδί μου; ποῦ τρυπώσαμε; ἕναν τάφον βρήκαμε ἀνοιχτόν, εἴδαμε καὶ δυὸ ἄλλες γυναῖκες καὶ μπήκαμε μέσα καὶ μεῖς. Οἱ Τσέτηδες, τὰ θηρία, οὐρλιάζανε γύρω ψάχνοντας γιὰ κρέας ἀνθρωπινό· ἡμεῖς βουβαθήκαμε· τότε τοῦτο τὸ δυστυχισμένο— τί καταλάβαινε τὸ μαξούμι!— ἄρχισε νὰ κλαίῃ· μπρὲ μήτε βύζαγμα, μήτε χάϊδια, μήτε βούλωμα στὸ στόμα δὲν τὸ σώπαινε· οἱ ἄλλες γυναῖκες ποὺ ἦταν μέσα ἀγρίεψαν ἀπὸ τὴν τρομάρα τους· νὰ τὸ πνίξουν καὶ καλά. Τί νὰ κάναμε! Βγήκαμε καὶ καθήσαμε σὲ μιὰν ἄκρη. Ὁ Θεὸς βοηθός! μὰ ὁ Θεός, μεγάλη ἡ χάρη του, μᾶς εἶχε μισήσει. Νά σου τὰ θηρία καὶ μᾶς μάτιασαν· ἄχ, κλαίει ἡ καρδιά μου, κόβεται ἡ φωνή μου, παιδάκι μου, νὰ πῶ τί εἶδαν τὰ μάτια μου· τὴ μαύρη τὴ θυγατέρα μου τὴν ἐμακέλλεψαν ἐκεῖ μπροστά μου. Ἐγὼ ἔμεινα μὲ τοῦτο τὸ γρουσούζικο· πῶς ἤμουνα; ἀλαλιασμένη, δὲν καταλάβαινα τί γίνονταν γύρω μου· ὅσο ποὺ κι' ἕνα ἀπὸ τὰ θηρία αὐτά, ἕνας ἀξιωματικός, σὰν νὰ τὸν πόνεσε ἡ ψυχή του, ἦρθε κοντά μου καὶ κάτι μοὔλεγε, σὰν νὰ μοὔλεγε νὰ φύγω, γιατὶ ἔρχονται καὶ θηρία ἀγριώτερα. Βλέποντας πῶς δὲν ἀκούω καὶ δὲν κουνιέμαι, τί τοῦ ἦρθε; ἄναψε ἕνα τσιγάρο καὶ μοῦ τὤβαλε στὸ στόμα μου. Τί ἦταν ἐκεῖνο παιδί μου! τόσες φορὲς οἱ Τουρκάλες οἱ φιλενάδες μου μοῦ εἶχαν δώσῃ τσιγάρο, τὤβανε στὸ στόμα μου, πνιγόμουνα καὶ τὸ πετοῦσα. Τότε πῶς μοῦ φάνηκε! πῶς ἄνοιξε ὁ οὐρανὸς καὶ εἶδα ἀπάνω τὸν ἄνδρα μου καὶ τὰ παιδιά μου μὲ τοὺς ἀγγέλους, κι' ἄλλους ἀγγέλους ν' ἀνεβάζουν τὴ θυγατέρα μου. Ἀπὸ τότε, παιδάκι μου, τὸ πῆρα τὸ βίτσιο· κι' ἅμα μᾶναβε ὁ καϋμὸς κι' ἀλάλιαζε ὁ νοῦς μου ἔβανα ἕνα τσιγάρο στὸ στόμα μου καὶ γλύτωνα ἀπὸ τὴν τρέλλα· ἄμ' τώρα πάει κι' αὐτό. Ποῦ νὰ βρῶ δέκα δραχμές, ποὺ δὲν τὶς ἔχω νὰ πάρω μιὰ ὀκᾶ ψωμί».

Συγκινημένος ἀπὸ τὴν τραγικὴ ἱστορία τῆς γρηᾶς, ἅπλωσα τὸ χέρι μου καὶ τῆς ἔδωσα ἕνα τσιγάρο καὶ σπίρτα· μὲ πλήρωσε μὲ ἄπειρες εὐχαριστίες κι' εὐχές. Ἀλλὰ μέσα στὴ συγκίνησί μου ἔκαμα καὶ δυὸ παράξενες παρατηρήσεις· πρῶτον πῶς ἡ γρηὰ ἔλεγε μὲν τὴν ἱστορία της μὲ φωνὴ κλαψάρικη, ἀλλὰ καὶ χωρὶς πραγματικὴ συγκίνησι· δεύτερον, πῶς ἡ ὁμιλία της δὲν ἔμοιαζε μὲ μικρασιατική. Τὸ πρῶτο τὸ ἐξήγησα μόνος μου. «Ποιὸς ξέρει, σκέφθηκα, πόσες φορὲς τὰ ἔχει πῆ! τὰ συνήθισε καὶ τὰ λέει σὰν ξένο παραμῦθι»· γιὰ τὸ δεύτερο τὴ ρώτησα: «ἀπὸ ποῦ εἶσαι, κυρὰ θειά;» «ἀπὸ τὸ ἔρμο τὸ Ἀξάρι, ἀφφέντη μου»· «μὰ δὲ μιλᾶς σὰν Μικρασιάτισσα»· «τόσα χρόνια, ἀφφέντη μου, τὰ ξεσυνήθισα· μακάρι νὰ μποροῦσα νὰ ξεσυνηθίσω καὶ τοῦτο τὸ μαγκούφικο».

Ἡ πόρτα τοῦ νοσοκομείου ἄνοιξε καὶ οἱ τρεῖς γυναῖκες σηκώθηκαν· οἱ δυὸ νέες τρέξανε μέσα, ἡ γρηὰ πῆρε τρεχάτη τὸ δρόμο τῶν Ἀμπελοκήπων. «Δὲν πάει ἡ γρηὰ νὰ ἰδῇ τὸ ἐγγόνι της», εἶπα στὸν ἐργατικὸ ποὺ εἶχε μείνει στὸ κάθισμα. «Πίστεψες καὶ σὺ πῶς ἔχει ἐγγόνι στὸ νοσοκομεῖο καὶ πῶς εἶναι πρόσφυγα; αὐτὴ κάθε μέρα ποὺ δέχονται στὸ νοσοκομεῖο αὐτὴ τὴ δουλειὰ κάνει. Ἔρχεται καὶ κάθεται ἐδῶ, κι' ἅμα ἰδῇ κανένα κύριο νὰ καπνίζῃ, ἀρχίζει αὐτὴ τὴν ἱστορία, γιὰ νὰ βουτήξῃ τὸ τσιγάρο. Τὴν ξέρω ἐγώ, γιατὶ εἶμαι γείτονας, μὰ δὲ θέλησα νὰ πῶ τίποτε».

Σηκώθηκα κι' ἔτρεξα κοντὰ στὴ γρηά. Θὰ φοβήθηκε ἴσως μὴν τὴ βρίσω καὶ βιάζονταν· ἀλλὰ τὴν ἔφτασα καὶ τὴ σταμάτησα. «Νὰ μὲ συμπαθᾷς, παιδάκι μου, τὸ βίτσιο μὲ κάνει». «Πάρε κυρά-θειά». Ἔβγαλα 2—3 τσιγάρα ἀπὸ τὸ πακέττο μου καὶ τῆς ἔδωκα τὸ ἄλλο, ἐλάχιστον δεῖγμα τοῦ ἀπείρου θαυμασμοῦ μου. Τὸ ἅρπαξε σὰν νὰ τὤκλεφτε καὶ δὲ μοῦ εἶπε οὔτε «εὐχαριστῶ». Σώζεται λοιπὸν ἀκόμα, καθὼς βλέπεις ἡ τέχνη τῆς ἀμάκας.

—Καλά. Ἀλλὰ ἀπὸ αὐτὸ ποὺ μοῦ διηγήθηκες, καταλαβαίνω ὅτι ἡ γρηά σου εἶχε λογοτεχνικὸ ταλέντο.

—Ἔτσι φαίνεται.

—Τί χρησιμεύει λοιπὸν σὲ μᾶς ἡ τέχνη της Πικρόγελε; Αὐτὴ τὴν τέχνη θὰ μποροῦσε νὰ τὴ χρησιμοποιήσῃ ὁ κ. Ψυχάρης· αὐτὸς ὅμως δὲν τὴ χρειάζεται.

—Ἄχ, ἔχεις δίκηο, ἀδελφέ μου.

Α. ΤΡΑΥΛΑΝΤΩΝΗΣ

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ

Χαρᾶς εὐαγγέλια διὰ τοὺς παντρεμένους! Γιατί; Μήπως πρόκειται νὰ τοὺς δοθῇ ὁμαδικῶς διαζύγιον; Ὄχι. Ἀλλ' εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ χαροῦν οὗτοι ὅταν πληροφορηθοῦν ὅσα ὑπεστήριξε τελευταίως ὁ Ἀμερικανὸς ἰατρὸς Εὐγένιος Λύμαν Φίσκ. Λοιπόν, κατὰ τὸν κ. Εὐγένιον, θέλετε νὰ ζήσετε πολλὰ χρόνια; Πανδρευθῆτε! «Ὁ γάμος, λέγει, εἶνε τὸ θαυμασιώτερον προληπτικὸν κατὰ τοῦ προώρου θανάτου. Τὸ κάπνισμα, τὰ ποτά, αἱ παντοειδεῖς ἄλλαι καταχρήσεις, δὲν φθείρουν τόσον τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὅσον ἡ ἀγαμία. Σπεύσατε λοιπὸν ἀμέσως πρὸς ἀνεύρεσιν νύμφης, παπᾶ καὶ κουμπάρου, ἐὰν θέλετε μακροζωΐαν». Ἡ γνώμη τοῦ Ἀμερικανοῦ ἰατροῦ δὲν ἀκούεται διὰ πρώτην φοράν. Καὶ ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ, εἰς παλαιοτέραν ἐποχήν, ὑπεστήριξαν τὸ ἴδιον πρᾶγμα, τὰ δὲ ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα προέταξαν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τοῦ ἰσχυρισμοῦ των, ἦσαν πράγματι ἀκαταγώνιστα. Καὶ ὄντως ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ εὐχαρίστησις μεταξὺ τῶν ἐγγάμων τοῦ παλαιοῦ καιροῦ δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ παρατείνῃ τὴν ζωήν. Ὁ ἄνδρας ἐπήγαινε εἰς τὸ χωράφι, ἡ γυναίκα ἔπλεκε κάλτσες καὶ ἐμαγείρευε τὴν σχετικὴν φασολάδαν. Γαλήνη ἀπόλυτος καὶ εὐδαιμονία ἐπεκράτει ὑπὸ τὴν συζυγικὴν στέγην. Ὅταν τὸ πρωῒ ἀπεχωρίζετο τὸ ἀνδρόγυνον, ἡ σύζυγος συνώδευε τὸν σύζυγον ἕως τὴν ἐξώπορταν καὶ τὸν ἐσταύρωνε γιὰ νὰ μὴν πάθῃ τίποτε κακόν, αὐτὸς δέ, καβαλλικεύων τὸ γάϊδαρό του, ἀπεχαιρέτα τὴν συμβίαν μὲ μειδίαμα τρυφερώτατον. Τὸ βράδυ, μὲ τὴν ἐπάνοδον, ἡ ἀπόλαυσις ἦτο ἀπείρως μεγαλυτέρα. Ἐκάθηντο καὶ οἱ δύο εἰς τὸ τραπέζι, ἐτράβαγαν μερικὰ ποτήρια ρετσινάτο παραπάνω καί, ἀφοῦ διηγοῦντο μὲ τὴν σειράν τους ἕκαστος τὰ ἰδιαίτερα συμβάντα τῆς ἡμέρας, πόσοι πόντοι δηλαδὴ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν πλεκομένην κάλτσαν ἢ πόσες κλωτσιὲς ἔρριξεν ὁ γάϊδαρος κατὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὸ χωράφι, ἤρχετο ὁ θεῖος Μορφεὺς καὶ ἔκλειεν ἡδονικῶς τὰ συζυγικὰ βλέφαρα, περὶ ὥραν ὀγδόην καὶ ἡμίσειαν τῆς νυκτὸς τὸ πολύ! Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ ζωὴ ὄχι μόνον νὰ παραταθῇ ἠμπορεῖ ἐπὶ μακρόν, ἀλλ' εἶνε περίεργον πῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ σύζυγοι ἀπέθνησκον, ἔστω καὶ ἀργά.

Ἂς ἔλθωμεν ὅμως τώρα καὶ εἰς τὰ δικά μας χρόνια, περὶ τῶν ὁποίων βεβαίως ὁμιλεῖ ὁ ἰατρὸς Φίσκ. Ἀφοῦ παρέλθῃ ὁ μὴν τοῦ μέλιτος, ὁ ὁποῖος συνηθέστατα εἶνε Φεβρουάριος, μεταξὺ τῶν συζύγων συμβαίνουν τὰ ἀκόλουθα πράγματα: Τὸ πρωΐ, μετὰ τὴν ἀφύπνισιν, ἡ σύζυγος δηλώνει εἰς τὸν σύζυγον ὅτι ἐπειδὴ ἐπέρχεται ὁ χειμὼν εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ προμήθεια χειμερινῆς τουαλέττας καὶ γούνας. «Μὰ ἔχεις Τιτίκα μου, καὶ τουαλέττα καὶ γοῦνα» ἀπαντᾷ ὁ σύζυγος ὀλίγον τεταραγμένος. «Αὐτὰ τὰ ντεμοντὲ πράγματα θὰ φορέσω;» προσθέτει ἐκείνη ἐπίσης ὀλίγον τεταραγμένη. «Μὰ ἡ γοῦνα σου εἶνε ἕνα θαυμάσιο σκὼνξ». «Δὲν συνηθίζονται ἐφέτος τὰ σκὼνξ. Τώρα φοροῦν ἀλεποῦδες». «Καὶ πόσο θὰ δώσουμε ἀπάνω—κάτω;» «Τὸ πολὺ δέκα ψωροχιλιάδες γιὰ ὅλα». «Πάρτες». Καταφθάνει τὸ μεσημέρι καὶ ὁ σύζυγος ἐπιστρέφει ἀπὸ τὴ δουλειά του κατάκοπος. Εὑρίσκει τὴν σύζυγον ἐξηπλωμένην ἐπάνω εἰς ἕνα ντιβάνι καὶ ἀναγνώσκουσαν τὴν Γκαρσόν: «Ἔγινε τὸ φαΐ;» «Δὲν ξέρω, καϋμένε. Ρώτησε τὴ Μαρία». «Μαρία, εἶν' ἕτοιμο τὸ φαΐ;» «Κύριε, τώρα ἐπῆγε ὁ Γιάννης στὴν ἀγορὰ νὰ ψωνίσῃ. Ἡ κυρία ἦταν ἀπασχολημένη μὲ κάτι φιλενάδες της καὶ ἐξέχασε νὰ τὸν στείλῃ πρωτίτερα». «Καὶ πότε θὰ φᾶμε;» «Ὤχ, καϋμένε καὶ σύ, ὅλο μὲ τὸ φαΐ ἔχεις νὰ κάνῃς! Ἔχουμε καὶ κοινωνικὰ καθήκοντα». «Ναί, μὰ ἐγὼ στῆς τρεῖς πρέπει νὰ εἶμαι στὸ γραφεῖο». «Στῆς τρεῖς νὰ πᾷς στὸ γραφεῖο. Δὲν μὲ πῆρες, πιστεύω, γιὰ μαγείρισσα». «Οὔφ! Γιάννη, φέρε νὰ φάω ὅ,τι νἆνε!» Ὁ σύζυγος κάθεται στὸ τραπέζι καὶ γευματίζει μόνος μὲ τῆς πατάτες ποὺ εἶχαν μείνει ἀπὸ τὸ βράδυ. Καπνίζει ἕνα σιγαρέττο καὶ ἀπέρχεται. Περὶ τὴν ὀγδόην τῆς νυκτὸς ἐπιστρέφει, ψόφιος πλέον ἀπὸ τὴν κούρασι. «Ἡ κυρία εἶνε ἐδῶ;» «Ὄχι, κύριε. Στῆς τέσσερης ἐβγῆκε γιὰ τὸν κινηματογράφο. Μᾶς εἶπε ὅτι θ' ἀργήσῃ λιγάκι, γιατὶ τὴν ἔχουν καλέσει κατόπιν στῆς κυρίας Ἰουλίας, ἡ ὁποία σήμερα δέχεται. Ἂν θέλῃ ὁ κύριος ἂς πάῃ κι' αὐτός». «Μὲ τὴν κούρασι ποὖχω δὲν μπορῶ νὰ κάνω βῆμα. Γιάννη, τοίμασέ μου νὰ δειπνήσω. Τί ἔχεις;» «Τὸ φαΐ τὸ μεσημεριανό, κύριε, ποὺ δὲν ἐφάγατε». «Ζέστανέ μου το καὶ φέρτο». Τὸ δεῖπνον διαρκεῖ ὀλίγον καὶ ὁ σύζυγος πέφτει νὰ κοιμηθῇ. Ἐνῷ κοιμᾶται, ὁ ὑπηρέτης του ὁ Γιάννης ἀπὸ τὴν μισοκλεισμένην πόρταν τοῦ δωματίου του τὸν ἀκούει νὰ παραμιλῇ: «Γιὰ γοῦναν καὶ χειμερινὴ τουαλέττα, δέκα χιλιάδες, γιὰ ἐπανωφόρι τέσσαρες χιλιάδες, γιὰ καπέλλο χίλιες ὀκτακόσιες, γιὰ παπούτσια ἑξακόσιες, ἓξ ζεύγη κάλτσες μεταξωτὲς χίλιες ἑκατό, τρία μπουκαλάκια Κοτὺ τετρακόσιες πενῆντα, μία ντουζίνα σουτιέν, μισὴ ντουζίνα κυλόττες... χρ. χρ. χρ. χρ!»

Ἀντίο λοιπὸν μακροζωΐα καὶ καλὸ ξεστράβωμα, κύριε Εὐγένιε Λύμαν Φίσκ!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Η ΝΟΜΙΚΗ ΟΨΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

ΘΑ ΗΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΕΚΔΟΘΗ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΕΑΝ ΔΕΝ ΥΠΕΧΩΡΕΙ Η ΓΑΛΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΧΡΕΗ;

Η ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΒΕΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΛΟΓΟΥ κ. ΜΠΟΡΕΛ

Ὀλίγον πρὶν ἐπέλθῃ ἡ συμφωνία διὰ τὰς ἑλληνογαλλικὰς ὀφειλάς, ἡ ἐν Γενεύῃ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία— ὡς ἐτηλεγράφησεν ὁ εἰδικὸς ἀπεσταλμένος μας — εἶχε ζητήσει τὴν γνωμοδότησιν τοῦ κ. Εὐγενίου Μπορέλ, τοῦ γνωστοῦ καθηγητοῦ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Γενεύης, ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν Διεθνῆ Οἰκονομικὸν Ἔλεγχον ἡ ὑπηρεσία τοῦ τριμεροῦς δανείου κατόπιν ὑπογραφῆς τοῦ α' παραρτήματος τοῦ Πρωτοκόλλου ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ τῆς Ἰταλίας, μὴ ὑπογράφοντος τοῦ Γάλλου ἀντιπροσώπου.

Τὴν γνωμοδότησιν ἐζήτησεν ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀντιμετωπίζουσα τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἐπιμονῆς τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐπιφύλαξίν της. Παρέχει δ' αὕτη πλήρη νομικὴν ἀνάλυσιν τοῦ προκύψαντος ζητήματος καὶ ἀποφαίνεται κατηγορηματικῶς, ὅτι διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο μόνον ἐκ τῶν τριῶν Κυβερνήσεων τὸ ἐν λόγῳ παράρτημα ἠδύνατο νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ. Παρὰ τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν, ἡ γνωμοδότησις αὕτη παρουσιάζει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, διότι παρέχει νομικὴν ἑρμηνείαν πολλῶν σημείων ἐκ τῶν συμφωνιῶν τῆς Γενεύης:

Γνωμοδότησις

Ἡ γνώμη τοῦ ὑποφαινομένου, καθηγητοῦ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημιακῷ Ἰνστιτούτῳ Ἀνωτέρων Διεθνῶν Σπουδῶν τῆς Γενεύης, ἐζητήθη ἐπὶ ἐρωτήματος διατυπωθέντος ὡς ἑξῆς:

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, τυχοῦσα τῆς ἐγκρίσεως ὅπως ἐκδώσῃ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν (Κ. Τ. Ε.) δάνειον 9 ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν προοριζομένων διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων, τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος (βλέπε Πρωτόκολλον), ἐδέχθη ὅπως ἡ διαχείρισις τῶν προσόδων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου τούτου ἀνατεθῇ εἰς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν (Δ. Ο. Ε.), ἑδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, δήλωσις, ὁρίζουσα ὅτι αἱ τρεῖς Δυνάμεις αἱ ἀντιπροσωπευόμεναι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην (Γαλλία, Μεγάλη Βρεττανία καὶ Ἰταλία) ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δώσουν τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους των παρὰ τῇ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῇ, προσηρτήθη εἰς τὸ Πρωτόκολλον. Τοῦ Πρωτοκόλλου τούτου κυρωθέντος ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, δύο τῶν Κυβερνήσεων τῶν ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὴν Δ. Ο. Ε. ἀπεφάσισαν νὰ ὑπογράψουν τὴν δήλωσιν ταύτην καὶ νὰ δώσουν εἰς τοὺς παρὰ τῇ Δ. Ο. Ε. ἀντιπροσώπους των τὰς ἐν τῇ δηλώσει προβλεπομένας ὁδηγίας.

Τῆς τρίτης Κυβερνήσεως ἐξαρτώσης τὴν ὑπογραφὴν τῆς δηλώσεως ἐξ ὡρισμένων ὅρων ξένων πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Πρωτοκόλλου καὶ πρὸς τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε., καὶ τοῦ νόμου περὶ ἐλέγχου τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1898 ὁρίζοντος ὅτι ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῆς Δ. Ο. Ε. λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, τίθεται τὸ ἑξῆς ἐρώτημα:

Ἡ ἐν Ἑλλάδι Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα, κατόπιν τῆς ὑπογραφῆς τῆς δηλώσεως ὑπὸ τῶν δύο Δυνάμεων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὡς ἄνω διατάξεως τοῦ νόμου περὶ ἐλέγχου νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν προσόδων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου τῶν 9 ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ συναφθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1927, κυρωθέντος ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, πρό τινων ἡμερῶν;

Τὰ δεδομένα τοῦ προβλήματος

Τὸ οὕτω τιθέμενον πρόβλημα δέον νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ τῆς διττῆς ἀπόψεως:

1. Τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Δ.Ο.Ε.
II. Τῶν ἀποφάσεων τῶν ληφθεισῶν ἐν Γενεύῃ ὅσον ἀφορᾷ τὸ νέον Ἑλληνικὸν Δάνειον.

I

Ἡ Δ. Ο. Ε. ἱδρύθη κατόπιν τῶν ὅρων τῶν τεθέντων εἰς τὰ προκαταρκτικὰ τῆς εἰρήνης, τὰ ὁποῖα ὑπεγράφησαν τὴν 6)18 Σεπτεμβρίου 1897 ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἀφ' ἑνὸς καί, ἀφ' ἑτέρου, τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, εἰς τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἐμπιστευθῇ τὴν μέριμναν τῶν συμφερόντων της πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας, καὶ τῶν ὁποίων τὴν μεσολάβησιν εἶχεν ἀποδεχθῇ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη. Τὸ ἄρθρον 2 τῶν ἐν λόγῳ προκαταρκτικῶν τῆς εἰρήνης ὁρίζει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἑλλὰς θὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν 4 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν. Ἡ ἀναγκαία διαρρύθμισις πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ταχείας πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως θὰ γίνῃ τῇ συγκαταθέσει τῶν Δυνάμεων, εἰς τρόπον ὥστε αὕτη νὰ μὴ θίξῃ τὰ κεκτημένα δικαιώματα τῶν παλαιῶν πιστωτῶν κατόχων τίτλων τοῦ δημοσίου χρέους τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ἱδρυθῇ ἐν Ἀθήναις Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ τῶν μεσολαβουσῶν Δυνάμεων, ἀπαρτιζομένη ἐξ ἑνὸς μέλους διοριζομένου ὑφ' ἑκάστης Δυνάμεως. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ εἰσηγηθῇ τὴν ψήφισιν νόμου, ἐγκρινομένου προκαταβολικῶς ὑπὸ τῶν Δυνάμεων καὶ κανονίζοντος τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ εἴσπραξις καὶ ἡ χρησιμοποίησις προσόδων ἐπαρκῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῶν ἄλλων ἐθνικῶν χρεῶν, θὰ τεθοῦν ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον ἔλεγχον τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς».

2.—Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2, ρητῶς ὑπ' αὐτοῦ μνημονευομένου, ὁ Ἑλληνικὸς νόμος τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1898, ὁρίζει ἐν ἄρθρῳ 1ῳ:

«Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς προκαταρκτικῆς πράξεως περὶ εἰρήνης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, τῆς ὑπογραφείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 6)18 Σεπτεμβρίου 1897 ὑπὸ τῶν μεσολαβησασῶν Δυνάμεων καὶ τῷ τελευταίῳ ἄρθρῳ αὐτῆς δι' οὗ κηρύσσονται ἐκτελεσταὶ αἱ ρῆτραι τῆς αὐτῆς πράξεως, ἡ εἴσπραξις καὶ ἡ διάθεσις προσόδων ἐπαρκῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ διὰ τὴν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν δανείου καὶ τῶν ἄλλων ἐθνικῶν χρεῶν, τίθενται ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον ἔλεγχον Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Ἀντιπροσώπων τῶν μεσολαβησασῶν Δυνάμεων, ἑδρευούσης ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, ἥτις θέλει λειτουργῇ μέχρις ἐντελοῦς ἀποσβέσεως τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνομολογηθέντων εἰς χρυσὸν δανείων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων νέων δανείων, ἀποτελεῖται ἐκ μελῶν ἕξ, ἤτοι ἐξ ἑνὸς μέλους δι' ἑκάστην τῶν μεσολαβησασῶν Δυνάμεων. Ἑκάστη Δύναμις διορίζει τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ διορισμὸς οὗτος ἀνακοινοῦται προηγουμένως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὰ διπλωματικὰ ἔθιμα.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν. Ἡ παρουσία τριῶν μελῶν τοὐλάχιστον εἶνε ἀναγκαία, ὅπως αἱ διασκέψεις ὦσιν ἔγκυροι καὶ αἱ ἀποφάσεις ἐκτελεσταί. Τὰ ἀπόντα ἢ κωλυόμενα μέλη δύνανται νὰ διαβιβάσωσι τὴν ψῆφόν των δι' ἐγγράφου. Αἱ λαμβανόμεναι ἀποφάσεις ἄνευ τῆς συμμετοχῆς πάντων τῶν μελῶν εἰς τὴν ψηφοφορίαν δύνανται νὰ ἀναθεωρηθῶσιν, ἐὰν δύο τῶν μελῶν ζητήσουν τοῦτο ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνός. Ἡ δευτέρα διάσκεψις ἔσεται ὁριστική.

2) Τοῦ ἠγγυημένου ὑπὸ τῆς Γαλλίας, Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ρωσσίας δανείου τοῦ 1833.

3) Τῶν εἰς χρυσὸν παγίων καὶ χρεωλυτικῶν δανείων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους συνομολογηθέντων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι τοῦ 1893, περιλαμβανομένου.

4) Τῶν δανείων ἅτινα συνομολογηθήσονται διὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 μνημονευομένας ἀνάγκας.

3. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁρίζει τὰ κάτωθι:

«Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐξασκεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ πασῶν τῶν προσόδων τοῦ Κράτους αἵτινες προορίζονται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

1) Τοῦ δανείου εἰς χρυσὸν ὅπως συνομολογηθήσεται διὰ τὴν πληρωμὴν πρὸς τὴν Τουρκίαν πολεμικῆς ἀποζημιώσεως, ὁρισθείσης εἰς λίρας Τουρκίας 4000000 καὶ τῶν ἀποζημιώσεων διὰ ζημίας ἰδιωτῶν ἀνερχομένων εἰς λίρας Τουρκίας 100000, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς περὶ εἰρήνης συνθήκης.»

4. Ἀπὸ τοῦ 1898, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξεπλήρωσε τὴν ἐντολήν της ἄνευ διακοπῆς, ἐπῆλθον ὅμως μεταβολαὶ εἰς τὴν σύνθεσίν της. Δυνάμει διατάξεως περιλαμβανομένης, μὲ ἀνάλογον διατύπωσιν, εἰς τὰς Συνθήκας Εἰρήνης τῶν Βερσαλλιῶν, ἄρθρ. 258, τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, ἄρθρ. 209, καὶ τοῦ Τριανόν, ἄρθρ. 192, ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστροουγγαρία δὲν ἀντιπροσωπεύονται πλέον παρὰ τῇ Δ. Ο. Ε. Τὸ ἴδιον συμβαίνει σήμερον καὶ μὲ τὴν Ρωσσίαν. Αἱ τροποποιήσεις αὗται οὐδεμίαν μεταβολὴν ἐπήνεγκον οὔτε εἰς τὸ καταστατικόν, οὔτε εἰς τὸ ἔργον τῆς Δ. Ο. Ε., σήμερον περιορισθείσης εἰς τρία μέλη.

II

1. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ληφθεῖσαι ἐν Γενεύῃ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ νέου δανείου τῆς Ἑλλάδος παρεσκευάσθησαν ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ ὁποία, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καθώρισε σχέδιον καὶ συνέταξε Πρωτόκολλον προταθὲν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ταύτην πρὸς ὑπογραφὴν καὶ περιλαμβάνον τὰς λεπτομερείας τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου. Εἰς τὴν ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1927 ἔκθεσιν αὐτῆς πρὸς τὸ Συμβούλιον ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκθέτει τὴν οἰκονομίαν τοῦ ὑπ' αὐτῆς παρασκευασθέντος σχεδίου, τοῦ ὁποίου τὸ οὐσιῶδες σημεῖον (ὑποδεικνυόμενον εἰς τὴν παράγρ. 2 τῆς ἐκθέσεως) εἶνε ἡ ἔκδοσις νέου δανείου, ὡς ἐγγυήσεις τοῦ ὁποίου ὁρίζονται ὡρισμένα πλεονάσματα προσόδων «ὑπαγομένων εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Δ. Ο. Ε.».

Ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπέβαλεν εἰς τὸ Συμβούλιον:

α) Σχέδιον πρωτοκόλλου προταθησομένου πρὸς ὑπογραφὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

β') Σχέδιον δηλώσεως ὑπογραφησομένης ἐξ ὀνόματος τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας.

Τὸ σχέδιον πρωτοκόλλου ἄρχεται ὡς ἑξῆς:

«Ἐπειδὴ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησε παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἔκδοσιν ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, δανείου, τὸ προϊὸν τοῦ ὁποίου θὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ νομίσματος, τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐλλειμμάτων προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τῆς συνεχίσεως τοῦ ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Ἑλλήνων προσφύγων.

Καὶ ἐπειδὴ διὰ τῆς ὧδε προσηρτημένης δηλώσεως αἱ Κυβερνήσεις αἱ ἀντιπροσωπευόμεναι εἰς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ἱδρυθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Νόμου τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1898.

Συγκατετέθησαν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς ἐκτέλεσιν τῶν κάτωθι ἀνατιθεμένων εἰς αὐτὴν καθηκόντων.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ Συμβούλιον ἐνέκρινε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου, ὁ κάτωθι ὑπογεγραμμένος, δεόντως ἐξουσιοδοτημένος πρὸς τοῦτο, δέχεται ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλλάδος τοὺς κάτωθι ὅρους:

. . . .

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν ε' σελίδα)

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Η ΑΠΟΙΚΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Η ΙΤΑΛΙΑ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ ΚΤΗΣΕΩΝ ΔΙΑ ΝΑ ΖΗΣΗ.

ΡΩΜΗ, Δεκέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ σοβαρώτερον ἐξ ὅλων τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν σημερινὴν Ἰταλίαν, εἶνε, χωρὶς ἀμφιβολίαν, τὸ ἀποικιακὸν πρόβλημα. Τὸ πρόβλημα τοῦτο δὲν ἐξητάσθη διὰ πρώτην φορὰν ὑπὸ τοῦ φασιστικοῦ καθεστῶτος. Ἐν τούτοις εἶνε βέβαιον ὅτι οὐδέποτε ἐξητάσθη μὲ ὅσην σοβαρότητα καὶ ἀποφασιστικότητα ἐξετάζεται σήμερον.

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν, πρὶν ἀκόμη ἐκραγῇ ὁ παγκόσμιος πόλεμος, ὅλοι οἱ θεωρητικοὶ καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς Ἰταλίας ἠσχολήθησαν μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο. Κτήσεις κείμεναι πέραν τῶν θαλασσῶν, εἰδικώτερον δὲ ἡ Τριπολῖτις, ἦτο δυνατὸν νὰ καταστοῦν γόνιμοι ἀποικίαι; Οἱ ἀμφιβάλλοντες ἦσαν πολλοί, ὅλοι ὅμως συνεφώνουν εἰς τοῦτο: ὅτι ἡ ὑπερπαραγωγὴ τῆς Ἰταλίας εἰς ἀνθρώπους καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα καθίστα ἐπιτακτικὴν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξευρέσεως μιᾶς διεξόδου. Οἱ περισσότεροι ἐπέμενον ὅτι τὸ ἔδαφος τῶν Ἰταλικῶν ἀποικιῶν εἶνε ἄφορον καὶ τὸ κλῖμα ἀνθυγιεινόν. Νερὸ δὲν ὑπῆρχε πουθενὰ καὶ ἐλάχιστοι ἤλπιζον ὅτι αἱ ἄγονοι ἐκτάσεις τῆς Ἀφρικῆς θὰ ἐγίνοντο κάποτε ἐκμεταλλεύσιμοι. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον οἱ σήμερον ἰθύνοντες ὑπερηφανεύονται δι' ὅσα συνετελέσθησαν ἐν Τριπολίτιδι, μετὰ τὴν πληθωρικὴν μετανάστευσιν τῶν Ἰταλῶν χωρικῶν καὶ ἐργατῶν. Ἡ διστακτικότης καὶ ἡ ἀπαισιοδοξία τῶν παλαιῶν κυβερνητῶν καθιστᾷ τοιουτοτρόπως μεγαλυτέραν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Φασιστικῆς ὀργανώσεως. Διότι εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ἐπετέλεσε πολλά.

Ὅταν ἀνέλαβεν ὁ Μουσσολίνι τὴν Ἀρχήν, εἰς τὴν Τριπολίτιδα καὶ τὴν Κυρηναϊκὴν ἐκυριάρχει ἡ ἐπανάστασις. Εἰς τὰς Ἰταλικὰς ἀποικίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς τὰ πράγματα ἦσαν ἀκόμη χειρότερα. Ἀπὸ παραγωγικῆς ἀπόψεως, αἱ περιοχαὶ ἐκεῖναι ἦσαν ἀνάξιαι λόγου. Τὰ τμήματα, τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν μέρος τοῦ Βασιλείου, ἀνῆκον εἰς τὴν πραγματικότητα εἰς τὰς ἀνυποτάκτους ἐκείνας φυλάς, αἱ ὁποῖαι δὲν ἤθελον νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν Ἰταλικὴν κυριαρχίαν. Τὸ κατὰ πόσον οἱ διευθύνοντες τὰς κινήσεις τῶν ἰθαγενῶν ὑφίστανται τὴν ἐπίδρασιν ὡρισμένων Εὐρωπαϊκῶν παραγόντων, καθὼς πιστεύουν οἱ ἐν Ἰταλίᾳ, δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν. Πάντως εἶνε γεγονὸς ὅτι ἠσκεῖτο ἐκεῖ τρομοκρατία. Πρὸ πάντων οἱ Σενούσσιοι, ἡ περίεργος αὐτὴ θρησκευτικὴ φυλή, παρενέβαλλον συνεχῆ προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἰταλικῆς ὀργανώσεως. Δὲν εἶνε ὑπερβολὴ ἐὰν λεχθῇ ὅτι οἱ Σενούσσιοι εἶχον καταστῇ πραγματικὰ φόβητρα.

Ὁ κόμης Βόλπι, ὁ νῦν Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τότε διοικητὴς τῆς Τριπολίτιδος, εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι διὰ τῶν ριζικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν, ἐδημιούργησε μίαν νέαν κατάστασιν καὶ ἐπέβαλε τὴν τάξιν. Σήμερον ἡ Τριπολῖτις παρέχει τὴν ὄψιν μιᾶς ἀποικίας, εἰς τὴν ὁποίαν συντελεῖται μία σύντονος ἀναδημιουργικὴ ἐργασία. Αἱ σχέσεις τῶν Ἰταλῶν μετὰ τῶν ἰθαγενῶν εἶνε μᾶλλον ὁμαλαί. Οἱ ἰθαγενεῖς δὲν εἶνε ἄγριοι καὶ δύνανται συνεπῶς νὰ ἐκτιμήσουν τὴν σημασίαν τοῦ ἔργου τῶν Ἰταλῶν κυρίων των. Καὶ δὲν θὰ ἦσαν ποτὲ εἰς θέσιν νὰ κάμουν μόνοι των ὅ,τι συντελεῖται σήμερον εἰς τὸν τόπον των. Ὅταν οἱ Ἰταλοὶ περιγράφουν μὲ ποῖον αἴσθημα θαυμασμοῦ παρακολουθοῦν οἱ ἰθαγενεῖς τὰ συντελούμενα ἔργα, δὲν ἐκπλησσόμεθα, βέβαια. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶνε ἄλλο. Θὰ λησμονήσουν τάχα οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὅτι ἦσαν κάποτε κύριοι μέσα στὸ σπίτι των; Ἀλλ' ἂς μὴ προχωρήσωμεν ἕως ἐκεῖ.

Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἐργάζονται πυρετωδῶς εἰς τὰς ἀποικίας των. Πρό τινος ἤρχισαν εἰς τὴν Τριπολίτιδα τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς γραμμῆς Βεγγάζης—Βάρκαν. Ἐπίσης εἰς τὴν Ἐρυθραίαν καὶ τὴν Σομαλίαν ἠνοίχθησαν νέαι συγκοινωνιακαὶ ὁδοί. Ὁ διοικητὴς τῆς Ἐρυθραίας συνῆψε φιλικὰς σχέσεις μὲ τὸ εἰς τὴν ἀντίπεραν ἀκτὴν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης κείμενον Βασίλειον τῆς Ὑεμένης, καθὼς καὶ μὲ τὴν Αἰθιοπίαν. Εἰς τὴν Σομαλίαν ὁ κόμης Μπέκι ἐργάζεται πυρετωδῶς. Θὰ ἦτο ὅμως ἀφέλεια ἐὰν ἐπίστευε κανεὶς ὅτι μόνον ὁ ἐκπολιτιστικὸς πυρετὸς κινεῖ τοὺς σήμερον ἰθύνοντας. Ἡ ἀφύπνισις τῶν ἰθαγενῶν, ἡ ἀφύπνισις τῶν μαύρων φυλῶν δὲν ἔπαυσε ν' ἀπασχολῇ τὴν Ἰταλίαν. Τὸ πρόσφατον παρελθόν, ἄλλως τε, εἶνε μεστὸν πικρῶν διδαγμάτων. Οἱ Ἰταλοὶ προσπαθοῦν προφανῶς ν' ἀπομακρύνουν τὸν κίνδυνον τῆς ἀφυπνίσεως αὐτῆς.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ ἄλλη ὄψις τοῦ πράγματος. Ἡ ἀποικιακὴ πολιτικὴ τῆς Ἰταλίας ἐσταμάτησεν ἕως ἐδῶ; Ἢ μήπως αἱ σημεριναὶ ἐπιτυχίαι της, ἐμπνεύσουν εἰς αὐτὴν σχέδια περαιτέρω ἐπεκτάσεων; Ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Φεντερτζόνι, Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν τῆς Φασιστικῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴν ξένης ἐφημερίδος, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ συμπεράνῃ πάρα πολλά. Ἰδοὺ τί ἀκριβῶς εἶπεν ὁ κ. Φεντερτζόνι:

— Ἡ λύσις τοῦ ἀποικιακοῦ προβλήματος, διὰ τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρονται ὅλαι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις, θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ νέου πληθυσμοῦ, ἀπὸ τὴν πληθωρικὴν δηλονότι μετανάστευσιν τῶν Ἰταλῶν εἰς τὰς ἀποικίας μας καὶ τὴν ἀφομοίωσιν τῶν ἰθαγενῶν. Μίαν ἡμέραν ἡ Τριπολῖτις θὰ ἀποτελῇ ἀσφαλῶς ἕνα εἶδος καθαρῶς Ἰταλικῆς παροικίας. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου συντελεῖται ἡ κατάκτησις τῆς Ἀφρικῆς, τὴν ὁποίαν θέλομεν νὰ ἐκπολιτίσωμεν καὶ ὄχι νὰ κυριεύσωμεν ὑπὸ τὴν συνήθη ἔννοιαν. Ἀλλὰ τὸ Ἰταλικὸν ἀποικιακὸν πρόβλημα δὲν ἐλύθη δι' ἡμᾶς ἐξ ὁλοκλήρου. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι κατέχομεν σήμερον ὅσην ἔκτασιν μᾶς χρειάζεται διὰ νὰ ζήσῃ ὅλος ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰταλίας.

Nemo

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΠΡΟΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Εἰς τὰ χωριὰ τῆς Ἀττικῆς λανθάνει ἀράγε καμμία ἔννοια τῆς προτουρκοκρατικῆς ἐποχῆς; Ἡ παράδοσις, εἰς ὅλα τὰ μέρη, διὰ κάθε λαόν, εἶνε τὸ θεμέλιον τῆς κοινωνικῆς του ὑποστάσεως. Τὴν δημιουργεῖ ἡ Ἀμερική, ἐπειδὴ μοιραίως δὲν ἔχει. Καὶ οἱ ἄγριοι ἀγωνίζονται ν' ἀποδείξουν τοὺς δεσμούς των μὲ τὸ παρελθόν, μολονότι κανενὸς εἴδους εὐγένειαν, ἔστω καὶ γυμνὴν ἀπὸ στολίδια καὶ ἀκόμη τ' ἀπαραίτητα, δὲν ἔχουν. Εἰς τὴν Ἀττικὴν ὅμως, ὅπου, ἀναλλοιώτως νομίζεις ὅτι μένει ὁ κόσμος, ὄχι πλέον προπολεμικός, ἀλλὰ προελλαδικός, προτουρκοκρατικός, σχεδὸν φραγκοκρατικός, ἡ ἀνάμνησις τοῦ χωριοῦ δὲν διατηρεῖται διόλου. Αἱ γενεαὶ ἔρχονται, παρέρχονται, ἀλλὰ δὲν ἀφήνουν καμμίαν ἱστορίαν. Θὰ ἔλεγα, ὅτι εἶνε τὰ χωριὰ αὐτὰ ἢ πολὺ εὐτυχισμένα, ἢ πολὺ ἐνάρετα, ἀφοῦ δὲν σώζουν ἴχνος ἱστορίας. Ἀλλ' οὔτε τὸ ἕνα, οὔτε τὸ ἄλλο χωρεῖ εἰς τὸ προκείμενον. Καὶ τὰ χωριὰ τῆς Ἀττικῆς, ἐν πεποιθήσει, ἐν συνειδήσει, πιστεύουν ὅτι εἶνε χθεσινὰ διὰ κάθε σχέσιν, καὶ μόνον προκειμένου νὰ διεκδικήσουν τὸ χωράφι τοῦ γείτονος, ἐνθυμοῦνται ὅτι εἶχαν παπποῦδες, διὰ νὰ βεβαιώσουν τὸ μακροχρόνιον τῆς κατοχῆς, τῆς νομῆς, τῆς καταπατήσεως, ἂν προτιμᾶτε.

Ἔτυχε πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἐν τούτοις νὰ διαβῶ ἀπὸ ἕνα δάσος. Λέγω δάσος, ἐνῷ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ ὀνομάσω τέως τοιοῦτο. Ἡ πυρκαϊὰ τὸ ἐτσουρούφλησεν, ἡ κατσίκα τὸ ἐμάδησε καὶ τὸ τσεκοῦρι συνεπλήρωσε τὰ κενά, ἢ κυριολεκτικώτερον τὰ ἐγενίκευσεν. Ἐκεῖ ἔχασα τὸν δρόμον, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι δὲν ὑπῆρξε ποτέ. Ἔστειλα λοιπὸν τὸ παιδάκι ποὺ μὲ συνώδευε νὰ ζητήσῃ πληροφορίας ἀπὸ ἕνα βοσκὸν ποὺ ἀντικρύζαμεν εἰς τὴν ράχην, πέραν ἀπὸ τὴν ρεμματιά, καὶ ἐπερίμενα, μὲ καρτερίαν, ὅση χρειάζεται εἰς κάθε διαβάτην τοῦ ἑλληνικοῦ δρυμοῦ. Ἔξαφνα, ἀπὸ κάτι χαμόκλαδα, ἀνεσηκώθη ἕνας ἄνθρωπος. Ἐκοιμᾶτο κι' ἐξύπνησε; Ἐκαρτεροῦσε κι' ηὗρε τὴν στιγμὴν ν' ἀνασηκωθῇ; Ἡ φυσιογνωμία του, ἀποκρουστικὴ ἀπὸ τὸ ἄγριον ὕφος, τ' ἀξύριστα γένεια, τὰ σουφρωμένα φρύδια καὶ τὰ δόντια ποὺ ἐφαίνοντο καθὼς ἐζάρωνε τὸ πρόσωπον διὰ νὰ ἰδῇ καλύτερα, δὲν ἦτο φύσεως ἀπολύτως καθησυχαστικῆς. Ἐν τούτοις, ἄοπλος καθὼς ἤμουν, καβάλλα εἰς τὸ μουλάρι, ἀξιοπρεπὴς βέβαια, ἀλλὰ καὶ λίαν δυσηρεστημένος ἀπὸ τὴν ἀνεπιθύμητον συνάντησιν, δὲν ἠμποροῦσα νὰ κάνω τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ βήξω μὲ τρομερὰν δύναμιν, διότι εἶχα τὴν ἐλπίδα, ὅτι μόνον ἔτσι θὰ ἐπιβληθῶ. Καὶ δὲν εἶχα ἄδικον. Εἰς τὴν χαράδραν ὅπου ἐστεκόμουν ἤκουσα τὸν ἀντίλαλον νὰ μοῦ ξαναγυρίζῃ τὸν βῆχά μου, σύντροφον καλὸν τῆς μοναξιᾶς, καὶ μάλιστα ἐνισχυόμενον ἀπὸ τὰς παρειὰς τῆς ρεμματαριᾶς.

— Γειά σου!

Εἶπεν ὁ χωρικός. Κι' ἀφοῦ ἐτίναξε τοὺς ὤμους του, ὥστε νὰ πέσουν κάτι βελόνες ποὺ εἶχαν κολλήσει, μ' ἐπλησίασε καὶ μὲ πολλὴν εὐγένειαν μὲ ἠρώτησε πῶς εὑρέθηκα εἰς τὴν ἐρημιάν του, ἀπὸ ποῦ ἔρχομαι, ποῦ πηγαίνω. Νομίζω ὅτι ἱκανοποίησα τὴν περιέργειάν του, διότι ἀπήντησα εἰς ὅλα τὰ ἐρωτήματα, ἀδιάφορον ἂν εἶπα ὅ,τι μοῦ κατέβη. Ἔπειτα ἤρχισε νὰ μ' ἐρωτᾷ ἂν εἶνε ἀλήθεια ὅτι θ' αὐξηθῇ ὁ φόρος τῆς βοσκῆς. Ἂν εἶνε πρέπον νὰ αὐξάνεται κάθε τόσον, ὥστε οἱ τσοπάνοι δὲν ξεύρουν ποῦ νὰ καταπιασθοῦν. Καὶ ἄλλα πολλά. Κατόπιν ἐπιάσαμεν κουβέντα διὰ τὸν τόπον. Τὸν ἠρώτησα ἂν ἔχῃ τὸ μέρος αὐτὸ ἀρχαῖα, τάφους, μνημεῖα, ναούς, ἐρείπια ἐπὶ τέλους. Καὶ ἀπὸ τὰς συγκεκομμένας ἀποκρίσεις του ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν, ὅτι εἶχε σαφῆ, σαφεστάτην ἔννοιαν τῆς καταστάσεως, ἥτις διεῖπε τὴν Ἀττικὴν πρὸ τῆς Τουρκοκρατίας. Μοῦ ἔδειξεν ἕνα μέρος, ὅπου ἦτο Φραγκομονάστηρον. Ἀπὸ ἐκεῖ ὑπῆρχε μία νεροσυρμή. Οἱ Φράγκοι τὴν ἔκτισαν καὶ πρωτίτερα δὲν ἦτον. Πράγματι δὲ οἱ Φράγκοι, μετὰ τὴν ἀνεμοζάλην τῶν Σταυροφοριῶν, ἔφεραν μὲν εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην τοὺς ἀγνώστους ἕως τότε ἀνεμομύλους, εἰς πλεῖστα ὅμως μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐγκατέστησαν τὸν λευκὸν ἄνθρακα, ὅπως δὲν ὠνομάζετο τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ὁ ὑδρόμυλος, γνωστὸς παλαιόθεν. Μοῦ εἶπεν ἀκόμη, ὅτι τὸν καιρὸν ποὺ ἦλθαν οἱ Γκραββαρῖτες... Κι' ἐννοοῦσε σαφέστατα τοὺς Ἀλμογκαβάρους, τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος, ποὺ κατέκτησαν τὴν Ἀττικὴν καὶ ἐν τέλει ἐνετοπίσθησαν κι' ἐξελληνίσθησαν εἰς τὸ Γκράββαρι, τὴν Ναύπακτον καὶ τὰς ἄλλας παρὰ τὸν Κορινθιακὸν ἐκτάσεις, μέχρι τῆς Γκιόνας, τῶν Βαρδουσίων καὶ αὐτοῦ τοῦ Ζυγοῦ. Μοῦ ἔδωσε πρὸς στιγμὴν τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ λέξις Ζητιάνος, ἡ ταυτιζομένη ἐνίοτε εἰς τὴν ἔννοιαν μὲ τὸν Γκραββαρίτην καὶ τὴν γνωστὴν μαγκοῦράν του, δὲν παράγεται ἀπὸ τὸ Ζητῶ, δὲν ἔχει συγγένειαν μὲ τὸ Ζήτουλας καὶ ἐν γένει δὲν παράγεται ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς αἰτήσεως ἐλεημοσύνης, ἀλλὰ εἶνε αὐτὴ αὕτη ἡ ἱσπανικὴ «Ζιτάνος», ἡ σημαίνουσα τὸν Γύφτον, τὸν τραγουδιστήν, τὸν πλανήτην, τὸν ζῶντα ὡς τὰ πετεινά, καὶ ἡ ὁποία εἶνε οὕτως εἰπεῖν ἐθνική. Καὶ φυλετικὴν σημασίαν ἀπέδιδεν εἰς τὴν λέξιν Ζητιάνος, ὅπως φυλετικὴν ἀπέδιδε καὶ εἰς τὸ Γκραββαρίτης, ὅταν οἱ ἄνθρωποι τῆς φυλῆς αὐτῆς «ἐκυρίευσαν τὸν τόπον».

Ἄλλην ἐντύπωσιν ἐπίσης μοῦ ἔκαμεν ἡ ζωηρὰ ἀνάμνησις, τὴν ὁποίαν εἶχε περὶ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον ἔβγαζαν τὸ ρετσίνι ἀπὸ τὰ πεῦκα οἱ παλαιοί. Καὶ μοῦ ἀνέπτυξεν ἕνα τρόπον, ἄγνωστον εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους χωρικούς, τοὺς ὁποίους ἔκτοτε ἠρώτησα, καὶ ὅστις, ἀπὸ αἰώνων ἐσυνηθίζετο μόνον εἰς τὰς Σκανδιναυϊκὰς χώρας διὰ τὴν παραγωγὴν πίσσης, χρησίμου εἰς τὸ καλαφάτισμα τῶν πλοίων. Πῶς ἔφθασεν ἐδῶ; Μὲ τοὺς Νορμανδοὺς τοῦ ἑνδεκάτου αἰῶνος; Μὲ τοὺς Βαράγγους ποὺ ἐνέγραψαν τὴν διέλευσίν των εἰς τὸν Δράκον τοῦ Πειραιῶς; Κύριος οἶδεν. Ἐν τούτοις ὁ ἀξύριστος αὐτὸς καὶ ἀ-

Ἀπὸ τῆς 15ης Δεκεμβρίου εἰς τὴν «Πρωΐαν»,

Ἀρίστου Καμπάνη:

Ἡ Ἑλληνικὴ κρίσις

Ἱστορικαὶ ἀναμνήσεις δημοσιογράφου ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἀπὸ τῆς δολοφονίας Γεωργίου τοῦ Α' μέχρι τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1922 δραματικωτάτην ἐθνικὴν περίοδον: Ὁ δεύτερος Βαλκανικὸς πόλεμος, ἡ Συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου, τὰ ἐπακόλουθα τῆς διαφωνίας τοῦ 1915, ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ 1916, τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ ἀποδημία τοῦ Κωνσταντίνου εἰς Ἑλβετίαν, αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1920, ἡ ἐπάνοδος τοῦ Βασιλέως, ἡ Μικρασιατικὴ ἐκστρατεία, ὅλα τὰ μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Πλαστήρα γεγονότα ἱστοροῦνται καὶ διερευνῶνται μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἐνάργειαν καὶ ἀμεροληψίαν εἰς τὴν

Ἑλληνικὴν κρίσιν

ἧς τὴν δημοσίευσιν ἀρχίζομεν ἀπὸ τῆς 15ης Δεκεμβρίου.

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

γριωπὸς ρακοσυλλέκτης τῶν τοπικῶν ἀναμνήσεων εἶνε ὁ μόνος ἄνθρωπος ποὺ μοῦ ἔκαμε τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι, χωρὶς νὰ παπαγαλίζῃ, ὅπως μερικοί, ὄντως ἔχει σαφῆ ἀντίληψιν κάποιας ζωῆς πρὸ τῆς Τουρκοκρατίας. Καὶ τὸ περιεργότερον εἶνε τοῦτο: Εἶχε τρία βαπτιστικὰ ὀνόματα. Ὅπως οἱ Φράγκοι. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἕνα, πολὺ πρωτότυπον: Λουριᾶς. Λούρια δὲ ἦτο ἀκριβῶς ἕνας ἀπὸ τοὺς Καταλάνους ἀρχηγοὺς τῆς κατοχῆς τοῦ 14ου αἰῶνος. Ὅπως τελευταίως ἐβάπτιζαν παιδιὰ μὲ τὸ ὄνομα Κανάρης, Βότσαρης καὶ ἄλλα ἡρωϊκά. Πιθανὸν τὸ πρᾶγμα νὰ μὴ ἔχῃ καμμίαν σπουδαιότητα. Τὸ ἐσημείωσα ὅμως ὡς πολὺ περίεργον κι' ἐξωτικόν.

Γ. Δ. Κ.

23 ΜΑΤΣ
ἔδωκε καθ' ὅλην τὴν ἐν Γαλλίᾳ διαμονήν του ὁ γνωστὸς πυγμάχος
ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ
Ἐξ αὐτῶν ἐκέρδισε τὰ 18 μὲ «νὸκ ἄουτ»!
Μὲ τόσον λαμπρὸν ἐνεργητικὸν θὰ διεκδικήσῃ τὴν 18 Δεκεμβρίου εἰς τὴν
SALLE WAGRAM
(ΘΕΑΤΡΟΝ ΜΟΝΤΙΑΛ)
τὸ πρωτάθλημα τῆς Ἑλλάδος τῶν ὑπερελαφρῶν βαρῶν ἀπὸ τὸν
ΑΓΓΕΛΙΔΗΝ
τὸν καλύτερον Ἕλληνα πυγμάχον.

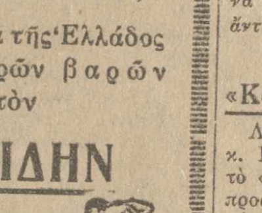

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΟΥΦΦΜΑΝΝ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 24

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Βιβλιοπωλείου Κάουφφμαν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσῃ ὅτι διαθέτει πλήρεις σειρὰς τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐκδόσεων τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων τῆς Συλλογῆς τῶν Πανεπιστημίων τῆς Γαλλίας (Collection des Universités de France publiée sous le patronage de l'Association **Guillaume Budé**).

ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Η ΓΟΗΣΣΑ
ΠΟΛΑ ΝΕΓΚΡΙ
Εἰς τὸ ἐξόχου δραματικῆς πλοκῆς τελευταῖον καὶ ὡραιότερον ἔργον της.
ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ
Διαφημ. "ΠΡΟΟΔΟΣ„

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΚΥΝΗΓΟΥΣ ΚΑΙ ΟΠΛΟΠΩΛΑΣ
Ἔφθασαν τὰ παγκοσμίου φήμης φυσέκια τῆς
WESTERN CARTRIDGE Co
EAST-ALTON

XPERT — Φυσέκια κυνηγίου. FIELD—Εἰδικὰ διὰ κυνήγιον περιστεροβολίαν καὶ δίσκους SUPER X. — Διὰ τὰς πλέον μακρυνὰς ἀποστάσεις, ἐκεῖ ὅπου κανὲν ἄλλο φυσέκι, ἐκ τῶν μέχρι σήμερον ἐν χρήσει, δύναται νὰ σκοτώσῃ.

ΤΙ ΕΙΝΕ ΤΟ SUPER X

Ἡ WESTERN CARTRIDGE Co κατώρθωσε νὰ εὕρῃ φυσέκι τὸ ὁποῖον ἔχει τὰ ἑξῆς δύο πλεονεκτήματα ἐπὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἄλλων ἐν χρήσει μέχρι σήμερον φυσιγγίων.
1ον) Νὰ τραβᾷ 15—20 γιάρδες μακρύτερα.
2ον) Ἡ συγκέντρωσις τῶν σκαγιῶν ἐπὶ κινητοῦ στόχου εἶναι ταυτόχρονος. Δηλαδὴ ὅλα τὰ σκάγια βαδίζουν μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα. Τὸ ἱπτάμενον πτηνὸν δέχεται περισσότερα σκάγια, ἐφόσον ὡς προείπομεν τὰ σκάγια βαδίζουν μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα.
Μία ἁπλῆ δοκιμὴ θέλει σᾶς πείσει περὶ τῶν θετικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν SUPER X.
Εἶναι τὰ ἐνδεδειγμένα φυσίγγια διὰ τὸ κυνήγιον Λαγωῶν, Περδίκων, Πάππιας καὶ λοιπῶν ὑδροβίων πτηνῶν.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
Α. Ι. ΚΡΙΝΟΣ, Στοὰ Ἀρσακείου 8 — ΑΘΗΝΑΙ
Πωλοῦνται: Εἰς Π. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Ἀριστείδου 30 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Κ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΝ, ΠΥΡΓΟΝ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Γιαννοῦλα

— Γιαννοῦλα!... Γιαννοῦλα!...

Μιὰ γυναῖκα ψηλή, ξαναμαλλιασμένη, ξεφωνίζει ἀπὸ μιὰ πόρτα, ξεπροβάλλοντας τὸ μισὸ κορμί της.

— Γιαννοῦλα!... Γιαννοῦλα!...

Τὰ μάτια τῆς γυναίκας γεμίζουν ἀπὸ κάποιαν ἀγωνία καὶ ψάχνουν πέρα στὸ βάθος τοῦ δρόμου, ποὺ δύο τρία ἀμάντρωτα σπίτια παραστέκουν καὶ πρασινίζουν πέρα τὰ οἰκόπεδα καὶ πιὸ πέρα τὸ βουναλάκι.

— Γιαννοῦλα!... Γιαννοῦλα!...

Τί νὰ ἔγινε τάχα; Ποῦ νὰ ἔχῃ πάει! Ἄχ! αὐτὰ τὰ καταραμένα τὰ παιδιά, ἄφησαν πάλι τὴν πόρτα ἀνοικτὴ κι' ἐξέφυγε ἡ Γιαννοῦλα! Ποῦ νὰ ἔχῃ τάχα πάει;

Ἡ φωνὴ ξαναντηχεῖ καὶ πάλι μέσα στ' ἀπόγευμα, καὶ τὴν συνεπαίρνει ὁ ἀέρας.

— Γιαννοῦλα!... Γιαννοῦλα!...

Ἡ φωνὴ εἶνε γεμάτη ἀνησυχία, ἀγωνία, στοργή, κι' ἡ γυναῖκα ξεπροβάλλει ὁλόκληρη τώρα, ἀφίνοντας κάθε ντροπή. Τὸ ξεσκισμένο φουστάνι της ξανεμίζει στὸν ἄνεμο, τὰ γυμνὰ πόδια σκοντάφτουν στὰ χαλίκια.... Στέκει τώρα στὴν γωνιὰ τοῦ σπιτιοῦ καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἴδια ἐπίκλησι, κι' ἄξαφνα ἡ φωνὴ ἀκούγεται ἀπ' τὴν πίσω μεριά, σὲ ἄλλο τόνο. Εἶνε τώρα χαρούμενη, χαϊδευτικὴ καὶ συντροφεύεται ἀπὸ ἄλλα ἐπιφωνήματα.

— Γιαννοῦλα!.. Γιαννοῦλα!.. Ἔλα, κόρη μου!.. Καλῶς την!.. Καλῶς την!... Ἔλα μου δῶ!.... Ἔλα!... Ἔλα.

Κι' ἡ Γιαννοῦλα ξεπροβάλλει ἐπὶ τέλους, πίσω ἀπὸ τὴν μάντρα πηδῶντας, παίζοντας, φεύγοντας, ἄξαφνα ὅπως τὴν πλησιάζει ἡ κυρά της. Εἶνε μιὰ μικροῦλα ἀσπράμαυρη γίδα, μὲ δυὸ μακρυὰ σκουλαρίκια κάτω ἀπ' τὸ σαγόνι, δυὸ πονηρὰ καστανὰ μάτια, καὶ πηδάει, καὶ πάει, κι' ἔρχεται, νοιώθοντας τὸ χάδι τῆς φωνῆς...

— Γιαννοῦλα!... Ἔλα κοκώνα μου! Ἔλα!.. Ἔλα!..

Εἶνε τώρα φτασμένη στὴν πόρτα. Παίρνει ἕνα ὕφος ράθυμο, πηγαίνει τὰ διχαλωτὰ πόδια της πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ, θαρρεῖς μὴν ξέροντας ποῦ νὰ τραβήξῃ, ξαναγυρίζει πρὸς τὰ πίσω, δαγκάνει κάποιο χορτάρι ποῦ φυτρώνει στὰ κράσπεδα τοῦ σπιτιοῦ, κάνει ἕνα πήδημα τάχα γιὰ νὰ φύγῃ, ἐνῷ ἡ γυναῖκα τὴν παρακολουθεῖ, φωνάζοντας:

— Ἔλα, κόρη μου... Ἔλα, κοκώνα μου!... Ἄντε, Γιαννοῦλά μου!... ἄντε!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

«Καβαλλερία—Παληάτσοι»

Λόγῳ αἰφνιδίας ἀσθενείας τοῦ ὀξυφώνου κ. Κ. Πετροπούλου θὰ παιχθοῦν ἀπόψε εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ἀντὶ τῆς «Ἀΐντας», ὡς εἶχε προαναγγελθῆ, ἡ «Καβαλερία» καὶ οἱ «Παλιάτσοι». Εἰς ἀμφότερα τὰ μελοδράματα πρωταγωνιστοῦν αἱ κυρίαι Φῶκερ, Βλαχοπούλου, Ὀσσολάνου καὶ οἱ κ.κ. Βλαχόπουλος, Οἰκονομίδης, Μωραΐτης καὶ Δελένδας. Αὔριον τὸ ἀπόγευμα θὰ παιχθῇ «Φάουστ» μὲ τὴν κ. Ὀσσολάνου καὶ τοὺς κ.κ. Βλαχόπουλον καὶ Μωραΐτην.

Στήλη διὰ τὰς Κυρίας

Τὰ γάντια μας

Εἶνε περίεργο νὰ παρατηρῇ κανεὶς τὴ σημασία ποὺ ἔλαβαν στὴ σημερινὴ μόδα τὰ ἀξεσουάρ μιᾶς τουαλέττας. Βέβαια ἀνέκαθεν τὰ γάντια ἔπαιξαν σπουδαῖο ρόλο στὴν τουαλέττα μιᾶς κυρίας. Π. χ. μιὰ καλοανατεθραμένη κυρία δὲ μποροῦσε νὰ βγῇ χωρὶς γάντια. Παντοῦ ὅπου καὶ ἂν ἐπήγαινε ὤφειλε νἄχῃ καλυμένα τὰ χέρια. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι τὰ γάντια αὐτὰ παρέμεναν πάντα, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὴ σημερινὴ ἀπαίτησι τῆς μόδας, ἀφανῆ. Δὲν εἶχον τίποτε τὸ χτυπητὸ ἀπάνω τους. Γίνουνταν ἀπὸ ἐλαφόδερμα, ἀπὸ σουέντ, ἢ ἀπὸ σεβρῶ ἀνοικτόχρωμο. Σήμερα ἀπεναντίας τὰ γάντια γίνονται σὲ ἀπίστευτο σημεῖο παρδαλὰ ἢ φανταιζί. Μονάχα κάποια ρεζέρβα ὀφείλουν νἄχουν ἡ κυρίες ὅταν φοροῦν μαντὼ ἢ ταγιέρ. Τότε τὰ γάντια τους ἂς μὴν ἔχουν παραμέντα κεντητὰ ἢ ἀζουρέ. Ὅταν ὅμως φοροῦν γουνένια πανωφόρια καὶ τὰ βγάζουν εἶναι ὡραῖο νἄχουν γάντια ἐκζεζητημένης ἐπεξεργασίας. Μὲ τὸ ταγιὲρ τὸ μόνο ποὺ ταιριάζει εἶναι τὰ χρωματιστὰ γάντια. Μπλὲ μαρέν, μπλὲ ρουά, γκρενά. Ἐπίσης ἕνα γάντι σουέντ μπορεῖ νἄχῃ χρωματιστὴ μπαγκέττα. Ὡς γάντια τώρα εἶναι ἀνβόγγ τὸ σερπάν. Πιὸ καινούργιο εἶναι τὸ καρρὼ γιατὶ ἔχει ἀποχρώσεις ποὺ μποροῦν νὰ συμφωνοῦν μὲ τὸ χρῶμα τοῦ φορέματος. Μὲ ἕνα ταγιὲρ τὰ γάντια μποροῦν νἄχουν γουνένιο πουανιέ. Μόνο ποὺ χρειάζεται ἡ γοῦνα τοῦ γαντιοῦ νἆναι ὅμοια μὲ τὴ γοῦνα τοῦ πανωφοριοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει φαίνεται ὅτι διὰ παντὸς ἔχουν ἐγκαταλειφθῆ τὰ μακρυά, γάντια γιὰ βράδυ. Ἐνοχλητικά, ἄχρηστα καὶ ἀκατανόητα. Τώρα γιὰ τὰ απογεύματα μὲ μπράτσα γυμνὰ ἐντελῶς φοροῦνται γάντια ὡς τοὺς ἀγκῶνας. Αὐτὰ ὅμως εἶναι φαρδυὰ καὶ ζαρώνουν μόνα τους ὅπόταν κατεβαίνουν στὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ μόνα τους, κι' αὐτὸ εἶνε τὸ σίκ. Γίνονται ἀπὸ ἐλαφόδερμα, σὲ χρώματα σουέντ ἢ σαμπάνιας. Εἶναι τὰ κατ' ἐξοχὴν γάντια τῆς ἀριστοκρατίας.

Femina

Τὰ δῶρα τῶν διπλοσκοπῶν

Ἀπ' ἐκείνους ποὺ πιστεύουν στὸ Χριστὸ καὶ στὴν πατρίδα, θέλω καὶ φέτος, ὅπως καὶ ὅλα τὰ χρόνια, τὰ χριστουγεννιάτικα δῶρα τῶν ἀκροφυλακίων, τὰ δῶρα θέλω τῶν διπλοσκοπῶν τῆς προκαλύψεως. Μάλλινα ροῦχα, μάλλινες κάλτσες, ὅλα πλούσια καὶ μάλλινα διὰ τὰ χαϊδεμένα μας παιδιὰ ποὺ μέσ' τὰ χιόνια φυλᾶνε τὰ σύνορα. Θὰ τὰ πάω μόνος μου τώρα στὶς γιορτές, καὶ θὰ τοὺς τὰ φορέσω μὲ τὰ χέργια μου σὰ στοργικὸς καὶ προβλεπτικὸς πατέρας. Τὰ δῶρα ὅλων σας ποῦ ξέρετε γιατὶ πηγαίνω ἐκεῖ καὶ πρὸ παντὸς τὸ πιστεύετε, τὰ θέλω ἀπὸ σήμερα μέχρι τῆς 20 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς ὁδοῦ Σταδίου «Μινέρβα», τὰ παραδίδετε εἰς τὸν διευθυντὴν καὶ θὰ τὰ παραλάβω εὐγνωμόνως διὰ τὰ παιδιά μας τὰς ἐλπίδας τῆς πατρίδος, γιὰ τοὺς Ἀκρίτας μας.

Μὲ ἀδελφικοὺς ἀσπασμοὺς
ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Τὸ Ἀριστεῖον

Ἡ Α' Τάξις τῆς Ἀκαδημίας, δηλαδὴ ἡ τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, ἐξέλεξε πενταμελῆ ἐπιτροπήν, ὅπως ὑποδείξῃ τὸν κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν κατ' ἐξοχὴν διακριθέντα εἰς τὰς θετικὰς ἐπιστήμας Ἕλληνα, (ἐννοεῖται καὶ ἂν οὗτος διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν). Εἰς τοῦτον τὴν 25ην Μαρτίου 1928 θ' ἀπονεμηθῇ συμφώνως πρὸς τὴν περυσινὴν προκήρυξιν τὸ Ἀριστεῖον τῶν Γραμμάτων καὶ Ἐπιστημῶν. Τὰ ἔργα τῶν ὑποψηφίων ἀποστέλλονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας.

Φιλολογικὰ μνημόσυνα

Ὁ σύλλογος τῶν Κρητῶν φοιτητῶν ὀργανώνει διὰ τὴν 19 Δεκεμβρίου φιλολογικὸν μνημόσυνον εἰς μνήμην τοῦ Ἰωάννου Κονδυλάκη, συγγραφέως, δημοσιογράφου καὶ πρώτου προέδρου τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν». Κατὰ τὸ μνημόσυνον παρεκλήθη νὰ ὁμιλήσῃ ὁ πρόεδρος τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» κ. Ἄριστος Καμπάνης.

Γραμματοκιβώτιον

Αἱ ζῶναι διαβάσεως

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν εἰς ἀπάντησιν τοῦ χθεσινοῦ δημοσιεύματός σας ἐν σχέσει πρὸς τὰς ζώνας διαβάσεων τῶν πεζῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς, νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἡμῶν δὲν ἐγκατέλειψε τὴν προσπάθειάν της περὶ χρησιμοποιήσεως τῶν καθορισθεισῶν ζωνῶν διαβάσεως τῶν πεζῶν, ἀλλ' ἀνέστειλεν ἐπὶ μικρὸν τὰς ἐνεργείας της, σκοποῦσα ὅπως ἔτι μᾶλλον συντονίσῃ τὴν τοιαύτην προσπάθειάν της διὰ τῆς κινηματογραφήσεως τῶν ζωνῶν κατὰ τὰς ὥρας τῆς μεγάλης κινήσεως καὶ προβολῆς εἶτα τῆς ταινίας ἐν τοῖς Κινηματοθεάτροις τῆς πόλεως καὶ διὰ τῆς διανομῆς κατ' οἶκον εἰδοποιήσεων πρὸς τὸ κοινὸν εἰς ὃ θὰ χορηγῆται προθεσμία καὶ θὰ συνιστᾶται ἡ χρησιμοποίησις τῶν ζωνῶν διαβάσεως διὰ λόγους ἀσφαλείας τούτου. Μετὰ δὲ τὰς ῥηθείσας ἐνεργείας εἰδικοὶ ὑπάλληλοι θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου. Ὡς πρὸς τὴν κανονικὴν κυκλοφορίαν τῶν διαβατῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν ἔπαυσεν ἡ ἡμετέρα μέριμνα, ἀλλ' ἡ ἐπελθοῦσα ἀναστολὴ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου ἐπῆλθε συνεπείᾳ ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς δυνάμεως. Ὁπωσδήποτε ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐπανέλθωμεν καὶ ἐπὶ τοῦ μέτρου τούτου.

Ἐπὶ τούτοις δὲν ἔχομεν λόγους νὰ ἐκφράσωμεν τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μας διὰ τὰς ὑποδείξεις σας, αἵτινες οὐκ' ὀλίγον συμβάλλουσιν εἰς τὸ πολυσχιδὲς ἔργον μας, ὅπερ μόνον διὰ τῆς συμβολῆς τοῦ κοινοῦ καὶ ἰδίᾳ τοῦ Τύπου εἶνε δυνατὸν νὰ ἀχθῇ εἰς αἴσιον πέρας.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας πόλεων
Ι. ΚΑΛΥΒΙΤΗΣ

Ψυχικαὶ ἔρευναι

Ἐξεδόθησαν τὰ τεύχη Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου μὲ ἐνδείξεις τῆς ἐπιστήμης περὶ ὑπάρξεως ἐνσυνειδήτου δημιουργικῆς δυνάμεως, τὸ γ' διεθνὲς συνέδριον ψυχοφυσιολογίας ἐν Παρισίοις, ἡ «δερμογραφία» τῆς Τερέζας Νόϊμανν, ἐπιθανάτιοι ἐμφανίσεις, ψυχικὰ φαινόμενα (ἐκ τῶν ἀρχείων) τῆς κ. Ἀλεξάνδρας Χωρέμη καὶ τῆς κ. Ἀργ. Χωρέμη.

Ἐκ τοῦ τεύχους τοῦ Ὀκτωβρίου ἀποσπῶμεν τὰ κάτωθι δύο ψυχικὰ φαινόμενα:

1) Ἡ κ. Ἀργ. Χωρέμη ἐν Μασσαλίᾳ εὑρισκομένη, εἶδε καθ' ὕπνους σκηνὴν πτώσεως ἀνθρώπου ἐκ σιδηροδρόμου καὶ διηγήθη τὸ πρωῒ τὸ ὄνειρον, ὅτε μετὰ δύο ἡμέρας ἔλαβε ἐκ Λίβερπουλ τηλεγράφημα περὶ τοῦ θανάτου τῆς συγγενοῦς της Καλλιόπης Βλαστοῦ, ἐπισυμβάντος ἐκεῖσε τὴν ἰδίαν ὥραν ἀκριβῶς, ἐκ πτώσεως ἀπὸ τοῦ σιδηροδρόμου.

(ὑπογρ.) Ἀργ. Χωρέμη—Δημ. Χωρέμης—Νανέττα Χωρέμη.

Συμπέρασμα: Τηλεπάθεια ἀναπαραστατικῆς μορφῆς (ἴδε τόμον 1925).

2) Ὅταν ἀπέθανεν ἐν Αἰγύπτῳ ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ὁ σύζυγος τῆς κ. Ἀλεξ. Χωρέμη τὴν 10 Δεκεμβρίου 1899, ἀντελήφθησαν ὅτι περὶ ὥραν δέκα παρὰ δέκα λεπτὰ ἑσπερινήν, ἐσταμάτησε τὸ ὡρολόγιον εἰς τὸ διπλανὸν δωμάτιον. Τὸ πρᾶγμα ἐγένετο ἀμέσως ἀντιληπτὸν καὶ ἄφησαν τὸ ὡρολόγιον ὅπως ἦτο. Ὄντως δὲ ἐξηκρίβωσαν κατόπιν ὅτι ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἀκριβῶς τὴν ὥραν αὐτήν.

(ὑπογρ.) Βιργ. Α. Μπενάκη— Ἀλεξάνδρα Χωρέμη.

Συμπέρασμα: Ὡραῖον παράδειγμα τηλεκινητικῆς τηλεπαθείας.

Σατυρικοὶ στίχοι

Εἰδήσεις ἐκ Μεξικοῦ

Τηλεγραφοῦν μὲ ράδιον γιὰ κάζο κωμικό,
ποὺ χώραν ἔλαβε προχθὲς ἐκεῖ στὸ Μεξικό.
Ἐνῷ λαὸς κι' ἐπίσημοι μὲ πλήρη ἡσυχία
κυττοῦσαν σ' ἕνα θέατρον δεινὴ ταυρομαχία,
ἀπὸ τὸν στίβον ἐκφυγὼν ἀκράτητος καὶ γαῦρος
τὸν Πρόεδρον τοῦ Μεξικοῦ κυνήγησ' ἕνας ταῦρος.
Καὶ νοιῶσαν οἱ ἐπίσημοι ἀγρίου τρόμου ρίγη
καὶ δῶσ' του καὶ τοὺς ἔστρωνε ὁ ταῦρος στὸ κυνῆγι.
Κι' εἶπαν πολλοὶ στὸ θέαμα τοῦ πανικοῦ τοῦ μαύρου:
— Ὀργὴ μὴν εἶνε λαϊκὴ κι' ἐπῆρε σχῆμα ταύρου;

Ἐν τούτοις πόσο θἄπρεπε κι' ἐδῶ στὴ Ρωμηοσύνη
ταυρομαχίας ἔδαφος τὸ Στάδιον νὰ γίνῃ,
καὶ κάποιος ταῦρος νουνεχὴς ἀγρίως νὰ ξεφύγῃ
καὶ μερικοὺς Προέδρους μας νὰ στρώσῃ στὸ κυνῆγι.
Ἂν τοῦτο 'δῶ συνέβαινε θὰ λέγαν μερικοὶ
ὁ ταῦρος ὑπεράνθρωπον πῶς ἔχει λογική.

Γιὰ φαντασθῆτε πρὸς στιγμὴν τέτοια σκηνὴ ὡραία
ὁ ταῦρος τρέχων ὄπισθεν τοῦ Μιχαὴλ Ἀνδρέα,
κι' ὁ Πατρινὸς καλπάζοντας παρ' ὅλον του τὸ βάρος
μὲ τὸν γνωστὸν ἡρωϊσμόν, μὲ τὸ γνωστόν του θάρρος.

Κι' ὁ Καφαντάρης θἄλλαζε ἀπ' τὸ τροχάδην χρῶμα,
καὶ ἂν ὁ ταῦρος μάθαινε τοῦ Δεμερτζῆ τὸ κόμμα
καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς Πρόεδρον θὰ ἐφέρετο βεβαίως
κι' ὁ Δεμερτζῆς θὰ ἔπαιρνε τὴν χάριτα δρομέως.

Κι' ὁ Μεταξᾶς μὲ πρόνοιαν ἀνθρώπου ἐξαιρέτου,
προτοῦ ἀκόμη ἡ σκηνὴ ἀπρόοπτα κορώσῃ
βλέπων τὸν ταῦρον πειὸ παχὺ κι' αὐτοῦ τοῦ Φιλαρέτου,
ἐγκαίρως κάπου θἄβρισκε νὰ πάῃ νὰ τρυπώσῃ.

Θὰ εἶχε ὁπωσδήποτε λαμπρὰν ὁ ταῦρος δρᾶσι
ἂν ἄφινε τὸ Μεξικό, κι' ἐνταῦθα ἀφικνεῖτο,
καὶ φιλικῶς συνομιλῶν μὲ τὸν Παπαναστάση
ἴσως καὶ γνώμας παρ' αὐτοῦ συχνὰ ἐπεκαλεῖτο.
Καὶ θὰ ρωτοῦσε ἔξαφνα ὁ ταῦρος τὸν Ἀλέκο:
— Δὲν ξέρεις τί ἐσκέφθηκα, ἐνῷ κοντά σου στέκω.
Θἄθελα σὲ γυαλάδικο νὰ ἔμπαινα τρεχᾶτος,
μὰ πρὶν προβῶ, γιὰ μάθε μου πῶς μπῆκες εἰς τὸ Κράτος;

Στιχουργὸς

Ὁ Κλεάνθης, ὁ Ἀργύρης καὶ τὸ ἄλογο

Ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας τῆς Κωνσταντινουπόλεως παραλαμβάνομεν τὴν κάτωθι, χαριτωμένην ἐν τῇ ἀφελείᾳ της ἱστορίαν:

Ὁ ὀπωροπώλης Κλεάνθης, κάτοικος Ὑψωμαθείων Κοτζᾶ Μουσταφᾶ πασᾶ συνεφώνησε μετὰ τοῦ κηπουροῦ Ἀργύρη νὰ θέσῃ τὸν ἵππον του εἰς κῆπον αὐτοῦ. Ἡ συμφωνία διήρκεσεν ἐπὶ 15ήμερον. Ὁ κηπουρὸς προχθὲς ἐπλησίασε τὸν ἵππον καὶ ἐδέχθη σφοδρὸν λάκτισμα. Ὡσὰν νὰ μὴ ἤρκει τοῦτο ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἵππου Κλεάνθης, διότι ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἵππος ἀπαλλαγεὶς τοῦ σχοινίου ἤρχισε τρέχων, ἥρπασε ἕνα σκουπόξυλο καὶ ἔδειρε ἀνηλεῶς τὸν Ἀργύρην. Ὁ Κλεάνθης συνελήφθη.

Κακομοίρη Ἀργύρη!

Συναυλίαι

Σήμερον ὥραν 6 1)2 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν δίδεται ἡ δευτέρα συναυλία τοῦ Τρίο Ἀθηνῶν μὲ τοὺς διακεκριμένους καλλιτέχνας κ.κ. Μητρόπουλον, Βολωνίνην καὶ Παπαδημητρίου, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐκτελέσουν τὸ ἑξῆς πρόγραμμα: Τρίο εἰς σι ὕφ. Μπετόβεν, Παρτίτα Νο 6 Μπάχ-Μητροπούλου καὶ τὸ Τρίο εἰς ρε ἐλ. Μέντελσον.

Αὔριον εἰς τὸ «Ἀττικὸν» ὥραν 10 1)2 π.μ. δίδεται ἡ τρίτη λαϊκὴ συναυλία τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. Διευθυντὴς ὀρχήστρας ὁ κ. Ι. Μπουστίντουϊ καὶ σολίστ ὁ διακεκριμένος βιολιστὴς κ. Φ. Βολωνίνης, ὁ ὁποῖος θὰ παίξῃ τῇ συνοδείᾳ τῆς ὀρχήστρας τὸ κονσέρτο τοῦ Σαὶν-Σάνς.

Θέατρα

ΑΠΟΛΛΩΝ. (Θίασος Κυβέλης). «Θὰ μὲ παντρευτῇς» μὲ τὴν κ. Κυβέλη.
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Τ' ἀδελφάκι ὁ Λαύρακας».
ΚΟΣΜΙΚΟΝ. «Ὁ πάτερ Ἰγνάτιος», (ἀκατάλληλον).
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Πίφ-Πάφ-Πούφ».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. Ἡ νέα ὀπερέττα τοῦ κ. Σακελλαρίδη: «Ἡρὼ καὶ Λέανδρος».
ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ἡ Φαῦστα» μὲ τὴν κ. Ἔφην Ἄγρα.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Ἑλληνικὸν Μελόδραμα). «Καβαλλερία» καὶ «Παληάτσοι».

Κινηματογράφοι

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Μπὲν Χούρ».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Πῦρ».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ὁ δαμαστὴς τῶν ἀγρίων».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ὁ Μιχαὴλ Στρογκώφ».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἡ Κάρμεν» μὲ τὴν Ρακὲλ Μέλλερ.
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Ἡ ὡραιότερες γαμπίτσες τοῦ Βερολίνου».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ὁ Μαῦρος Πειρατής».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἔμδεν».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ὁ μαῦρος πειρατής».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μπὲν Χούρ».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Οἱ προσκυνηταὶ τῆς ἀγάπης»
ΣΠΛΕΝΤΙΤ (Πειραιῶς). «Ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν τάφων».
ΟΛΥΜΠΙΑ (Πειραιῶς). «Τὸ τελευταῖο Βάλς».
ΜΑΓΕΙΑ. «Ἰωάννα Μερεδίθ».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. Δύο μεγάλα ἔργα.

Σκέψεις γιὰ τὸν ἔρωτα

Τοῦ Πὼλ Ζεραλντὺ

—Ὅταν ἀγαπᾶμε δὲν ἔχουμε πιὰ ἡσυχία, παρὰ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ εἴμαστε εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον.

—Ποτὲ δὲν σκεπτόμαστε ὅσο πρέπει, ὅταν κρίνουμε τὶς γυναῖκες, πόσο εἶνε δύσκολο νὰ εἶνε μιὰ γυναῖκα!

—Ὅταν εἴμαστε εἴκοσι χρόνων, ζητᾶμε ἀπὸ τὸν ἔρωτα πνευματικὲς διαχύσεις, ὑπέροχα πράγματα μοιρασμένα στοὺς δυό, ψυχικὲς ἐπικοινωνίες ἀνιντέρβλητες, τὸ ὑψηλόν, τὸ ἰδεῶδες, τὸ ἄφθαρτον, τὸν Θεόν!... Στὰ σαράντα τοῦ ζητοῦμε κορμούς, χέρια, στοματα, γόνατα, τὴν θέρμη, τὴν ἀνθρώπινη δροσιά, τὴν νεότητα, τὸ ἀνθρώπινο κορμί.

—Ἡ γυναῖκες εἶνε γεννημένες θεατρίνες. Ἐκεῖνες ποῦ δὲν ζοῦν στὴν σκηνήν, δὲν ἐπραγματοποίησαν ἐντελῶς τὴν τύχη τους. Ἐκεῖνες ὅμως ποῦ τὸ ἐπραγματοποίησαν δὲν εἶνε πειὰ γυναῖκες.

—Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν ἔρωτα σώζει τὸν ἔρωτα.

—Τὸ μεγαλύτερο καλὸ ποῦ μᾶς ἔδωσε ποτὲ ὁ ἔρωτας, εἶνε ὅτι μᾶς ἔκανε νὰ πιστεύωμε στὸν ἔρωτα.

—Πρέπει νὰ μοιάζῃ κανεὶς μὲ τὸν ἄλλον γιὰ νὰ τὸν καταλάβῃ, ἀλλὰ πρέπει νὰ διαφέρουν λιγάκι γιὰ ν' ἀγαπηθοῦν...

—Ἡ αἰδὼς εἶνε ἕνα αἴσθημα ποῦ νομίζουν οἱ ἄνδρες πῶς ἔχουν ἡ γυναῖκες.

—Ἡ αἰωνία τραγῳδία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ ὑπόθεσις ὅλων τῶν βιβλίων, εἶνε ἡ ἀσυμφωνία μεταξὺ ἐκείνου ποῦ ὀνειρεύεται νὰ εἶνε καὶ ἐκεῖνο ποῦ εἶνε, τὸ κομμάτιασμα τῆς ζωῆς του μεταξὺ τῶν δύο πόλων τοῦ ἔρωτος τοῦ πόθου γιὰ τὸ κορμὶ καὶ τῆς ἁγνῆς ἀγάπης.

Ἀπέθανεν ὁ Φουζὲρ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. — Ὁ καθηγητὴς κ. Γουσταῦος Φουζέρ, πρώην διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν, συγγραφεὺς πλείστων ἔργων περὶ Ἑλλάδος, ἀπέθανε.

Διπλωματικὴ κίνησις

Χθές, συνήθη ἡμέραν τῶν ἀκροάσεων, ἐπεσκέφθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, οἱ πλεῖστοι τῶν ἐνταῦθα ξένων πρέσβεων.

—Ἐπίσης ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἱσπανίας κ. Μαριατέγγι Καραταλᾶ, ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ μακροῦ διὰ λόγους ὑγείας ταξειδίου του.

Τιμαὶ εἰς τὸν Βιλαμόβιτς

Κατὰ ραδιογράφημα ἐκ Βερολίνου, ὁ ἑλληνιστὴς καὶ ἄλλοτε καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου κ. Βιλαμόβιτς φὸν Μίλλενδορφ ἀνεκηρύχθη ἐν ἐπισήμῳ συνεδριάσει, ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γενεύης.

Τὰ κακὰ τῆς δημοσιογραφίας!

Κι' ἄλλο Κωνσταντινοπολίτικο:

«Συνελήφθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ὁ ὀνόματι Τεφήκ, διότι ἐν καταστάσει μέθης εὑρισκόμενος δὲν ἄφινε ἥσυχο τὸν κόσμο καὶ ἔλεγε ὅτι εἶνε δημοσιογράφος.»

Εἶχαν τάχα ἄδικο;

Ἡ παράστασις τῶν Καλαβρυτινῶν

Αὔριον τὴν 11 π.μ. εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» θὰ δοθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ συλλόγου Καλαβρυτινῶν μεγάλη παράστασις μετὰ προβολῆς τῆς ἱστορικῆς κινηματογραφικῆς ταινίας Ἁγίας Λαύρας, Καλαβρύτων κλπ. ὑπὲρ τοῦ Ἡρῴου Ἁγίας Λαύρας.

Ἡ Ἀκαδημία

Ἡ Ἀκαδημία συνελθοῦσα χθὲς ἐξέλεξε παμψηφεὶ ἀντιπρόεδρον τοῦ ἐρχομένου ἔτους τὸν κ. Δ. Αἰγινήτην, μέλλοντα νὰ προεδρεύσῃ κατὰ τὸ ἔτος 1929, γενικὸν δὲ γραμματέα ἐπὶ μίαν εἰσέτι πενταετίαν τὸν κ. Σῖμον Μενάρδον.

Ἐκθέσεις

Αὔριον τὴν 11ην πρωϊνὴν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» θὰ γίνῃ τὸ βερνισὰζ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ρουμάνου ζωγράφου κ. Παύλου Σκορτέσκο ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Κας Λάγγα Ρασκάνο. Ὅλη ἡ καλὴ κοινωνία καὶ ὁ διανοούμενος κόσμος τῶν Ἀθηνῶν θὰ παραστῇ ἵνα ἐκτιμήσῃ πῶς ἡρμήνευσε τὰς Ἑλληνικὰς καλλονὰς τὸ ἰσχυρὸν ταλέντο τοῦ κ. Σκορτέσκο.

Σήμερον τὴν 5ην ἀπογευματινὴν ἀνοίγει ἐπίσης ἐν τῇ αἰθούσῃ «Φιλαδελφείας» (ὁδὸς Ὁμήρου 18) ἡ ἔκθεσις τοῦ ζωγράφου Ἕκτορος Δούκα.

Ταχυδρομεῖον

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 10. — Ἀεροπορικῶς διὰ Κων)πολιν 8 π.μ. «Γόησσα» 8 π.μ. Ἀργολικόν. «Κ. Τόγιας» 6 π.μ. Κέαν, Κάρυστον, Γαύριον, Μπατσί, Πάνορμον, Ὑστέρνια, Τῆνον. «Κλεοπάτρα» 11 π.μ. Κων)πολιν. (Ἰταλικόν) 11 π.μ. Σμύρνην. (Ἰταλικόν) 2 μ.μ. Βρινδήσιον. «Ὑπεροχή» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγίους 40, Βρινδήσιον. «Μιαούλης» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Λῆμνον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν. «Ἱέραξ» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην. «Μαρία Α.» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν Δεδεαγάτς. «Ἰωάννινα» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν. «Ἐλβίρα» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν. «Φωκίς» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν. «Ἰθάκη» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον. «Ταΰγετος» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Καλάμας. «Θεμιστοκλῆς» 2 μ.μ. Δωδεκάνησα. «Τῆνος» 2 μ.μ. Κέαν, Κύθνον, Σίφνον, Σέριφον, Κίμωλον, Μῆλον. «Γ. Τόγιας» 2 μ.μ. Κύθνον, Σίφνον, Σέριφον, Μῆλον. «Μοσχάνθη» 2 μ.μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν. «Μαίρη Μ.» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον, Κόρθιον. «Κεραυνός» 2 μ.μ. Ψαρρά, Ἅγιον Εὐστράτιον, Σαμοθράκην.

Ἀθλητισμὸς

—Ποδοσφαιρικά

Αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 3 μ.μ. ἀκριβῶς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου θέλει λάβει χώραν μία ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ποδοσφαιρικὴ συνάντησις μεταξὺ τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» Πειραιῶς καὶ Μικτῆς «Παναθηναϊκοῦ»—«Ἑνώσεως Κων)πόλεως».

Αἱ ὁμάδες θὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὸ τὴν κάτωθι σύνθεσιν:

«Ὀλυμπιακός»: Κλιεδουχάκης, Σκέκος, Χορὲν, Πανόπουλος, Λεκὸς, Πεζώνης, 4 ἀδελφοὶ Ἀδριανόπουλοι καὶ Ἄγας.

Μικτή: Ξανθόπουλος, Ἀσδέρης, Ἱερεμιάδης, Κων)τινίδης, Παρασκευᾶς, Δημόπουλος, Ἀσπρογέρακας, Μεσάρης, Μπόγδανος, Σιδηρόπουλος, Παπαδόπουλος.

Τὸ τέρμα τῆς Μικτῆς θέλει ὑπερασπίσει ὁ διάσημος Ἕλλην τερματοφύλαξ τῆς ὁμάδος τῆς Καρλσρούης, πρωταθλητρίας τῆς Νοτίου Γερμανίας κ. Τάκης Ξανθόπουλος.

Διαιτητὴς τοῦ ἀγῶνος ὁ κ. Φόρνερ.

—Τὸ πρωτάθλημα Τραπεζῶν

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» θὰ συνεχισθοῦν σήμερον τὸ ἀπόγευμα οἱ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες τοῦ πρωταθλήματος Τραπεζῶν. Θὰ συναντηθοῦν αἱ ὁμάδες Τραπέζης Βιομηχανίας καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης.

—Ὁ Κάσσιος εἰς τὸν «Παναθηναϊκὸν»

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ὁ γνωστὸς δρομεὺς τοῦ «Πανιωνίου» Κάσσιος πρόκειται νὰ μεταγραφῇ εἰς τὸν «Παναθηναϊκόν».

—Τέννις

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἀρχίζει τὴν λειτουργίαν του τὸ τμῆμα τέννις τοῦ «Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου». Τὴν διεύθυνσιν τοῦ τμήματος ἀνέλαβεν ὅμιλος φιλάθλων κυριῶν.

—Πυγμαχικά

Αὔριον τὴν πρωΐαν τελοῦνται εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη οἱ μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀναμενόμενοι πυγμαχικοὶ ἀγῶνες τῆς Γ' Διοργανώσεως τοῦ «Συνδέσμου Πυγμάχων Ἀθηνῶν». Τὸ πρόγραμμά των περιλαμβάνει τὰ κάτωθι μάτς: Ἡλιοπουλὲν—Δ. Χαρλαύτη 10 γύρων τῶν 2 λεπτῶν, Ὀρφανιτοπούλου—Σταμάτογλου 8 γύρων τῶν 2 λεπτῶν, Βάσῃ-Δέρβη 6 γύρων τῶν 2 λεπτῶν καὶ Γ. Χαρλαύτη—Μελαχροινοῦ 4 γύρων τῶν 2 λεπτῶν. Ὁμοίως καὶ ἐπίδειξιν μεταξὺ τῶν κ.κ. Τζανετοπούλου πρωτοπυγμάχου μέσων βαρῶν καὶ Χρυσάφη πρωτοπυγμάχου ἡμιβαρέων Αἰγύπτου.

— Τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν θὰ γείνῃ εἰς τὸ θέατρον «Μοντιὰλ» ὁ ἀγὼν Μηλιαράκη—Ἀγγελίδη διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Ἑλλάδος τῶν ὑπερελαφρῶν βαρῶν. Ὁ ἀγὼν θὰ εἶνε 15 γύρων τῶν 3 λεπτῶν.

—Δύο παγκόσμια ρεκὸρ

Ὁ Σουηδὸς κολυμβητὴς Ἄρν Μπὸργ κατέρριψε τὰ παγκόσμια ρεκὸρ τῶν 300 καὶ 200 μέτρων μὲ ἐπιδόσεις 3' 10'' 2)5 καὶ 3' 28''.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ε.Α.Π.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΕΠΟΙΚΙΣΜΟΥ

Κατὰ χθεσινὰς ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων πρὸς συνέχισιν τῶν διακοπεισῶν ἐργασιῶν της τόσον εἰς τὴν ἀστικὴν ὅσον καὶ τὴν ἀγροτικὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων, ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως μέχρι τῆς συνάψεως τοῦ νέου δανείου χορηγηθῇ εἰς αὐτὴν προκαταβολὴ 500 χιλιάδων λιρῶν.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἐρωτηθεὶς σχετικῶς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ σύναψις τοῦ νέου δανείου δύναται νὰ θεωρηθῇ γεγονὸς καὶ ὅτι κατόπιν τούτου ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ εἶχε καμμίαν ἀντίρρησιν νὰ χορηγήσῃ τὴν ζητουμένην προκαταβολὴν τῶν 500 χιλ. λιρῶν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

Ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως μᾶς ἀνεκοινώθη ὅτι κατόπιν τῆς κυβερνητικῆς διαβεβαιώσεως περὶ χορηγήσεως προσεχῶς τῆς προκαταβολῆς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἡ Ἐπιτροπὴ χάριν τῆς ἀμέσου συνεχίσεως τῶν ἐποικιστικῶν ἐργασιῶν θὰ διαθέσῃ ἀπὸ τοῦδε τὰ πρὸς τοῦτο ποσὰ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ της κεφαλαίου.

—Τὰ χρέη τῶν ἀγροτῶν

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας μας, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων συνέστησεν ὅπως ληφθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον πρόνοια περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐξοφλήσεως τῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν χρεῶν τῶν οἰκούντων τὰς παραμεθορίους περιφερείας προσφύγων.

Ἐν τῇ συστάσει τονίζεται ἡ πολὺ δυσχερὴς οἰκονομικὴ θέσις τῶν ἐν λόγῳ πληθυσμῶν, ζημιωθέντων πλὴν τῶν ἄλλων καὶ ὑπὸ τῆς συνεπείᾳ τῶν ἀνομβριῶν τοῦ θέρους μειονεκτικῆς παραγωγῆς.

—Ὁ κ. Κύρκος διὰ τὰ συμβόλαια

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κύρκος ἐρωτηθεὶς χθὲς τὸ ἀπόγευμα σχετικῶς μὲ τὰ δημοσιευθέντα παράπονα τῶν προσφύγων Ν. Φιλαδελφείας διὰ τὰ πωλητήρια συμβόλαια τῶν οἰκημάτων μᾶς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

— Εἶνε ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος ὁ ἐγερθεὶς θόρυβος διὰ τὰ συμβόλαια τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Φιλαδελφείας. Οἱ πρόσφυγες ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐξήντλησεν ὅλην αὐτοῦ τὴν ἐπιείκειαν διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν ἐν λόγῳ συμβολαίων, τοῦτο δὲ ἄλλως τε ἐπέδειξε καὶ εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ὅρων τῆς ἐκποιήσεως τῶν οἰκημάτων τοῦ συνοικισμοῦ, οἱ ὁποῖοι, ὡς γνωστόν, εἶνε ἐξευτελιστικώτατοι. Δὲν πρέπει δὲ οἱ πρόσφυγες τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Φιλαδελφείας νὰ δίδωσι προσοχὴν εἰς τὸν θόρυβον τὸν ὁποῖον δημιουργοῦν μερικοὶ ἐπιτήδειοι εἰς τὸν συνοικισμόν, προτοῦ λάβωσι γνῶσιν τῶν πραγμάτων καὶ σχηματίσουν ἰδίαν ἀντίληψιν περὶ αὐτῶν.

Οἱ πρόσφυγες τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Φιλαδελφείας ἀρνούμενοι νὰ ὑπογράψωσι τὰ συμβόλαια τῶν οἰκημάτων βλάπτουσιν αὐτὰ ταῦτα τὰ συμφέροντα τοῦ συνοικισμοῦ των. Διότι οὕτω οὔτε οἱ ἴδιοι δύνανται νὰ ἀποσύρωσι τὰς προκαταβολάς των, οὔτε τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ εἰσπράξῃ αὐτὰς καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων ἔργων δημοσίας ὠφελείας ἐν τῷ συνοικισμῷ.

Τὸ συμφέρον ἑπομένως τῶν προσφύγων Ν. Φιλαδελφείας εἶνε νὰ προσέλθωσι τὸ ταχύτερον ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας ὅπως ὑπογράψωσι τὰ συμβόλαιά των διότι οὐδεμία παράτασις τῆς τεθείσης προθεσμίας θέλει δοθῇ, πᾶσα δὲ ἐκπρόθεσμος συγκατάθεσις ἐκ μέρους αὐτῶν δὲν θέλει ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τροποποίησιν τῶν ὅρων τῶν συμβολαίων τὸ ὑπουργεῖον ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἶνε διατεθειμένον νὰ δεχθῇ ταύτην, δεδομένου ὅτι οἱ ὅροι εἶνε ἀπολύτως δίκαιοι καὶ συμφέροντες εἰς τοὺς οἰκιστὰς τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Φιλαδελφείας.

—Διὰ τὰ ἐπαγγελματικὰ δάνεια

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ γίνῃ διάβημα τῶν προσφύγων βουλευτῶν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὅπως παύσῃ ἡ πίεσις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς κατὰ τῶν μὴ ἐξοφλησάντων εἰσέτι τὰ χρέη των ἐξ ἐπαγγελματικῶν δανείων προσφύγων. Οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ θὰ ζητήσουν ὅπως δοθῇ νέα παράτασις τῆς προθεσμίας τῆς ἐξοφλήσεως τῶν δανείων, μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρῴου τῶν ἀνταλλαξίμων καὶ τῆς καταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Νέος Δικηγόρος

Ὁ κ. Γεώργιος Διον. Σπέντζας δώσας τὰς ἐπ' ἀδείᾳ ἐξετάσεις εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν.

Ἐκθέσεις

Ἐκλεκτὸν καὶ πολὺν κόσμον συγκεντρώνει καθημερινῶς ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀνθοπώλου Φλεριανοῦ, μὲ τὰ ὅλως ὀριζινὰλ κομψοτεχνήματα διὰ τὰς ἑορτάς, πλουτιζομένη καθημερινῶς μὲ νέας παραλαβάς, ἐκ τῶν νέων ἀφικνουμένων τῆς προσωπικῆς του ἐκλογῆς.

Ἕνα καλὸ ἄνθος σ' ἕνα καλὸ βάζο ἀλλάζει τὴν ὄψι τοῦ σπιτιοῦ, τὴν κάνει χαρμόσυνο. Καὶ τὰ δυὸ θὰ τὰ βρῆτε στοῦ Βεντζηλαίου Σταδίου—Κοραῆ. Τηλ. 3-25 Νέον.

Ἰατροὶ

—ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ ΦΙΛ. ΑΓΓΕΛΗΣ, ἐπιμελητὴς ὀφθαλμολογ. Νοσοκ. ἐν Παρισίοις. Δέχεται Βερανζέρου 34.

—Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ, ἡ ἐπιληψία, ὁ ἀρθριτισμός, τὰ νευρικὰ νοσήματα, θεραπεύονται εἰς τοῦ κ. Χ. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ ὑφηγητοῦ ὁδὸς Πειραιῶς ἀριθ. 10.

—Οἱ εἰδικοὶ δερματολόγοι ἰατροὶ κ. κ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ καὶ ΑΝΝΙΝΟΣ δέχονται πλατεῖα Κάνιγγος, Τζώρτς 4, 10—1 καὶ 5—7. Τηλέφωνον 32—39.

—Κλινικὴ Ἀφροδισίων νοσημάτων Α. Ἀδαμακοπούλου Βερανζέρου 1 (Πλατεῖα Κάνιγγος 8 1)2—11, 4—8.

ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ ὀφθαλμίατρος, θεραπεύει τὸν καταρράκτην ἐντὸς 5 ἡμερῶν διὰ νέας μεθόδου, τὰ τραχώματα κ.λ.π. Ὁδὸς Πειραιῶς Πλατεῖα Ὠδείου. Τηλ. 4—13.

—Θεραπεία νοσημάτων Στομάχου. Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20 τηλ. 5-27.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ
"ΝΑΠΟΛΕΩΝ„
τοῦ ΑΜΠΕΛ ΓΚΑΝΣ
ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ

ΒΙΚΤΩΡ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤ

ΤΟ ΚΟΡΜΙ ΣΟΥ ΕΙΝΕ ΔΙΚΟ ΣΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἡ γυναῖκα παρακολουθεῖ τὸ βλέμμα της καὶ ἐννοεῖ.

— Ἐπήγαινα ἀκριβῶς νὰ σοῦ διαβάσω αὐτὴν τὴν εἰδοποίησιν. Εἶσαι ἐλευθέρα νὰ μὴ ἀπαντήσῃς, καὶ ἂν ἐπιμένῃς νὰ γράψω τὸ παιδί. Μὰ αὐτὸ μὲ λυπεῖ, πίστεψέ με. Εἶμαι κι' ἐγὼ μητέρα, μὲ καταλαβαίνεις; Ξέρω πῶς τὰ παιδιὰ χρειάζονται φροντίδες ὡς ποῦ νὰ χρονίσουν... Σκέψου πῶς ἐδῶ ἡ θνησιμότης εἶνε πολὺ μεγαλύτερη παρὰ ἔξω... Κι' ἂν ζήσῃ, θὰ τὸ κάμῃς δυστυχισμένο, παρία τῆς ζωῆς...

— Κι' αὐτὸ μ' ἔκαμε δυστυχισμένη. Ναί, εἶμαι ἡ μητέρα του, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν δὲν τὸ θέλω. Γράψετέ το. Ἴσως τὸ πάρω ἀργότερα.

Ἡ ὑπάλληλος ξαναγύρισε στὰ βιβλία της.

— Ὅπως θέλεις. Νο 39.845. Τί ὄνομα;

— Μᾶρκος—Ἐρρῖκος.

— Ἐπώνυμον;

Μὲ φωνὴ πνιγμένη τῆς λέει ἡ φτωχὴ κόρη:

— Πατέρας καὶ μητέρα ἄγνωστοι. Νὰ τὸ πιστοποιητικὸν γεννήσεώς του!

Ἡ ὑπάλληλος ἄφησε τὴν πέννα.

— Ἄ! ὥστε δὲν τὸ ἔχεις ἀναγνωρίσει;

— Ὄχι!

— Πρέπει νὰ ξέρῃς τότε, ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους κόβει ὅλους τοὺς δεσμοὺς ποῦ σὲ συνδέουν μὲ τὸ παιδί σου καὶ χάνεις κάθε νομικὸ δικαίωμα ἐπ' αὐτοῦ.

— Ὄχι γιὰ πάντα!

— Περίπου! Αἱ δυσκολίαι γιὰ νὰ τὸ ξαναπάρῃς εἶνε πολὺ μεγαλύτερες παρὰ γιὰ ἕνα παιδὶ ἀναγνωρισμένο.

— Μά, ἂν μπορέσω μιὰ μέρα, δὲν θὰ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τ' ἀναγνωρίσω;

— Βέβαια!

— Καὶ νὰ τὸ ξαναπάρω;

— Δύσκολα. Ἡ ὑπηρεσία μπορεῖ νὰ ἐπιστρέφῃ τὰ παιδιὰ στοὺς γονεῖς των, ἀλλὰ δὲν εἶνε ὑποχρεωμένη. Θὰ ἔχῃς νὰ κάμῃς τόσα διαβήματα, τόσα ἐμπόδια θὰ συναντήσῃς, ποῦ θὰ βαρεθῇς μονάχη σου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν θὰ μάθῃς ποτὲ ποῦ εἶνε τοποθετημένο, οὔτε τί γίνεται. Κι' ἄκουσε καὶ τοῦτο. Ἂν τύχῃ σὲ τίποτε καλοὺς ἀνθρώπους ποῦ θὰ τὸ ἀγαπήσουν καὶ θὰ σὲ ἀντικαταστήσουν στὰ καθήκοντά σου, τότε τελείωσε, τὸ ἔχασες γιὰ πάντα.

Ἡ καρδιὰ τῆς Σπῆ ἦταν ἀνήσυχη, σὰν ἕνα θηρίο κλεισμένο σ' ἕνα κλουβί, ποῦ κτυπάει ἐδῶ κι' ἐκεῖ στὸ στριφογύρισμά του. Μὲ μιὰ φωνὴ ποῦ τρέμει λέει:

— Δὲν θὰ περιμένω πολὺ καιρὸ γιὰ νὰ τὸ ξαναπάρω. Μὰ πρέπει σήμερα νὰ τὸ δώσω.

— Καλά. Θέλεις νὰ ἔχῃς εἰδήσεις του κάθε μῆνα;

— Καὶ βέβαια!

— Θὰ σὲ γράψω... Τὸ ὄνομά σου;

Ἡ Σπῆ τιναζεται.

— Μπορεῖς νὰ μὴ τὸ δώσῃς. Θὰ γράψω ὅτι τὸ παιδὶ παραδόθηκε ἀπὸ μιὰν ἄγνωστη. Δὲν θὰ μπορέσω ὅμως τότε νὰ σοῦ δώσω δελτίο ποῦ θὰ σοῦ ἐπιτρέπῃ νὰ ἔχῃς νέα του καὶ νὰ τὸ ξαναπάρῃς...

— Μὴ μὲ βασανίζετε...

— Κάνω ἁπλῶς τὸ καθῆκόν μου, καὶ σὲ προειδοποιῶ... Προσθέτω μονάχα, ἂν φοβᾶσαι καμμιὰ ἀδιακρισία, πῶς ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Περιθάλψεως εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ φυλάττουν τὸ ἐπαγγελματικὸ μυστικό. Θὰ τὸ ξέρουν μόνοι, ὅπως ἐγὼ σὲ βλέπω μόνη. Ἅμα φύγῃς σὲ ξέχασα. Δὲν ἔχεις νὰ φοβηθῇς καμμιὰ ἔρευνα.

— Δὲν φοβᾶμαι τίποτε. Γράψετε: «Σπίριτα Ἀρέλλι. 15, Ρῦ-Τόρτ.

Ἡ γυναῖκα ἔγραψε καὶ δίνει στὴν Σπῆ ἕνα δελτίο πράσινο ποῦ ἔχει τὸν ἀριθμὸ τοῦ μητρῴου τοῦ παιδιοῦ καὶ τ' ὄνομά του.

Τὰ τρεμάμενα χέρια τῆς Σπῆ γυρίζουν καὶ ξαναγυρίζουν τὸ καρτονάκι, ποῦ ἀποτελεῖ τώρα ὅλο τῆς τὸ παρελθόν.

— Νά: Κάθε δέκα πέντε ἡμέρες μπορεῖ νὰ ἔρχεσαι ἢ νὰ στέλλῃς αὐτὴν ἐδῶ τὴν κάρτα. Στὴν πρώτη στήλη θὰ γράφεται ἡ ἡμερομηνία, στὴν δεύτερη μιὰ λέξις μόνον. Ζῆ ἢ πέθανε.

— Εἶνε φρικτό!

Ἡ συγκίνησίς της εἶνε πολὺ μεγάλη. Τῆς ἔρχεται νὰ κλάψῃ, κι' ὅμως κρατιέται. Ἡ παραπειστικὴ φωνὴ ἐξακολουθεῖ:

— Εἶνε ὁ κανονισμός. Μπορῶ ἀκόμη νὰ τὰ σβύσω καὶ νὰ σοῦ δώσω πίσω τὸ παιδί.

— Ὄχι! Ὄχι! Ἐλπίζω πῶς θὰ τὸ περιποιηθοῦν καὶ θὰ ζήσῃ. Εἶμαι πολὺ δυστυχισμένη.

Συγκεκινημένη ἡ ὑπάλληλος τὴν πλησιάζει καὶ τὴν βάζει νὰ καθήσῃ.

— Θὰ περάσῃ κι' αὐτό. Εἶσαι τόσο νέα. Δὲν θέλω βέβαια νὰ σὲ πιέσω. Θὰ ἔβγαινα ἄλλως τε ἀπὸ τὰ καθήκοντά μου. Μὰ ἂν εἶχες λιγάκι πειὸ θάρρος, τὸ παιδί σου δὲν θὰ σοῦ εἶνε πειὰ βάρος, ἀφοῦ ἐδῶ θὰ φροντίζουν καὶ γιὰ σένα καὶ γι' αὐτό.

Ἡ Σπῆ ξέσπασε τότε ὅλην τὴν πικρία ποῦ εἶχε μῆνες τώρα μαζεμένη: «Ὄχι! Ὄχι! Δὲν μπορῶ, δὲν ἔχω πειὰ κουράγιο... Δὲν ἄξιζα ἐκεῖνο ποῦ ἔπαθα. Μὲ ἐβίασαν, χωρὶς νὰ ξέρω τὸν πατέρα του. Μ' ἔδιωξαν ἀπὸ τὸ σπίτι μου. Καταλαβαίνετε, κυρία, πῶς δὲν μπορῶ πειὰ νὰ τὸ βλέπω αὐτὸ τὸ παιδί! Τὸ λυπᾶμαι! Θὰ ἤθελα νὰ τ' ἀγαπήσω... Ἔκανα ὅ,τι ἠμπόρεσα γιὰ νὰ τὸ κρατήσω, σᾶς τὸ ὁρκίζομαι, μὰ τώρα ὅλα τέλειωσαν...

(Ἀκολουθεῖ)

Οἱ Ἅγιοι Τόποι κέντρον βιομηχανίας

Οἱ θησαυροὶ τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης

Ἡ πότασσα τῶν ὑδάτων τοῦ Ἰορδάνου

120.000.000.000 δολλάρια ὑπολογίζεται ἡ ἀξία τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης. Πολυτιμότερον τμῆμα θαλάσσης δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ πλοῦτός της ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὸν πλοῦτον τῶν ἀδαμαντωρυχείων τῆς Ν. Ἀφρικῆς.

Κατὰ περίοδον, ἡ ὁποία, κατὰ τὰς καλυτέρας γεωλογικὰς στατιστικάς, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε μικροτέρα τῶν 30.000 ἐτῶν, ὁ ποταμὸς Ἰορδάνης ἐκχύνει χιλιάδας τόννους ποτάσσης καὶ βρωμιούχων καὶ χλωριούχων ἁλάτων εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν—ἁλάτων, τὰ ὁποῖα ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἠμποροῦν νὰ ριφθοῦν εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ κόσμου εἰς τιμὰς πολὺ χαμηλοτέρας τῶν ἁλάτων τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Γερμανίας.

Τῇ βοηθείᾳ ἐγκαταστάσεως μεγάλων χημικῶν ἔργων, ὡς τὰ κατασκευασθέντα εἰς τοὺς καταρράκτας τοῦ Νιαγάρα ἢ εἰς τὸ [illegible] τῆς Γερμανίας, ἡ Παλαιστίνη θὰ μετατραπῇ ἀπὸ ἀρχέγονος κτηνοτροφικὴ καὶ γεωργικὴ χώρα εἰς μέγα καὶ πλούσιον κέντρον χημικῆς βιομηχανίας, εἰς τὸ ὁποῖον ὅλαι αἱ πολιτισμέναι χῶραι θὰ πληρώνουν τὴν εἰσφοράν των. Διὰ πρώτην φορὰν θὰ ἴδῃ τις τὴν μεταφορὰν μεγάλης βιομηχανίας ἀπὸ τῆς Δύσεως εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ πλοῦτος εἶνε εὔκολον νὰ καταστῇ ἐκμεταλλεύσιμος. Τὰ πολύτιμα ἅλατα τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης εἶνε ἤδη χωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων. Δὲν εἶνε ἀναμεμιγμένα μὲ οὐσίας, αἱ ὁποῖαι θὰ περιέπλεκον τὸν τρόπον τοῦ χωρισμοῦ καὶ θὰ ὑπεβίβαζαν τὴν καθαρότητα τοῦ τελευταίου προϊόντος.

Ἐπίσης ἐκπληκτικὸν εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι τὰ πολύτιμα αὐτὰ χημικὰ εἴδη εὑρίσκονται μόλις 45 μίλια ἀπὸ τῆς Μεσογείου καὶ εἰς μὴ μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν Διώρυγα τοῦ Σουέζ, ἡ ὁποία, θεωρητικῶς, εἶνε τὸ κεντρικὸν σημεῖον τῆς εὐθηνῆς κατανομῆς τῶν χρειωδῶν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

* * *

Ὡς ποταμὸς ὁ Ἰορδάνης θὰ θιχθῇ ἐκ τῆς ἱδρύσεως ποτασσοβιομηχανίας εἰς τὴν Παλαιστίνην. Ὁ ὄγκος του θὰ περιορισθῇ διὰ τῆς κατασκευῆς δεξαμενῶν πρὸς παροχὴν ὑδατίνης δυνάμεως. Ἐξ ἄλλου ὅμως τὰ ἐκχυνόμενα ὕδατα, χρησιμοποιούμενα εἰς ἀρδεύσεις, θὰ μετατρέψουν τὴν ὅλοι κοιλάδα τοῦ Ἰορδάνου εἰς χώραν ποῦ θὰ ρέῃ μέλι καὶ γάλα, εἰς ἕνα κῆπον ὅπου τὰ δένδρα θὰ δύνανται νὰ ἀναπτυχθοῦν ἐντὸς ἔτους.

Ποικίλη ὑφαντικὴ βιομηχανία θὰ ἀνακύψῃ, χρησιμοποιοῦσα τὴν μέταξαν τῆς Ἀνατολῆς, τὸν βάμβακα καὶ τὰ ἔρια τῶν αἰγῶν καὶ τῶν καμήλων. Ἡ μικρὰ σαπωνοβιομηχανία, ἥτις χρονολογεῖται ἀπὸ αἰῶνος καὶ ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν βιομηχανίαν τῶν Ἱεροσολύμων, θὰ ἐπεκταθῇ μεγάλως μὲ τὰς ἀπεριορίστους προμηθείας φυτικῶν λιπαρῶν οὐσιῶν καὶ τὴν εὐθηνὴν πότασσαν τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης, ἡ ὁποία θὰ εὑρίσκεται ἐπὶ τόπου.

Ἡ οἰκονομικὴ σπουδαιότης τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης εἶνε μεγάλη, ὅπως ἦτο ἡ τῆς Ἀλσατίας διὰ τὴν Γερμανίαν. Ὅταν ἡ Ἀλσατία περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῆς Γαλλίας, ὑπῆρχεν ἐλπίς, ὅτι θὰ ἐδημιουργεῖτο συναγωνισμὸς εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς ποτάσσης. Ἀντὶ τούτου ὅμως ἐγένετο διεθνὲς συνδικᾶτον, ἀποτελούμενον ἀπὸ Ἀλσατοὺς καὶ Γερμανοὺς παραγωγοὺς καὶ διεπόμενον ὑπὸ συμφωνίας, καθ' ἣν ἡ Γερμανία παρέχει τὰ 2)3 τῆς παγκοσμίου καταναλώσεως, ἡ δὲ Ἀλσατία τὸ ὑπόλοιπον.

Αἱ κυβερνήσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς εἶνε ἀπὸ πολλοῦ ἀποφασισμέναι ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸ μονοπώλιον τῆς γερμανικῆς ποτάσσης. Ὅταν κατὰ τὸν πόλεμον παρετηρήθη ἔλλειψις ποτάσσης, ἠρευνήθησαν ὅλαι αἱ πηγαὶ τοῦ προϊόντος τούτου. Καὶ οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐμπειρογνώμονες διεπίστωσαν, ὅτι ἡ Νεκρὰ Θάλασσα ἠμπορεῖ νὰ παραγάγῃ 1.300.000.000 τόννους ποτάσσης. Δηλαδὴ ἡ Νεκρὰ Θάλασσα ἔρχεται ἀμέσως μετὰ τὴν Στρασφούρτην, τῆς ὁποίας ἡ εἰς πότασσαν περιεκτικότης ὑπολογίζεται εἰς 2.000.000.000 τόννους.

Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰδικαὶ μελέται διὰ τὴν πότασσαν τῆς Παλαιστίνης δὲν ἔγιναν. Καὶ ἡ ἐξήγησις εἶνε ἁπλῆ. Ἡ Νεκρὰ Θάλασσα ἦτο ἰδιοκτησία τῶν Σουλτάνων τῆς Τουρκίας. Ὁ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ἀπέκρουε τὴν εἰσαγωγὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν μεθόδων καὶ βιομηχανιῶν. Ὅταν λ. χ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐκόμισε πρὸ ἐτῶν μικρὰν λέμβον πρὸς χρησιμοποίησίν της ἐν τῷ Ἰορδάνῃ καὶ τῇ Νεκρᾷ Θαλάσσῃ, ἦλθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διαταγή, ὁρίζουσα, ὅτι εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν ἀπαγορεύεται ἡ ναυσιπλοΐα.

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1917 ὁ στρατηγὸς Ἄλλεμπυ κατέλαβε τὴν Ἱερουσαλήμ. Ὡς ἀληθὴς Ἄγγλος, εἶχεν ὑπ' ὄψει του καὶ τὰς ἐμπορικὰς ἀνάγκας τῆς αὐτοκρατορίας. Κάποιος τοῦ ἐψιθύρισε τὴν μαγικὴν λέξιν «πότασσα». Καὶ ἐνῷ ἀκόμη οἱ Τοῦρκοι κατεῖχον τὸ βόρειον ἥμισυ τῆς Παλαιστίνης, ἡ δὲ Ἀγγλία συνεζήτει τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης, ὁ Ἄλλεμπυ ἀπέστειλε τὸν ταγματάρχην Τάλλοκ, εἰδικὸν μηχανικόν, ὅπως ἐξετάσῃ τοὺς θησαυροὺς τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης. Διὰ τῆς ἐξετάσεως αὐτῆς ἡ Παλαιστίνη ἀπεκαλύφθη ἕνα μέγα χημικὸν Ἐλδοράδο.

* * *

Ἀναμφιβόλως ἡ πότασσα ἔπαιξε τὸ μέρος της εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς τύχης τῆς Ἱερουσαλήμ, τοῦ Ἰορδάνου καὶ τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης. Τῷ 1922 ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἐνεπιστεύθη τὴν ἐντολὴν διὰ τὴν Παλαιστίνην καὶ τὴν Ὑπεριορδανίαν εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία παρεχώρησε τὸ δικαίωμα τῆς ἐκχωρήσεως τῶν μεταλλευμάτων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν καὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Παλαιστίνης.

Κατόπιν δημοσιεύσεως λεπτομεροῦς ἐκθέσεως περὶ τῶν βιομηχανικῶν δυνάμεων τῆς Παλαιστίνης, τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν ἐκάλεσε τῷ 1925 τοὺς δυναμένους νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὰ ἅλατα τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης. Πέντε προτάσεις ὑπεβλήθησαν, αἱ ὁποῖαι ἐμελετήθησαν εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ δύο ἔτη.

Μεταξὺ τῶν ὑποβαλόντων προτάσεις εἶνε καὶ ὁ ταγματάρχης Τάλλοκ, μηχανικὸς καὶ ἀξιωματικὸς τοῦ ἀγγλικοῦ πυροβολικοῦ, ὅστις, κατὰ διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ Ἄλλεμπυ, ἐξήτασε πρῶτος τὰ ὕδατα τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης. Ἐπίσης ὑπέβαλαν προτάσεις μία Σιωνικὴ ἑταιρεία, ἕνα Ἀμερικανικὸν συνδικᾶτον καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Χημικὴ Ἑταιρεία τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἐξέδωκεν ἀκόμη τὴν τελικὴν ἀπόφασίν της. Πρόσφατος ἔκθεσις τῆς Ἀγγλικῆς Χημικῆς Ἑταιρείας διαψεύδει ὅτι ἡ ἐπιχείρησις προσεφέρθη εἰς αὐτήν.

Ἑκατὸν εἴκοσι δισεκατομμύρια δολλάρια εἶνε μέγας πειρασμὸς καὶ μεγάλαι πολιτικαὶ ἐπιρροαὶ ἐξησκήθησαν ὅπως παρασύρουν τὴν πολιτικὴν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν λόρδον Πλοῦμερ, ἁρμοστὴν εἰς Ἱερουσαλήμ, δεδομένου ὅτι αὐτὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκχωρήσῃ ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Ὑπεριορδανίᾳ, ὅπου ἀνήκει καὶ ἡ Νεκρὰ Θάλασσα.

Ὁ ἁρμοστὴς ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ μάξιμουμ τῶν οἰκονομικῶν πλεονεκτημάτων διὰ τὰς δύο χώρας καὶ νὰ ἐξεύρῃ μέθοδον, ἡ ὁποία θὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ συμφέροντά των, ἂν ἡ Ἀγγλία ἐγκαταλείψῃ ποτὲ τὴν ἐντολήν της.

* * *

Περίεργος συνδυασμὸς γεωλογικῶν καὶ χημικῶν συνθηκῶν προσδίδει εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν τὴν τεχνικὴν σπουδαιότητά της. Ἡ θάλασσα κατέχει τὸ κάτω μέρος βαθέως καὶ στενοῦ χάσματος, ὅπερ μαρτυρεῖ κάποιον κατακλυσμόν, καὶ τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ἀπὸ τοῦ ὄρους Ἕρμονος μέχρι τοῦ κόλπου Ἀκαμπᾶ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ. Ἐπὶ 170 μίλια τὸ χάσμα εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Μεσογείου.

Ὁ ποταμὸς Ἰορδάνης κυλᾷ θορυβωδῶς διὰ τῶν κέντρων τοῦ βορείου τμήματος τῆς κοιλάδος, μεταξὺ τῶν ἑκατέρωθεν κρημνώδῶν ὑψωμάτων καὶ εἴκοσι μίλια ἀνατολικῶς τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς ἕνα σημεῖον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται περὶ τοὺς 1300 πόδας ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Μεσογείου ἐκχύνεται εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν. Τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ ἔχει μῆκος 47 μίλια καὶ πλάτος 10.

Ἀπὸ ἐπιφάνειαν, ἡ ὁποία ἀριθμεῖ 350 τετρ. μίλια 6.000.000 τόννοι ὕδατος, ἐξατμίζονται καθ' ἑκάστην ὑπὸ τοῦ ἡλίου — ὅσον δηλαδὴ ἐκχύνει ὁ Ἰορδάνης καὶ οἱ παραπόταμοί του εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν. Τὴν μεγάλην αὐτὴν ἐξάτμισιν ὀφείλει ἡ θάλασσα αὐτὴ εἰς τὴν περιεκτικότητά της εἰς ἅλατα. Ἂν ἀναλύσητε μίαν φιάλην ὕδατος τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης θὰ ἴδητε ὅτι τὸ 1)3 εἶνε διαλελυμένα ἅλατα.

Ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἁλάτων ἀπὸ τὸ ὕδωρ τοῦτο εἶνε ἁπλῆ. Ἡ φύσις ἔδειξε τὸν τρόπον ἀπὸ αἰώνων. Ἂν δὲν ὑπῆρχεν ὁ Ἰορδάνης, ἡ Νεκρὰ Θάλασσα θὰ εἶχεν ἀποξηρανθῇ ἀπὸ τὸν ἥλιον καὶ θὰ εἶχε μετατραπῇ εἰς μίαν λεκάνην λαμποκοποῦσαν ἀπὸ κρυστάλλους.

Καπνοδόχοι ἐργοστασίων δὲν χρειάζονται διὰ νὰ ἀμαυρώσουν μὲ τοὺς καπνούς των τὸν ὡραῖον οὐρανὸν τῆς Παλαιστίνης. Διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑδάτων τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης ἐπαρκοῦν ὀλίγαι ἑκατοντάδες ἐργατῶν. Ὁ ἥλιος θὰ ἐπιτελέσῃ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν χημικῶν καὶ μάλιστα ἀνεξόδως.

Θὰ κατασκευασθοῦν μεγάλαι ἀβαθεῖς δεξαμεναὶ ἐκτάσεως τετραγωνικῶν μιλίων. Θὰ γεμίζωνται μὲ ὕδωρ ἐκ τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης καὶ θὰ ἀφίνωνται ὑπὸ τὸν ἥλιον διὰ νὰ γίνεται ἡ ἐξάτμισις.

Ἐν πρώτοις κρυσταλλοῦται τὸ χλωριοῦχον σόδιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον ἁλάτι, καὶ συγκεντροῦται εἰς τὸν πυθμένα τῶν δεξαμενῶν. Τὸ ὕπερθεν τοῦ ἅλατος ὑγρὸν μεταφέρεται εἰς ἄλλας δεξαμενὰς καὶ συνεχίζεται ἡ ἐξάτμισις. Νέοι κρύσταλλοι ἐμφανίζονται — εἶνε τὰ διπλᾶ ἅλατα τοῦ χλωριούχου ποτασίου καὶ χλωριούχου μαγνησίου.

Πάλιν τὸ ὕπερθεν ὕδωρ ἀφαιρεῖται καὶ ὑποβάλλεται εἰς νέαν ἐξάτμισιν καὶ ἀποδίδει καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐν αὐτῷ χλωριοῦχον μαγνήσιον. Μικρὸν μέρος τοῦ ἰδίου ὑγροῦ, περιέχει βρωμιοῦχον μαγνήσιον, ὅπου δι' εἰδικῆς διαδικασίας ἐξάγεται τὸ βρώμιον, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει τόσον εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ἰατρικήν.

Αὐτὸς εἶνε ὁ τρόπος τῆς κατεργασίας τῶν ὑδάτων τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὑδάτων ἐκ τῶν κρυσταλλωτηρίων δι' εἰδικῶν μηχανημάτων, θὰ γίνεται ἡ συλλογὴ καὶ ἡ συσκευὴ τῶν ἁλάτων πρὸς παράδοσιν αὐτῶν εἰς τὸ ἐμπόριον.

Τὸ κοινὸν ἅλας ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν ποσότητα τοῦ προϊόντος. Ἔπειτα ἔρχεται ἡ πότασσα. Ἑπτὰ τόνοι ἐκ τῆς ἐξαγομένης ποτάσσης παράγουν ἕνα τόννον καθαρᾶς τοιαύτης. Τὰ ὑπολείμματα εἶνε χρησιμώτατα, διότι ἐξ αὐτῶν κατασκευάζεται ἡ καυστικὴ σόδα, ἡ χλωριοῦχος ἄσβεστος, τὸ χλώριον, τὸ ὑδροχλωρικὸν ὀξὺ καὶ ἄλλα δευτερευούσης σημασίας ἅλατα.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς χημείας συγκεντροῦται εἰς τὸ ἅλας, τὸ ὁποῖον λέγεται Καρνελίτης καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ χλωριοῦχον ποτάσιον, χλωριοῦχον μαγνήσιον καὶ ὀλίγον χλωριοῦχον νάτριον (ἅλας). Ὁ χωρισμὸς τῶν ἁλάτων αὐτῶν ἀπαιτεῖ εἰδικὰς μεθόδους, οὐχὶ ὅμως περιπλόκους.

Ἡ Γερμανία προμηθεύει κατ' ἔτος ἐκ τῶν ἁλάτων αὐτῶν περὶ τὸ 1.000.000 τόννους.

Διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ βρωμίου καὶ τῶν ἀλκαλικῶν καυστικῶν ἁλάτων θὰ χρειασθῇ ἐν Παλαιστίνῃ μεγάλη ποσότης ἠλεκτρικῆς δυνάμεως, ἡ ὁποία ὅμως δύναται νὰ παρασκευασθῇ εὐκόλως ἐπὶ τόπου.

Λόγῳ τῆς ἐπικλίσεως τοῦ ἐδάφους θὰ εἶνε δυνατὸν διὰ καταλλήλων ὑδραυλικῶν ἐγκαταστάσεων νὰ μεταφερθοῦν τὰ ὕδατα τῆς Μεσογείου καὶ νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς δυνάμεως.

Ὑπόγειος ὀχετὸς δύναται νὰ κατασκευασθῇ ἀπὸ τῆς Ἰάφφας μέχρι τοῦ Μπεϊσάν, παρὰ τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ νὰ ἔχῃ πτῶσιν ὕδατος 600 ποδῶν. Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ εἶνε δυνατὴ ἡ κατασκευὴ ἠλεκτρικῶν ἐργοστασίων, ἀναπτυσσόντων δύναμιν 1.000.000 ἵππων, ἱκανὴν νὰ κινήσῃ ὅλα τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα θὰ κατασκευασθοῦν παρὰ τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν.

Διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης πρὸς τὴν Μεσόγειον θὰ κατασκευασθῇ εἰδικὴ σιδηροδρομικὴ γραμμή, καταλήγουσα εἰς Ἰάφφαν, δεδομένου ὅτι ἡ σημερινὴ συγκοινωνία εἶνε ἀνεπαρκής.

Ἂς σημειωθῇ ὅτι ὅλα αὐτὰ εὑρίσκονται ὑπὸ μελέτην. Οὐδὲν ἀκόμη ἐγένετο, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἁρμοστοῦ τῆς Παλαιστίνης λόρδου Πάλμερ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν διακηρύττει ὅτι ἐπαναλαμβάνονται ἐνώπιον τῆς παρ' αὐτῷ Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν διὰ προφορικῶν προσφορῶν οἱ κάτωθι διαγωνισμοί:

1) Προμηθείας 20000 ὀκάδων δέρματος κατυμάτων Κρουπὸν τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1928 ἡμέραν Πέμπτην καὶ περὶ ὥραν 11ην.

2) Προμηθείας 10000 ζευγῶν πλεκτῶν ὁλομαλλίνων περικνημίδων εὐζώνων τὴν 15ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1927, ἡμέραν Πέμπτην καὶ περὶ ὥραν 11ην.

Ὅροι συμφωνιῶν καὶ ἐπίσημα δείγματα παρὰ τῷ καθ' ἡμᾶς ΙΥ γραφείῳ Ἐπιμελητείας.

Ἀθῆναι τῇ 30 Ν)βρίου 1927

Ὁ ὑπουργὸς
Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΑΙΝΙΑΝ

Οἱ βασιλεῖς τοῦ χρήματος

Πῶς ἔγιναν δισεκατομμυριοῦχοι

Ποῖοι εἶνε οἱ παράγοντες τῆς ἐπιτυχίας.—Ροκφέλλερ, Κάρνεγκ, Φόρδ.—Ὁ Νόμπελ καὶ ἡ δυναμῖτις. Μία σύμπτωσις ποῦ κάνει πλούσιον τὸν Κρούπ.—Τὰ σαπούνια τοῦ λόρδου Λέβερχολμ.—Αἱ ἐφευρέσεις τοῦ Ἔδισων.—Ὄχι μόνον ἡ τύχη.—Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει.

...Ἡ τέχνη τοῦ πλουτίζειν ἄνευ διδασκάλου

Ὁ Τζὼν Ροκφέλλερ, μετὰ τὸν Φὸρδ ὁ πλουσιώτερος ἄνθρωπος, ἔδωσε κάποτε εἰς κάποιον, ὁ ὁποῖος τὸν ἠρώτησε πῶς ἀπέκτησε τὴν τεραστίαν περιουσίαν του, τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν:

— Διὰ νὰ γίνῃ κανεὶς πλούσιος χρειάζεται τρία πράγματα: Τύχην, τύχην καὶ πάλιν τύχην. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι πρέπει νὰ ξεύρῃ κανεὶς νὰ ἐκμεταλλεύεται τὴν τύχην.

Καὶ τὸ τάλαντον, ἡ ἰδιοφυΐα; Ἕνας, εἰς τὸν ὁποῖον οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν πνευματικὴν ἀνωτερότητα, ὁ Ἔδισων, ἐτόνισεν ἐπανειλημμένως, ὅτι ἡ ἐπιμέλεια, ἡ ἀκούραστη ἐπιμέλεια, ἀποτελεῖ τὴν πρώτην καὶ σπουδαιοτέραν προϋπόθεσιν τῆς ἐπιτυχίας καὶ αὐτὸς εἶπε τὸ γνωστόν: «Εἰς τὴν ἰδιοφυΐαν χρειάζεται ἕνα τοῖς ἑκατὸν ἔμπνευσις καὶ ἐνενήντα ἐννέα τοῖς ἑκατὸν ἵδρωμα». Ὁ Ἀνδρέας Κάρνεγι, ὁ ὁποῖος ἐπώλησεν εἰς τὸν Μόργκαν τὰ ὀρυχεῖα χάλυβος, τῶν ὁποίων ἦτο κάτοχος, ἀντὶ δύο περίπου δισεκατομμυρίων χρυσῶν μάρκων, εἶχε διακηρύξει τὴν ἀρχήν, ὅτι ὀφείλει καθένας νὰ συγκεντρώνῃ τὴν προσοχήν του εἰς ἕνα ἀποκλειστικῶς κλάδον, ἀδιάφορον ποῖον. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Φὸρδ ἔχει κηρυχθῆ ὑπὲρ τοῦ «μοναδικοῦ συστήματος». Ἀπὸ τὰς γνώμας, τὰς ὁποίας διατυπώνει εἰς τὴν αὐτοβιογραφίαν του, φαίνεται ὅτι δι' αὐτὸν ἡ τύχη καὶ ἡ σύμπτωσις παίζουν ἀσήμαντον ρόλον, καθὼς καὶ ἡ ἰδιοφυΐα καὶ ἡ διαίσθησις. Τὰ πάντα ὀφείλονται εἰς τὴν ὑπομονήν, εἰς τὴν ἀκριβῆ παρατήρησιν, εἰς τὸν ὀρθὸν ὑπολογισμόν, εἰς τὴν ἀδιάκοπον ἐπιμέλειαν, εἰς τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν σταθερότητα. Κατὰ τὸν Φόρδ, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς καὶ ἕνα πτωχὸ χωριατόπουλο ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ δισεκατομμυριοῦχος.

Ὁ Ἐρρῖκος Φόρδ, ὁ πλουσιώτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου καὶ βασιλεὺς τῶν αὐτοκινήτων

Ἀλλ' ἐνῷ οἱ Ἀμερικανοὶ συνιστοῦν, τοὐλάχιστον εἰς τὴν θεωρίαν, τὴν ἔμμονον προσήλωσιν εἰς τὸν κλάδον, εἰς τὴν εἰδικότητα, παρετηρήθη πλέον ἢ ἅπαξ, ὅτι πολλοὶ ἔφθασαν εἰς τὸν τελικὸν σκοπόν των ἀκολουθοῦντες τὴν ἀντίθετον ἀκριβῶς ὁδόν, τῆς δράσεως δηλαδὴ εἰς πολλὰ διαφορετικὰ στάδια. Βεβαίως δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνθυμηθῇ κανεὶς τὸ παράδειγμα τοῦ Οὔγου Στίννες, ὁ ὁποῖος κατεστράφη ἀκριβῶς λόγῳ τῆς καθ' ὑπερβολὴν πολυμερείας του. Πάντως εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι πολλοὶ ἔγιναν πλούσιοι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου. Ἴσως ὅμως νὰ μὴ εἶνε ἀμέτοχον βαθυτέρας σημασίας τὸ γεγονός, ὅτι ἀκριβῶς εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὅπου ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἐπαγγέλματος εἶνε κάτι σύνηθες, οἱ δισεκατομμυριοῦχοι ἔφθασαν ὅπου ἔφθασαν διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν προσπαθειῶν των πρὸς μίαν καὶ μόνην κατεύθυνσιν. Ἀντιθέτως εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἐπαγγέλματος ἀποτελεῖ σπανίαν ἐξαίρεσιν ἑνὸς κανόνος, οἱ πλέον εὔκαμπτοι καὶ πολυσχιδεῖς ἐπιχειρηματίαι ἔφθασαν ταχύτερον εἰς τὸν πλοῦτον. Καὶ δὲν εἶνε καθόλου παράδοξον. Διότι ἂν ἡ ἐμμονὴ καὶ ἡ ἐπιμέλεια εἶνε ἀπαραίτητα βοηθήματα τοῦ ταλάντου, πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι τὸ ἰδιάζον τῆς ἰδιοφυΐας ἔγκειται ἀκριβῶς εἰς τοῦτο: εἰς τὸ νὰ κάμνῃ κανεὶς κάτι διαφορετικὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, εἰς τὸ νὰ λέγῃ ναί, ὅταν ὅλοι οἱ ἄλλοι λέγουν ὄχι, εἰς τὸ νὰ ἐπιμένῃ ἐκεῖ ποῦ οἱ ἄλλοι ἀπαξιοῦν νὰ προσέξουν, εἰς τὸ νὰ ἀνακαλύπτῃ τέλος κάτι ποῦ δὲν ἀνεκάλυψαν οἱ ἄλλοι.

Ἀλλ' ὅτι πάλιν χρειάζεται ἡ διαίσθησις καὶ τίποτε ἄλλο, αὐτὸ εἶνε αὐτόχρημα ἀνόητον. Ἰδιοφυΐα, προβλεπτικότης, τύχη, ἐπιμέλεια, ἀντοχή, ὅλα αὐτὰ εἶνε ἀλληλένδετα καὶ χωρὶς αὐτὰ δὲν γνωρίζει κανεὶς τὴν μεγάλην καὶ διαρκῆ ἐπιτυχίαν. Εἰς τὸ γεγονὸς αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ τὸ ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ποῦ ἐπέτυχαν εἰς τὴν ζωήν των, δὲν ἠμπόρεσε νὰ δώσῃ μίαν ἑνιαίαν οὕτως εἰπεῖν συνταγὴν διὰ τὰς μεγάλας ἐπιτυχίας. Οἱ μὲν θεωροῦν αὐτὸ ὡς συντελεστὴν τῆς ἐπιτυχίας, οἱ δὲ τὸ ἄλλο, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔδρασαν καὶ τῆς ἰδιοσυγκρασίας, τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς μορφώσεως ἑνὸς ἑκάσου. Διότι ἐὰν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐπιτυχίας εἶνε ὑπέρτεροι τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, διαφέρουν πάλιν μεταξύ των καὶ δὲν ἀκολουθοῦν ὅλοι τὸν αὐτὸν δρόμον.

Ἡ ζωὴ τῶν μεγάλων θριαμβευτῶν δὲν συντελεῖται τόσον δραματικῶς, ὅσον εἰς τὴν σκηνὴν ἢ τὸν κινηματογράφον. Μὲ ἄλλα λόγια ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν δὲν ἔχει τὴν συνέπειαν καὶ τὸν εἱρμὸν τῶν βιβλίων, ποῦ περιγράφουν τὴν ζωὴν τῶν ἡρώων. Ἡ ζωή των ἔχει ὅλας τὰς διακυμάνσεις τῆς πραγματικῆς ζωῆς, τὰς μεταφραζομένας εἰς σύμπτωσιν, θέλησιν, τύχην καὶ ἰδιοφυΐαν. Ἡ κρίσιμος καμπὴ κάθε τοιαύτης ζωῆς, ἡ στιγμὴ ποῦ ἡ ἀποτυχία μεταβάλλεται εἰς ἐπιτυχίαν, εἶνε πολὺ συχνὰ τελείως ἄσχετος πρὸς τὴν ἀποδοτικὴν ἀξίαν τῆς προσωπικότητος. Ἀλλ' ἡ ἐπιτυχία ὡς σύνολον εἶνε πάλιν ἀδύνατον νὰ νοηθῇ χωρὶς ἀπόδοσιν.

Ἂς ἐνθυμηθῶμεν μίαν πρόσφατον ἱστορίαν: Εἰς τὰ περίχωρα τῆς Στοκχόλμης εἶχε πρὸ ἐτῶν τὸ ἐργαστήριόν του ἕνας νεαρὸς χημικὸς ὀνόματι Ἀλφρέδος Νόμπελ. Ὁ χημικὸς αὐτὸς εἶχεν ἀφιερώσει τὴν ζωήν του διὰ ν' ἀποκαλύψῃ μίαν τρομακτικὴν ἐκρηκτικὴν ὕλην. Οἱ κάτοικοι τῆς πατρίδος τοῦ Νόμπελ ἀπέφευγον ὡσὰν τὴν πανώλην τὸ σπίτι τοῦ χημικοῦ, τὸ ὁποῖον κάποτε ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς τῆς κατηραμένης νιτρογλυκερίνης. Καὶ νὰ ποῦ ὁ Νόμπελ, ὡσὰν νὰ μὴ ἤρκει αὐτό, ποῦ προσπαθεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ μετὰ τὴν νιτρογλυκερίνην μίαν ἐκρηκτικὴν ὕλην, ἀκόμη τρομερωτέραν, τὴν δυναμίτιδα. Τέλος τὴν ἀνακαλύπτει. Πῶς ὅμως νὰ γίνῃ ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ προϊόντος αὐτοῦ;

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ἐπῆλθον ἀλλεπάλληλοι καταστροφαί. Εἰς ἕνα μικρὸν ξενοδοχεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης κατέλυσε κάποιος Γερμανὸς ταξειδιώτης, ὑπάλληλος τοῦ Ἀλφρέδου Νόμπελ, ὁ ὁποῖος ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν θυρωρὸν ἕνα ἀβλαβὲς μικρὸν κιβώτιον, περιέχον δέκα φούντια νιτρογλυκερίνης. Ἐπειδὴ ὁ ταξειδιώτης ἔλειψεν ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον μερικὰς ἡμέρας, ὁ θυρωρὸς ἐθεώρησε καλὸν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἐν λόγῳ κιβώτιον ὡς κάθισμα, προκειμένου νὰ γυαλίσῃ τὰ παπούτσια του ἐπὶ τὸ ἀναπαυτικώτερον. Αἴφνης ἕνα γκαρσόνι ἀντελήφθη ὅτι ἀπὸ τὸ κιβώτιον ἐκεῖνο ἐξεπέμπετο κόκκινος καπνός. Δὲν εἶχαν ἀκόμη προφθάσει νὰ ἀπομακρύνουν τὸ περίεργον αὐτὸ κιβώτιον ὅταν ἠκούσθη ἕνας τρομακτικὸς κρότος. Ὁ δρόμος ὅλος ἀνεσκάφη καὶ τὰ σπίτια κατέρρευσαν.

Τὸ ἴδιο περίπου συνέβη καὶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Ἀλλὰ τὸ τρομερώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ δυστυχήματα, ποῦ προεκάλεσεν ἡ ἐφεύρεσις τοῦ Νόμπελ, ἦτον ἡ καταστροφὴ ἑνὸς ἀτμοπλοίου, τὸ ὁποῖον μετέφερεν εἰς τὴν Περουβίαν ἑκατὸ βαρέλια δυναμίτιδος. Τὸ σκάφος ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα, τὸ δὲ πλήρωμά του, ἀποτελούμενον ἐξ 24 ναυτῶν καὶ ἀξιωματικῶν, εὗρεν οἰκτρὸν θάνατον.

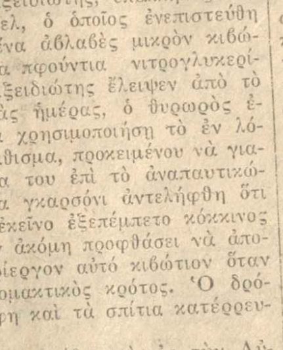

Ὁ Ἀλφρέδος Νόμπελ, ὁ ἐφευρέτης τῆς δυναμίτιδος

Τὸ ἀτύχημα τοῦτο συνεκίνησε βαθύτατα τὴν διεθνῆ γνώμην, αἱ δὲ ἀτμοπλοϊκαὶ ἑταιρεῖαι ἔπαυσαν νὰ δέχωνται πρὸς μεταφορὰν τὰ προϊόντα τοῦ χημικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Σουηδοῦ ἐφευρέτου. Τὰ πράγματα ἔφθασαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ εἰσαγωγή των εἰς ὡρισμένας χώρας. Ἀλλ' ὁ πανικὸς δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺν χρόνον. Ἡ δραστικότης τῶν ἐκρηκτικῶν τούτων ὑλῶν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὰ διάφορα ἐπιτελεῖα νὰ μελετήσουν καλύτερον τὸ πρᾶγμα. Ἦτο προφανὲς ὅτι ἡ δυναμῖτις θὰ ἔπαιζε σημαντικώτατον ρόλον εἰς ἕνα μελλοντικὸν πόλεμον. Καὶ νὰ ποῦ τὸ θαλάσσιον ἐκεῖνο ἀτύχημα ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ διαδοθῇ καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ τελικῶς ἡ ἐφεύρεσις τοῦ Νόμπελ, ἡ ὁποία ἀπέφερεν εἰς τὸν κύριόν της ἀμύθητα κέρδη.

Κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου τρόπον, ἀπὸ μίαν σύμπτωσιν δηλαδή, ἐπέτυχε καὶ ὁ Ἀλφρέδος Κρούπ, ὁ ἱδρυτὴς καὶ δημιουργὸς τῶν ἐργοστασίων Κρούπ, ν' ἀνέλθῃ τὰ πρῶτα σκαλοπάτια τῆς δόξης καὶ τοῦ... πλούτου. Περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐγίνετο εἰς τὸ Παρίσι μία μεγάλη διεθνὴς ἔκθεσις. Ὁ Ἀλφρέδος Κρούπ, τοῦ ὁποίου ὁ χάλυψ δὲν εἶχεν ἐκτιμηθῆ δεόντως ἐν Γερμανίᾳ, ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νὰ στείλῃ εἰς τὴν παρισινὴν ἔκθεσιν ἕνα τεράστιον ὄγκον χάλυβος, βάρους ἑκατὸν στατήρων. Κατὰ τὴν δι' εἰδικῆς ἁμάξης μεταφορὰν τοῦ ὄγκου τούτου εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκθέσεως, συνέβη κάτι ἀπρόοπτον. Ἡ ἅμαξα ἐθραύσθη, ὁ δὲ κολοσσὸς τῆς Ἔσσης ἔμεινεν ἐκτεθειμένος εἰς τὴν μέσην τοῦ δρόμου, πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης. Ἐδέησε νὰ παρέλθῃ μία ὁλόκληρος ἡμέρα μέχρις ὅτου ἐξευρεθῇ τρόπος καὶ μεταφερθῇ τὸ ἔκθεμα τοῦ Κρούπ εἰς τὴν ἔκθεσιν. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὁ χαλύβδινος ὄγκος τοῦ Κρούπ ἔθραυσε τὰς δοκοὺς καὶ τὰ ὑποστηρίγματά του. Ποίαν καλυτέραν ἀπόδειξιν ἐχρειάζετο κανεὶς περὶ τοῦ βάρους καὶ τῆς ποιότητός του; Ὁ Ἀλφρέδος Κρούπ ἐσημείωσε μίαν ἀπίστευτον ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐκείνην, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέων ἐπεδίωξαν διὰ παντὸς τρόπου, ὅπως ἐξασφαλίσουν διὰ τὸν γαλλικὸν στρατὸν τὰ προϊόντα τοῦ ἐργοστασίου Κρούπ. Μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν ἡ πρωσσικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' ἀναθέσῃ εἰς τὰ ἐργοστάσια Κρούπ τὴν κατασκευὴν τῶν τηλεβόλων τοῦ γερμανικοῦ πυροβολικοῦ.

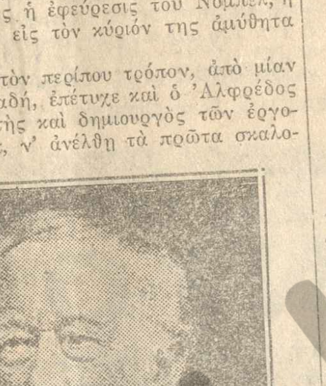

Ὁ Ἀλφρέδος Κρούπ, ὁ βασιλεὺς τοῦ χάλυβος

Ἀλλὰ δὲν χρειάζεται πάντοτε μία σύμπτωσις, διὰ ν' ἀναδειχθῇ κανείς. Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει. Ὑπάρχουν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς σταδιοδρομίας κάθε μεγαλοεπιχειρηματίου μερικαὶ κρίσιμοι καμπαί, κατὰ τὰς ὁποίας πρωταγωνιστεῖ ἡ ἀτομικὴ ἱκανότης καὶ ἡ ὀξυδέρκεια. Εἰς τοιαύτας στιγμὰς συλλαμβάνει κανεὶς τὴν σκέψιν: «ἔτσι πρέπει νὰ ἐνεργήσω καὶ ὄχι διαφορετικά», τὴν σκέψιν ἡ ὁποία ἀποκρυσταλλώνεται εἰς ἀπόφασιν, εἰς τακτικήν, εἰς σύστημα καὶ ἡ ὁποία ὁδηγεῖ πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν.

Μιναδικὸν παράδειγμα εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν παρέχει ἡ δρᾶσις τοῦ μεγαλυτέρου τῶν Ἄγγλων ἐργοστασιαρχῶν τῶν τελευταίων χρόνων, τοῦ βασιλέως τοῦ σάπωνος, λόρδου Λέβερχολμ. Ὁ μετέπειτα λόρδος ὑπηρέτει εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν εἰς τὸ μικρὸν ἐδωδιμοπωλεῖον τοῦ πατρός του. Ἡ πρώτη ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν ὁ πατέρας του, ἦτον ἡ διαλογὴ τῶν διαφόρων εἰδῶν σάπωνος, τὰ ὁποῖα ἐστέλλοντο ἀπὸ τὰ διάφορα ἐργοστάσια. Ὁ μικρὸς Λέβερ—αὐτὸ ἦτο τὸ ἀρχικὸν ἐπώνυμον τοῦ λόρδου Λέβερχολμ— ἔκαμε κατὰ τὸ διάστημα τῆς μαθητείας του τὴν ἑξῆς διαπίστωσιν: ὅτι αἱ γυναῖκες προτιμοῦν πάντοτε τὸ καθαρὸ καὶ καλοτυλιγμένο σαποῦνι. Ὅταν ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς ἀνεξάρτητος καὶ νὰ ἀνοίξῃ ἰδικόν του κατάστημα, δὲν ἐλησμόνησε τὴν πεῖραν, ποῦ ἀπέκτησε πλησίον τοῦ πατρός του. Ὁ Λέβερχολμ ἤρχισε νὰ κατασκευάζῃ σαπούνια, τὰ ὁποῖα διέφερον ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα κατὰ τοῦτο: κατὰ τὸ ὅτι ἦσαν καθαρὰ καὶ ὄμορφα πακεταρισμένα. Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν πακεταρισμένων σαπουνιῶν εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἀγορὰν ὀφείλεται εἰς τὸν Λέβερχολμ, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἔναντι ἐνδεχομένου συναγωνισμοῦ, ὠνόμασε τὸ προϊόν του «Sunlight Soap». Ἡ μάρκα αὐτή, ἡ ὁποία ὑπῆρχε τυπωμένη εἰς ὅλα τὰ πακέττα του, ἔγινεν ἐντὸς ὀλίγου ἡ προτίμησις κάθε ἀγγλίδος νοικοκυρᾶς. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ρεκλάμα συνεπλήρωνε τὸ ἔργον. Τὰ σαπούνια «Ἥλιος» τοῦ Λέβερ εἰσήχθησαν εἰς ὅλα τὰ χωριὰ τῆς Ἀγγλίας. Τὸ ἐργοστάσιον Λέβερχολμ ἐν Λιβερπούλῃ εὑρίσκετο εἰς ἀέναον κίνησιν καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ὁ ἰδιοκτήτης του ἔγινεν ἕνας ἀπὸ τοὺς πλουσιωτέρους ἀνθρώπους τοῦ κόσμου.

Ὁ λόρδος Λέβερχολμ, ὁ βασιλεὺς τοῦ σάπωνος

Ἡ παρατήρησις, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ νεαρὸς Λέβερ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ πατρός του καὶ ἡ ὁποία ἔγινεν ἡ ἀφορμὴ τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας του θεωρητικῶς δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ νεαροῦ Ἔδισσων, ὅταν ἦτον ἀκόμη μαθητευόμενος εἰς ἕνα κατάστημα τηλεγραφικῶν ἐξαρτημάτων καὶ ἡ ὁποία ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ κάμῃ μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἐφευρέσεις του, τὸν φωνόγραφον. Ὁ Ἔδισσων διέκρινε, καίτοι δὲν εἶχεν ὀξεῖαν ἀκοήν, πόσον διαφορετικὸν ἦχον παρῆγεν ἡ γραφὶς τοῦ ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου ἐφαπτομένη τῆς ταινίας, ἀναλόγως τῆς θέσεως καὶ τῆς ταχύτητος, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ ταινία αὐτὴ διήρχετο.

Ἀπὸ τῆς ἁπλῆς αὐτῆς παρατηρήσεως μέχρι τῆς κατασκευῆς τοῦ πρώτου μηχανήματος ἐχρειάσθησαν πάρα πολλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα μόνον ἕνας εἰδικὸς ἦτο εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ. Πάντως ἡ ἀφορμὴ ἐδόθη ἀπὸ ἕνα γεγονός, τὸ ὁποῖον διεπίστωσαν ἀσφαλῶς καὶ ἄλλοι πολλοὶ πρὸ τοῦ Ἔδισον. Ἡ «εὐτυχὴς στιγμὴ» παίζει καὶ διὰ τὸν τεχνικόν, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται μὲ διαφορετικὰ μέσα, οἷον ρόλον παίζει καὶ διὰ τὸν ἐπιχειρηματίαν, ὁ ὁποῖος προσηλώνει τὴν προσοχήν του σὲ κάτι, ποῦ κανεὶς δὲν εἶδε πρὸ αὐτοῦ, ἢ ποῦ παρετήρησαν καὶ χίλιοι ἄλλοι, χωρὶς νὰ δώσουν καμμίαν προσοχήν.

Φυσικά, προκειμένου περὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως μιᾶς ἐφευρέσεως, διαφέρει πάντοτε ὁ γεννημένος ἐφευρέτης ἀπὸ τὸν γεννημένον ἐπιχειρηματίαν. Ὁ πρῶτος ἐργάζεται διὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς ἐφευρέσεώς του, ἴσως-ἴσως

Ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ φεμινισμοῦ

"Ἡ Γνώμη μου διὰ τὴν Γυναῖκα„

(Ἄρθρον τοῦ Μπενίτο Μουσσολίνι)

"Ἡ γνώμη μου διὰ τὸν Μουσσολίνι„

(Ἀπάντησις τῆς Ἔλλεν Οὐΐλκινσον μέλους τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων)

Ὁ Μουσσολίνι δὲν εἶναι μόνον πολιτικός. Ἔχει σαφεῖς ἰδέας περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς κοινωνίας, τῆς καθιερώσεως μιᾶς νέας κοινωνικῆς ἱεραρχίας. Ὁ φασισμὸς εἶναι τὸ ἀντικατόπτρισμα τῶν ἰδεῶν τούτων. Μέσα εἰς τὸ πολιτικοκοινωνικὸν αὐτὸ σύστημα τοῦ Μουσσολίνι ποία εἶνε ἡ θέσις τῆς γυναικὸς καὶ δὴ τῆς συγχρόνου γυναικός; Σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως ἐκθέτει τὰς γνώμας του, μὲ τὸ γνωστὸν τραχὺ του ὕφος, ὁ Ἰταλὸς δικτάτωρ εἰς τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ἄρθρον του.

Συγχρόνως ὅμως δημοσιεύομεν καὶ τὴν ἐξ ἴσου ἀπερίφραστον ἀπάντησιν εἰς τὸν «Ντοῦτσε», μιᾶς τῶν μᾶλλον ἐνδεδειγμένων νὰ τοῦ ἀπαντήσουν—τῆς Ἔλλην Οὐΐλκινσον, μιᾶς τῶν νεαρωτέρων ἐκπροσώπων τοῦ ὡραίου φύλου εἰς τὴν αὐστηρὰν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων. Φυσικά, αἱ γνῶμαι μιᾶς τῶν πρώτων γυναικῶν τῆς Μ. Βρεττανίας, ὅπου τὸ ἀσθενὲς φῦλον ἠγωνίσθη ἐπὶ μακρὸν καὶ λυσσωδῶς διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἴσων μὲ τὸ ἰσχυρὸν φῦλον δικαιωμάτων, εἶνε ἐπίσης ἐνδιαφέρουσαι.

Ἡ περίφημος ἀπάντησις τοῦ Ναπολέοντος πρὸς τὴν Αὐτοκράτειράν του: «Κυρία μου, σᾶς ἐνυμφεύθην γιὰ νὰ μοῦ δώσετε παιδιά—ὄχι συμβουλές!» μοῦ ἐφάνη πάντοτε σοφωτάτη γνώμη, παρ' ὅλην τὴν κυνικότητά της· συμφωνῶ ἔν τινι μέτρῳ μὲ τὸν Ναπολέοντα, ἂν καὶ ἀμφιβάλλω ἂν θὰ ἐξέφραζα τὴν γνώμην μου μὲ λέξεις ὡς αἱ χρησιμοποιηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ μεγάλου Αὐτοκράτορος τῆς Γαλλίας.

Ἡ σύγχρονος γυναῖκα τείνει νὰ λησμονή-

[illegible]

μετεβιβάσθη εἰς τοὺς μεταγενεστέρους. Ἡ γυναῖκα ἠμπορεῖ νὰ μιμηθῇ, ὄχι ὅμως καὶ νὰ πρωτοτυπήσῃ! Ἄλλως τε, ἀκόμη καὶ εἰς τὸν ἰδιαίτερον κλάδον των, τὸ σχεδίασμα τῶν ἐνδυμάτων των, εἶνε ὑποχρεωμέναι νὰ καταφύγουν εἰς τὴν ἐφευρετικότητα τοῦ ἄρρενος φύλου διὰ τὸ σχεδίασμα καὶ τὴν δημιουργίαν τῶν γυναικείων συρμῶν!

Καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν τὸ ἴδιον συμβαίνει. Ἡ γυναῖκες εἰς τὸ κοινοβούλιον μόνον γιὰ φασαρία καὶ σύγχυσιν εἶνε. Σπανίως ἠμποροῦν νὰ ἀναμετρήσουν ὀρθῶς καὶ ψυχραίμως τὸ πραγματικὸν βάθος καὶ τὰ πραγματικὰ ὅρια ἑνὸς νόμου — συχνὰ δὲ προσπαθοῦν νὰ καταστήσουν αἰσθητὴν τὴν παρουσίαν καὶ τὴν ψῆφόν των, τασσόμεναι εἰς τὴν ἀντίθε-

[illegible]

Μπενίτο Μουσσολίνι

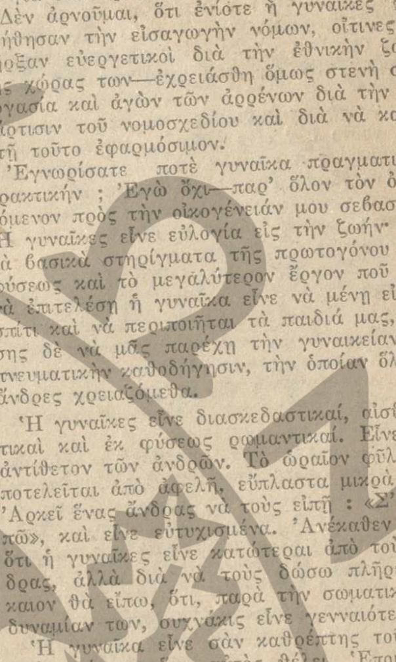

[illegible]

Τὰ ζῶα τῆς ἐποχῆς μας ἀκολουθοῦν τὰ ἴχνη τοῦ μοντερνισμοῦ

«Ἕτοιμη!» [illegible]

Σᾶς παρουσιάζομεν μίαν ζωντανὴ [illegible] Ὁ θηλυκὸς αὐτὸς χιμπαντζῆς, [illegible] συγχρονισμένος, ὅσον ὄχι ὅλοι οἱ [illegible] νὰ ἐκτελῇ τὰ δύσκολα βήματα [illegible] κες ἔχουν ψῆφον, οὔτε 40 ο)ο δὲν θὰ ἔλεγαν σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως, ὅτι θέλουν νὰ ψηφίζουν. Ἀπὸ γυναικείαν προπέτειαν θὰ ἔλεγαν ἴσως «ναὶ» ἔτσι γιὰ νὰ ἐπιδείξουν τὴν ἀνεξαρτησίαν των, ἀλλὰ εἰλικρινῶς καὶ κατὰ βάθος μᾶλλον ἐνόχλησιν τὸ θεωροῦν.

Τί χρειάζεται ἡ ψηφοφόρος σύζυγος, ἡ ὁποία φυσικὰ ψηφίζει ὅπως καὶ ὁ σύζυγός της, κατὰ τὸ πλεῖστον, διότι δὲν νοιώθει τί ἢ ποιὸν ψηφίζει ; Τὰ διάφορα πολιτικὰ σύμβολα γι' αὐτὴν δὲν εἶνε παρὰ κινέζικα. Πραγματικῶς ἐνδιαφέρεται πολὺ περισσότερον γιὰ τὸ σπίτι της, ἂν καὶ ὅταν καταπιασθῇ σοβαρὰ μὲ τὴν πολιτικήν, ἀποτέλεσμα τούτου εἶνε ἡ πλήρης παραμέλησις τῆς οἰκιακῆς ζωῆς της.

Ἡ γυναῖκες εἶνε περιτταὶ καὶ ἀχρείαστοι εἰς τὴν πολιτικήν. Θὰ περάσουν αἰῶνες πρὶν κατορθώσουν νὰ νοιώσουν τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα ἐπαρκῶς, ὥστε νὰ καταστοῦν χρήσιμος πολιτικὴ δύναμις· ἐν τῷ μεταξὺ ἀνακατεύονται σὲ ζητήματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔκαναν πολὺ καλύτερα νὰ ἀφήσουν εἰς τὰ χέρια ἐκείνων ποὺ τὰ καταλαβαίνουν !

BENITO MUSSOLINI

"ΤΙ ΦΡΟΝΩ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ,,

Πόσον οἱ ἄνδρες ἀρέσκονται νὰ ὁμιλοῦν ἀποφθεγματικῶς περὶ τῆς γυναικός ! Τίποτε δὲν κάμνει τὸν ἄνδρα νὰ νοιώθῃ ἑαυτὸν τόσον ὑπέρτερον, τόσον πλήρως κύριον τῆς δημιουργίας, ὅσον τὸ νὰ τεντώνῃ τὸ στῆθός του καὶ νὰ ὁμιλῇ περὶ τῆς ἀδυναμίας, περὶ τῆς ἐλαφρότητος, περὶ τῆς κουφότητος καί, πρὸ πάντων, περὶ τοῦ εὐμεταβλήτου τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἄλλου φύλου.

Ἡ γυναῖκες ἔλεγαν : «Ναί, ἀγάπη μου» καὶ ἔκαμνον ἰδικάς των σκέψεις. Ἀλλ' ὅταν ἕνας ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοῦ κ. Μουσσολίνι εἰσέρχεται εἰς αὐτὸν τὸν δρόμον, ἡ σύγχρονος γυναῖκα θέλει κἄτι περισσότερον ἢ ἀποφθεγματικὰς κρίσεις. Θέλει ν' ἀντικρούσῃ τὰς κατηγορίας σημεῖον πρὸς σημεῖον.

Ἔλλεν Οὐΐλκινσον

Ἐν πρώτοις, λέγει ὁ Ντοῦτσε, «ἡ γυναῖκα δὲν ἐδημιούργησε ποτὲ τίποτε». Καὶ ὅμως μιὰ γυναῖκα ἐδημιούργησε τὸν Μουσσολίνι. Καὶ εἶνε εὔκολον νὰ δώσωμεν κατάλογον ποιητριῶν καὶ καλλιτεχνίδων, ἀπὸ τῆς Σαπφοῦς μέχρι σήμερον.

Ἀλλ' ἐνθυμηθῆτε ὅτι, μέχρις ἐσχάτων, ὅλη ἡ ἐργασία τῶν γυναικῶν ἐγίνετο μέσα εἰς ἀτμοσφαῖραν ἀποθαρρύνσεως. Στερουμένη μορφώσεως, στερουμένη ἐλευθερίας, περιοριζομένη ὑπὸ ἐπιβλαβῶν συρμῶν, ἡ γυναῖκα ἐθεωρεῖτο σχεδὸν σὰν κανένα νόσημα. Μόλα ταῦτα μερικαὶ γυναῖκες κατώρθωσαν, εἰς πεῖσμα τῆς παγκοσμίου ἀποδοκιμασίας, νὰ δημιουργήσουν μεγάλην τέχνην. Ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ τῆς ἐλευθερίας ἡ γυναῖκα ἀντιμετωπίζει τὸν ἄνδρα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του. Ἀλλ' ὁ Ἰταλὸς δικτάτωρ, καταρτίζων τοὺς ἰδιοτρόπους νόμους του περὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, δὲν ζητεῖ ὅπως ὁ ἄνδρας εἶνε μέγας καλλιτέχνης ἢ μέγας δραματικὸς προτοῦ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ψηφίσῃ.

Ἡ γυναῖκες κατηγοροῦνται ἔπειτα, ὅτι δημιουργοῦν φασαρίαν καὶ σύγχυσιν. Ὡς νομοθέται, ἡ γυναῖκες μόλις ἀνεφάνησαν, ἀλλὰ αἱ διάφοροι βουλαὶ φαίνεται ὅτι ὑφίστανται συγχύσεις, καίτοι ἀποτελοῦνται μόνον ἀπὸ ἄνδρας. Ὅταν ὁ κ. Μουσσολίνι λέγῃ ὅτι ἡ γυναῖκες «θὰ ταχθοῦν εἰς τὴν ἀντίθετον πάσης λογικῆς καὶ πάσης κοινοβουλευτικῆς φιλοσοφίας πλευρὰν» πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι θὰ εὕρουν ἐκεῖ καὶ μερικοὺς ἄνδρας, ἀδιάφορον ποία θὰ εἶνε ἡ πλευρά. δ

«Ἡ γυναῖκες δὲν ἠμποροῦν νὰ φροντίζουν διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ συγχρόνως νὰ κυβερνοῦν», λέγει ὁ κ. Μουσσολίνι. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἓν τῶν ἔργων μιᾶς πεπολιτισμένης κυβερνήσεως νὰ φροντίζῃ διὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς ; Ὅλαι αἱ γυναῖκες δὲν γεννοῦν πάντοτε παιδιά.

Οἱ πόλεμοι, τοὺς ὁποίους προκαλοῦν οἱ ἄνδρες, ἀφίνουν εἰς μέγαν ἀριθμὸν γυναικῶν πολὺν χρόνον νὰ τὸν διαθέσουν εἰς τὰ ζητήματα τῆς χώρας των — ἐκτὸς ἂν ὁ κ. Μουσσολίνι σκοπεύῃ νὰ ὑποδείξῃ τὸ ὑποχρεωτικὸν κλείσιμον τῶν ἀγάμων γυναικῶν εἰς χαρέμια.

Αἱ γεννήσεις πιθανῶς νὰ περιορίζωνται, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε ἔνδειξις ὅτι αἱ ἐλεύθεραι γυναῖκες προτιμοῦν τὰ ὀλίγα παιδιὰ καλῶς ἀνατεθραμμένα καὶ δυνάμενα νὰ ζήσουν παρὰ νὰ γεννοβολοῦν πληθώραν παιδιῶν καχεκτικῶν, προωρισμένων ν' αὐξάνουν τὴν ἀναλογίαν τῆς θνησιμότητος ;

Ὁ κ. Μουσσολίνι δηλοῖ ὅτι οὐδέποτε ἐγνώρισεν ἀληθῶς πρακτικὴν γυναῖκα. Εἶνε ἀτυχής. Ὤφειλε νὰ ἐπισκεφθῇ μερικὰ ἀγροτικὰ σπίτια τῆς Ἰταλίας ἢ μερικὰς συζύγους ἀνθρακωρύχων ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου μόνον τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τῆς μητρὸς καθιστᾷ δυνατὴν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκογενείας μὲ τὰ πενιχρὰ μέσα ποὺ διαθέτουν.

Ἔπειτα ἔρχεται ἡ σκέψις αὐτή : «Τὸ ὡραῖον φῦλον ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀφελῆ, εὔπιστα μικρὰ ζῶα». Ἀρκεῖ ἕνας ἄνδρας νὰ τοὺς εἰπῇ : «Σ' ἀγαπῶ» καὶ εἶνε εὐτυχισμένα». Πόσον ρωμαντικοὶ φίλοι εἶνε οἱ ἄνδρες καὶ πόσας κολακείας καταπίνουν !

Μᾶς λέγει ὁ κ. Μουσσολίνι, ὅτι ἡ βουλευτίνες θὰ ψηφίσουν ἕνα νομοσχέδιον ἂν ὁ ὑπουργὸς ἔχῃ σγουρὰ μαλλιά. Ἐπειδὴ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὁμιλήσῃ ἐκ πείρας τοῦ ἰδικοῦ του Κοινοβουλίου, τοῦ ὁποίου τὰς θύρας οὐδέποτε θὰ τὰς ἀνοίξῃ εἰς τὰς γυναῖκας, συνιστῶ εἰς τὸν Ντοῦτσε νὰ ἔλθῃ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ νὰ ἴδῃ τὸ ἔργον τῶν γυναικῶν εἰς τὸ Οὐεστμίνστερ. Δὲν εἶδα τὴν αὐστηρὰν δούκισσαν τοῦ Ἄθολ νὰ μεταβάλῃ ἀποτόμως τὰς γνώμας της ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων, διότι ὁ κ. Μακδόναλ, ὁ ὁποῖος τὰ ἀποκρούει, ἔχει τὰ ὡραιότερα μαλλιά.

Ἡ ἐκπληκτικωτέρα βεβαίωσις εἶνε αὐτή : «Ἡ γυναῖκες δὲν ἔχουν ἰδικήν των θέλησιν». Δὲν ἔχω λόγους ν' ἀπαντήσω καὶ καλῶ τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ συζύγους, τοὺς πατέρας καὶ τοὺς ἐραστάς, διὰ ν' ἀπαντήσουν αὐτοὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πείρας των. Κύριε Μουσσολίνι, ποῦ ἐξήσατε ; Ποῦ συνηντήσατε τὰς λεπτὰς καὶ πειθαρχικὰς αὐτὰς ψυχάς, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἁπλοῦς «καθρέπτης τοῦ ἀνδρὸς» καὶ αἱ ὁποῖαι εἶνε εὐχαριστημέναι ἂν μόνον ὁ ἄνδρας εἴπῃ εἰς αὐτὰς «Σ' ἀγαπῶ ;»

Ἀλλὰ τί εἶν' αὐτά ; Ὁ μέγας ἀνὴρ δέχεται ὅτι βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες ὀφείλουν τὴν παρακμήν των εἰς τινας γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ὑπενόμευσαν τὸν ἰσχυρὸν καὶ ἀποφασιστικὸν χαρακτῆρά των. Πῶς ἠμπόρεσαν τὰ ὡραῖα αὐτὰ ἀθύρματα νὰ παρασύρουν ἕνα ἰσχυρὸν καὶ ἀποφασιστικὸν ἄνδρα ;

Ὁ Ἰταλὸς δικτάτωρ συμμερίζεται μὲ πολλοὺς ἄλλους ἐκ τῶν φίλων του τὴν ἰδέαν ὅτι «τὰ πολιτικὰ καὶ ἐθνικὰ πράγματα θὰ ἦσαν καλύτερα χωρὶς τὴν ἀνάμιξιν τοῦ ὡραίου φύλου». Βεβαίως θὰ εἶνε εὐκολώτερον διὰ τοὺς ἄνδρας ὅταν ἀφίνωνται μόνοι νὰ πράττουν ὅ,τι θέλουν, νὰ καταφεύγουν εἰς πολέμους, εἰς τοὺς ὁποίους πᾶν ὅ,τι ἡ γυναῖκα θεωρεῖ πολύτιμον καταστρέφεται, νὰ κτίζουν πόλεις ὅπου τὰ μωρὰ ἀποθνήσκουν κατὰ χιλιάδας καὶ νὰ ὀργανώνουν ἕνα σύστημα, τὸ ὁποῖον καταδικάζει τὰ ἀνθρώπινα ὄντα νὰ ζοῦν ἐν πενίᾳ καὶ ἀθλιότητι.

ELLEN WILKINSON

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
"ΚΡΟΝΟΣ,,
Α. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ
Πανδρόσου 4 Ἀθῆναι
Παρὰ τὴν πλατεῖαν Μητροπόλεως
Publidur

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ

ΑΚΟΜΗ ΜΙΑ ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Δεκέμβριος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Δρ Νάνσεν εἶχεν εἰπῇ κάποτε ἐξηγῶν τὰς ἐπιτυχίας του εἰς τὸ στάδιόν του :

— «Τὰ ὀφείλω ὅλα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς μου νὰ μὴ ἀφίνω ποτὲ γραμμὴν ὑποχωρήσεως. Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ εἶνε τόσον παλαιὰ δι' ἐμέ, ὅσον ἡ ἐξερεύνησις τῆς Γροιλανδίας. Τότε, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς προηγηθέντας ἐξερευνητάς, οἱ ὁποῖοι ἤρχιζαν τὰς ἀνεπιτυχεῖς προσπαθείας των ἀπὸ τὰ κατοικημένα δυτικὰ παράλια, ἠκολούθησα τὴν ἀντίθετον ἀκριβῶς πορείαν, ἀρχίσας τὴν διάσχισιν τῆς παγετώδους χώρας ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἔδιωξα τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον μὲ ἀπεβίβασεν ἐκεῖ. Ἐπέτυχα. Αὐτὸ τὸ χρεωστῶ εἰς τὸ ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ὄπισθεν τίποτε, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἠδυνάμην εἰς ὥρας λιποψυχίας νὰ ὑποχωρήσω. Ὁ πολιτισμὸς ἦτο ἐμπρός...»

Τὴν ἀφήγησιν αὐτὴν μᾶς ὑπενθυμίζει ζωηρότατα ἡ Διάσκεψις τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐν Γενεύῃ, τῆς ὁποίας τὰς συζητήσεις παρακολουθοῦμεν ἀπὸ τὴν λεπτομερῆ εἰδησεογραφίαν τοῦ λονδινείου τύπου. Ἐγράψαμεν περὶ τοῦ χαρακτῆρός της πρὸ ἡμερῶν, προεξοφλοῦντες τὴν «καλὴν διάθεσιν», ἡ ὁποία θὰ ἐπεδεικνύετο ἀφθόνως ἀκόμη καὶ ἐκ μέρους τῶν τριῶν Δυνάμεων, τῶν διαφωνησασῶν τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ περίπου ζητήματος. Εἶνε πολὺ χαρακτηριστικὸν τὸ νὰ βλέπῃ κανεὶς πόσον ἐπιμελῶς πᾶσα ἀποστολὴ προσπαθεῖ νὰ συγκρατήσῃ ἔδαφος ὑποχωρήσεως εἰς δεδομένην στιγμήν. Ὁ Βρεττανὸς ἀντιπρόσωπος ἔσπευσε χθὲς νὰ δηλώσῃ, εἰς ἔμμεσον ἀπάντησιν τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου, διὰ διαφόρων διακοσμητικῶν περιφράσεων ὅτι τὸ «πρωτόκολλον» —ἡ ἀμοιβαία κατασφάλισις τῆς εἰρήνης— εἶνε ἄσχετος πρὸς τὸ θέμα καὶ ἐξέφρασε τὴν ἀντιπάθειάν του πρὸς τὴν λέξιν. Ὁ Ἀμερικανὸς «παρατηρητὴς» ἔλαβεν ὁδηγίας νὰ μὴ ὑπερβῇ τὸν Ἀτλαντικὸν εἰς τὰς ἀναληφθησομένας ὑποχρεώσεις. Καὶ οἱ Γάλλοι πατέρες τῆς διασκέψεως περιορίζονται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ νὰ κινοῦν κατ' ἀντιστρεφομένας διευθύνσεις τοὺς δορυφόρους τῆς πολιτικῆς των—ὅρα καὶ ἀγόρευσιν τοῦ κ. Μαρίνκοβιτς — ἐπιφυλάσσοντες καὶ αὐτοὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς «γραμμῆς» αὐτῆς.

Ἡ ἐξαίρεσις εἰς τὴν κοινὴν ἄλλως στάσιν τῶν Δυνάμεων ἦλθεν ὅπως καθεὶς θὰ τὸ ἀνέμενεν ἀπὸ τὴν ρωσσικὴν ἀποστολήν. Θὰ εἶνε γνωστὴ ἐκ τῶν ἀπ' εὐθείας τηλεγραφημάτων ἡ δήλωσις τοῦ σ. Λιτβίνωφ, διὰ τῆς ὁποίας κατὰ τὸν ἐπιγραμματισμὸν τῶν «Τάϊμς», ζητεῖται ἡ κατάργησις ὅλων τῶν ὅπλων καὶ ὁπλιτῶν. Ἡ δήλωσις ἔχει πολλαπλῆν σημασίαν, ἀφοῦ, ὅπως καὶ πρὸ ἡμερῶν ἐλέγομεν, ὁ φόβος τῆς Ρωσσίας ἀποτελεῖ τὴν συγγνώμην πολλῶν ἀστικῶν Δυνάμεων διὰ τὴν διατήρησιν πολεμικῶν παρασκευῶν — τοὐλάχιστον εἰς τὸ σημερινὸν ἐπίπεδον. Ἔχει πρὸς τούτοις ὑπὲρ αὐτῆς τὸ προσόν, ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν κοινὴν ἀντίληψιν ἀνὰ τὸ διεθνὲς περὶ τῶν ἐξοπλισμῶν ὡς τοῦ λαδιοῦ εἰς τὴν φωτιὰν τῶν ἐθνικῶν διαφορῶν. Ἐφ' ὅσον δὲ τὸ ρητὸν «ἂν ποθῇς τὴν εἰρήνην ἑτοιμάζου διὰ τὸν πόλεμον» δὲν ἀπέδειξε μέχρι τοῦδε ὅτι ἡ ἑτοιμασία αὐτὴ δὲν κατέληξεν εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ἡ ρωσσικὴ πρότασις ἔχει καὶ δόσιν πρακτικότητος.

Ἀλλὰ εἶνε εἰλικρινὴς ἡ αὐτοπεριγραφὴ τῶν Μπολσεβίκων ὡς εἰρηνοφίλων καὶ ἔχει ἡ πρότασίς των ἔστω τὴν σημασίαν τοῦ σεβασμοῦ ἀπὸ τῆς ρωσσικῆς πλευρᾶς τῶν ἄλλων κρατῶν ; Αὐτὸ τὸ ἐρώτημα ἐγείρεται ἐκ μέρους τῶν ἐνταῦθα συζητούντων τὸ θέμα. Πράγματι ἡ σοβιετικὴ Ρωσσία, ὅπως πολὺ καλὰ τὸ γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα, μεταχειρίζεται πολὺ ἀποτελεσματικώτερον ἀπὸ οἱονδήποτε ἄλλο ὅπλον τὴν προπαγάνδαν διὰ τὴν «ἐπανάστασιν» μέσα εἰς τὰ ἴδια κράτη, τὰ ὁποῖα εἶνε προσφορώτερα, χρησιμοποιοῦσα ἀφθόνως τὸν χρυσὸν ἢ τὰ ἐλαφρὰ μυαλὰ τῶν ὀνειροπόλων. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν λοιπὸν τοῦ μπολσεβικικοῦ προγράμματος δὲν χρειάζεται ἀπολύτως ὁ ἐξοπλισμός — τοὐναντίον ἡ κατάργησις τῶν στρατῶν εἰς τὰ ἀστικὰ κράτη πρόκειται νὰ τὸ ἐξυπηρετήσῃ.

Ἡ κριτικὴ τῆς σοβιετικῆς προτάσεως στρέφεται πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν. Χαρακτηρίζεται ἡ πρότασις Λιτβίνωφ ὡς μία ρουκέτα προωρισμένη διὰ τὴν διεθνῆ κατανάλωσιν καὶ ἄνευ πρακτικῆς σημασίας. Ἀκόμη καὶ οἱ διατεθειμένοι νὰ ἀναγνωρίσουν καλὴν θέλησιν εἰς τοὺς Ρώσσους ἀντιπροσώπους σημειοῦν, ὅτι ὑπὸ τὰς παρούσας εὐρωπαϊκὰς συνθήκας μόνον τὸ Φαβιανὸν σύστημα θὰ εἶνε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἰδέαν τῆς εἰρήνης. Κατὰ τὰς ἐκ Γενεύης πληροφορίας, ἡ ρωσσικὴ ἀντιπροσωπεία μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς προτάσεώς της δὲν πρόκειται νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ, ἀλλ' ὅτι ἤδη ἑτοιμάζεται δι' ἀναχώρησιν. Τοῦτο θὰ εἶνε βέβαια ἕνα ἀρκετὸν σημεῖον διὰ νὰ συμπεράνῃ κανεὶς τὴν νέαν ἀποτυχίαν — ἡ ὁποία ἄλλως τε ἦτο βεβαία. Οἱ λοιποὶ ἀντιπρόσωποι δὲν πρόκειται παρὰ νὰ ζητήσουν συμβιβασμούς.

Συνεζητούσαμεν πρὸ ἡμερῶν μετὰ διακεκριμένου Ἄγγλου γνωρίμου ἐπὶ τῶν διεθνῶν ζητημάτων καὶ εἰδικῶς περὶ τοῦ ἀγγλικοῦ προγράμματος εἰς τὴν διάσκεψιν. Μᾶς ἀπήντησε — καὶ εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ— ὅτι δὲν ὑπάρχει κανέν, ἐκτὸς τοῦ γνωστοῦ καὶ τοσάκις διακηρυχθέντος : Καμμία περισσοτέρα ὑποχρέωσις διὰ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν διὰ ζητήματα ποὺ δὲν τὴν ἐνδιαφέρουν.

— «Συνήντησα, μᾶς εἶπεν, ἀμέσως μετὰ τὴν τελευταίαν συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὸν κ. Πολίτην καὶ τοῦ ἐξέφρασα τὴν ἀπορίαν μου διὰ τὸ περίφημον «ἀναμείνατε». Ἡ ἀπάντησίς του — δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον ἐδίδετο διὰ νὰ μὲ ἱκανοποιήσῃ, κομματικῶς ἀντιφρονοῦντα εἰς τὴν παροῦσαν κυβέρνησιν — ἦτο ἡ ἑξῆς :

— Δὲν ἀντελήφθης λοιπὸν καὶ ἐσὺ τί ἐννοοῦσα μὲ τὸ «ἀναμείνατε» αὐτό ; Ἁπλούστατα, φίλε μου : «Ἀναμείνατε μέχρι τῶν προσεχῶν γενικῶν ἐκλογῶν ἐν Ἀγγλίᾳ»,

»Νομίζω, ὅτι ὑπάρχει ἀκριβὴς ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων εἰς τὴν ἐξήγησιν αὐτὴν τοῦ κ. Πολίτου. Ἡ πραγματικότης εἶνε ὅτι ἡ παροῦσα κυβέρνησις — καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τοῦτο τὴν πατροπαράδοτον πολιτικὴν τῶν Συντηρητικῶν — δὲν θὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ ζητήματα ὡς ἀγγλικοῦ ἐνδιαφέροντος τοιαῦτα ἂν μὴ ἀμέσως θίγεται ἡ ἀγγλικὴ εἰρήνη ἢ τὰ ἀγγλικὰ συμφέροντα. Δὲν συζητοῦμεν βέβαια πόσον στενὴ εἶνε ἡ ἀντίληψις αὐτή.»

Τὸ συμπέρασμα, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν κουράζεται κανεὶς διὰ νὰ φθάσῃ, εἶνε ἡ τελικὴ πραγματικὴ ἀποτυχία καὶ τῆς τετάρτης διασκέψεως ἐντὸς τοῦ 1927 διὰ τὸν ἀφοπλισμόν. Βλέπετε ὅτι ὁ Δρ Νάνσεν ἐγκατέλειπε τὴν «γραμμὴν ὑποχωρήσεως» καὶ τὸ πλοιόν του, ὅταν ἦτο ἀποφασισμένος νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα του. Εἶνε ὅμως ἐντελῶς διαφορετικὸν ὅταν καὶ πρὸ τῆς ἐκκινήσεως ἑτοιμάζεται ἡ ὀπισθοχώρησις. Ἴσως νὰ εἶνε μόνον τακτική. Ἐν τούτοις παρακολουθοῦντες τὸν ἀγγλικὸν τύπον μόνον τοῦτο βλέπομεν τὰς τελευταίας ἡμέρας.

Σ. Ν. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

Η ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ μικροῦ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
ΕΧΕΙ
ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΜΕΧΡΙ ΔΡΑΧ. 25.000
8 %

ΣΕΡΒΙΤΣΙΑ ΦΑΓΗΤΟΥ & ΤΣΑΓΙΟΥ
Ἐπισκεφθῆτε τὴν νέαν μας πλουσίαν συλλογὴν
τιμαὶ εὐθυνότεραι ἀπὸ παντοῦ
Αφοι ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤ/ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΧΑΤΖΗΣΠΥΡΟΥ
ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 8
Θὰ εὕρητε....
ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ 950
Φανέλλαι καὶ ἐσώβρακα μάλλινα ἀγγλικῆς καὶ ἐγχωρίου προελεύσεως.-Γραβάται καὶ ὑποκάμισα εἰς πλουσιωτάτην συλλογὴν
ΜΕ ΤΙΜΑΣ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ
ROYAL
TRADE MARK
ROYAL TYPEWRITER COMPANY, INC.
TYPEWRITERS
ΤΑΞΙΔΙΟΥ
Ἑλληνικαὶ—Γαλλικαὶ—Ἀγγλικαὶ
μὲ τέσσαρας σειρὰς στοιχείων
ΕΛΑΦΡΑΙ—ΣΤΕΡΕΑΙ
ΤΙΜΗ ΔΟΛΛ. 65
Ἐλευθέρα τελωνειακοῦ δασμοῦ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΧΑΡ. ΜΑΡΕΝΤΙ
21 ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 21
"ΦΑΜΑ,, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ
"ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,,
«ΜΙΑΟΥΛΗΣ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Κάστρον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Δάφνην, Θεσσαλονίκην.
«ΙΕΡΑΞ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«ΥΠΕΡΟΧΗ» Σάββατον, 6 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγίους 40, ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.
«ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣΑ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Ἅγιον Νικόλαον, Παχεῖαν Ἄμμον, Σητείαν.
«ΙΩΑΝΝΙΝΑ» Σάββατον, 6 μ. μ. Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν.
ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΝΤΟΝΗ
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεία Ὁμονοίας Τηλ. 11-54
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, 61 Μακρᾶς Στοᾶς Τηλ. 1-41
ΤΜΗΜΑ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑΣ
Ἐκδίδομεν εἰσιτήρια ὅλων τῶν Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν, καὶ δι' ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος.

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΑΝΤ. Δ. ΧΑΤΖΑΝΤΩΝΑΚΗΣ
Συφιλιδολόγος-Δερματολόγος
θεραπεύει τὴν βλεννόρροιαν μεθ' ὅλων τῶν ἐπιπλοκῶν αὐτῆς (Στενωμάτων, Κυστίτιδος κλπ., τὴν Ἀνικανότητα, τὴν Σπερματόρροιαν ριζικῶς καὶ ταχέως). Τὴν Συφιλίδα καθ' ὅλα τὰ στάδια.
Ἐφαρμόζει τὸ Νέο—606.
Ὁδὸς Κάνιγγος 11
Ὧραι ἐπισκέψεως 9—10 καὶ 3—7 μ.μ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΑΣ
Οἱ γνωστοὶ ταχυδρόμοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς—Κων)πόλεως κ.κ. Γεώργιος Πολλᾶτος καὶ Γεώργιος Μάγος, εἰδοποιοῦν τὴν πολυπληθῆ πελατείαν των, ὅτι ἀνέθεσαν εἰς τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἀντιπροσώπους των κ.κ. Συμ. Βαλσαμίδην καὶ Βελισσάριον Ἀσημακόπουλον, διατηροῦντας γραφεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φίλωνος ἀρ. 150 τὴν παραλαβὴν διαφόρων ἀντικειμένων (δεμάτων, χρημάτων, ἀποσκευῶν) πρὸς ἄμεσον παράδοσιν εἰς Κων)πολιν ὡς καὶ τὴν παράδοσιν εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ τῶν ἐκ Κων)πόλεως δεμάτων καὶ ἐμπορευμάτων τῶν κ.κ. πελατῶν των.
Γ. ΠΟΛΛΑΤΟΣ, Γ. ΜΑΓΟΣ (ταχυδρόμοι)

TALMA?
ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
Ὁ ἐμπορορραπτικὸς οἶκος Δημ. Κ. Τσόχα, μετεφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 11 ἔναντι πρώην Βασιλικῶν Σταύλων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος). Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Κ. Α., Πάτρας.—Τὸ δίπλωμα τῆς συντάξεως σᾶς ἀποστέλλεται σήμερον, κατόπιν σχετικῆς ἐνεργείας μας.

Ἐπιτροπὴν χαλαζοπλήκτων, Ἀμαλιάδα.—Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἔχει εὐμενῶς ὑπόψει τὸ ζήτημά σας. Τὴν στατιστικὴν τῶν ζημιῶν δὲν ἔλαβεν ἀκόμη ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου. Τὸ 40δραχμον δὲν εἰσεπράχθη ἀκόμη ἐξ ὁλοκλήρου. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει αἱ ἀποζημιώσεις θὰ πληρωθοῦν καὶ πρὶν εἰσπραχθῇ τὸ ἐν λόγῳ ποσοστὸν διὰ δανείου, τὸ ὁποῖον θὰ συναφθῇ κατ' αὐτὰς μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἐκάμαμεν θερμὴν σύστασιν νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ σχετικὴ ἐνέργεια, ὥστε νὰ ἀποζημιωθῆτε πρὸ τῶν ἑορτῶν.

κ. Γ. Ζεμπάνην, Δρέσδην. — Δύνασθε νὰ εἰσπράξητε τὴν ἀποζημίωσίν σας διὰ νομίμου εἰδικοῦ πληρεξουσίου. Ἀπαιτεῖται ὅμως καὶ πιστοποιητικὸν ἀνταλλαξιμότητος παρὰ τοῦ αὐτόθι ἑλληνικοῦ προξενείου. Ἡ ἐπιβληθεῖσα προσωρινὴ ἀναστολὴ ἤρθη.

κ. Ε. Παπαδημητρίου, Ναύπλιον. — Γράψατέ μας τὴν ὑπόθεσίν της μὲ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα καὶ θὰ τὴν συντρέξωμεν.

κ. Α. Ναβρούζογλου, Ἰωάννινα. — Ἡ αἴτησίς σας ἐπρωτοκολλήθη ὑπ' ἀριθ. 36072)8—12—27.

κ. Σωτ. Ἐκμεζόγλου, Ἀγρίνιον. — Ὁμοίως ὑπ' ἀριθ. 36073.

κ. Ἀπ. Σουρβανίδην, Σέρρας. — Εἰς τὸ φύλλον τῆς 8 Νοεμβρίου σᾶς ἐδώσαμεν τὴν πληροφορίαν ὅτι διὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 138 πρᾶξιν ἐγένετο συσχέτισις πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ συμπληρωματικόν. Ἡ κ. Σεραντοπούλου ἂς μᾶς ἀποστείλῃ τὴν ἀρχικὴν τῆς δηλώσεως πρὸς καλυτέραν ἐξακρίβωσιν τῆς ὑποθέσεώς της, διότι εἰς τὰ εὑρετήρια δὲν φαίνεται καταχωρημένη.

κ. Ἀλ. Λιχναρόπουλον, Βόλον. — Ἀποστέλλομεν ἐκδοθέντα ἀντίγραφα πράξεως.

κ. Γ. Τσιλιγγίρην, Βόλον. — Ὁ φάκελλός σας εἶνε πλήρης πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Νικ. Πίπου, Βόλον. — Ὁμοίως.

κ. Ζωὴν Χριστίδου, Βόλον. — Ὁμοίως διὰ τῶν συγκληρονόμων.

κ. Κυρ. Ταξείδου, Σπάρτην. — Ἡ ἔγγραφος βεβαίωσις μετὰ τῆς παρ' ἡμῶν ὑποβληθείσης αἰτήσεώς σας εὑρίσκονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς Χαλδείας. Ὁ πληρεξούσιος ἠμπορεῖ νὰ εἶνε οἱονδήποτε πρόσωπον τῆς ἐμπιστοσύνης σας.

κ. Λ. Τυρὴν, Λεβάδειαν. — Εὐχαρίστως, ἐφ' ὅσον μᾶς ἀποστείλετε μερικὰς ἀντιπροσωπευτικὰς κρίσεις δοκιμαστικῶς.

κ. Ἀν. Κυδωνίδην, Βόλον. — Ὁ φάκελλός σας ἐτακτοποιήθη καὶ θὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ συμπληρωματικόν. Γράψατε τὴν διεύθυνσίν σας καὶ ἀποστείλατέ μας τὰ ἀνάλογα γραμματόσημα διὰ νὰ σᾶς στείλωμεν ἐκδοθέντα ἀντίγραφα πράξεως καὶ ὑπευθύνου δηλώσεως.

κ. Ἄνναν Τσακιλτζῆ, Βόλον. — Ὁμοίως.

ΟΛΟΙ
στὴν Ἔκθεσιν
5—ΟΔΟΣ
ΦΩΚΙΩΝΟΣ
Νέα σχέδια !
Νέοι χρωματισμοὶ
Νέαι τιμαὶ
ΕΦΥΓΑΝ-ΕΦΥΓΑΝ
ΤΑ ΧΑΛΙΑ
ἀπ' τὴν Ἀσίαν κι' ἦλθαν στὴν Ἑλλάδα
Ἂν δὲν μὲ πιστεύετε ἐλᾶτε ὅλοι σας στὴν ἔκθεσιν τῆς «Ἑλληνικῆς Ταπητουργίας Α.Ε.»
ὁδὸς Φωκίωνος 5
(Πάροδος Ἑρμοῦ)
γιὰ νὰ τὰ θαυμάσητε
καὶ μὴν ἀγοράσετε

ΤΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΝΤΟΡΕ
Ἐπισκευαζόμενον ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου καὶ ἀνακαινίσαν τελείως ὅλα του τὰ τμήματα καὶ ἰδίως τὸ μαγαζὶ διὰ τὰς «Ἀθήνας Σαλόν τοῦ Τσαγιοῦ» του, ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν του μὲ ὀλίγας ἡμέρας.
ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΛΕΣΣΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ ΑΡΙΘ. 2 ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑ
VE0
ΣΤΑΔΙΟΥ
Κ/ΜΑΤΑ
ΔΙΑΡΚΕΙΑ
ΜΕΓΑ
ΚΕΡΔΟΣ
Ι. Δ. ΤΣΑΜΗΣ & Σια
ΣΔΡΑΛΗΣ & ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ
Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΟΓΛΟΥ
ΖΕΡΒΟΓΙΑΝΝΗΣ & ΠΑΡΟΥΣΗΣ
200 Ζεύγη Ἡμερησίως ΠΩΛΟΥΜΕΝ
Ἐπὶ χρόνια 5 στὰς ΑΘΗΝΑΣ
ΜΕ ΘΑΥΜΑΣΤΑΣ 200!!! Ἡμερησίως
"ΑΛΤΑ" Πειραιεύς

NEW YORK-ATHENS EXPRESS COMPANY
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ
Τὸ προάστειον ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ (τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας συνοικισμῶν ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ) κεῖται ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἱδρύεται τὸ ATHENS COLLEGE καὶ μεταξὺ Ἡρακλείου, Ἀμαρουσίου Χαλανδρίου καὶ συνοικισμοῦ ΨΥΧΙΚΟΥ. ΕΙΝΕ ρυμοτομημένον μὲ ἐπίσημον σχέδιον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἔχει νερὰ ἄφθονα, δένδρα, ξενοδοχεῖον καὶ πλήρη στοιχεῖα οἰκισμοῦ. Προσφέρομεν μονοπωλιακῶς μόνον ἡμεῖς οἰκόπεδα εἰς τοὺς ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ μόνον εἰς τιμὰς χαμηλὰς μὲ ἄμεσον παράδοσιν καὶ μὲ δόσεις.
Τὰ Γραφεῖα τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ ἐγγυῶνται τὴν ἀγορὰν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἀκέραιον ἐὰν μετὰ ΠΕΝΤΕ ἔτη δὲν διπλασιασθῇ τοὐλάχιστον ἡ ἀξία τῶν οἰκοπέδων.
Ζητήσατε σχεδιαγράμματα καὶ πᾶσαν πληροφορίαν ΔΩΡΕΑΝ.
7.500.000 ΠΡΑΞΕΙΣ διενεργήθησαν μεταξὺ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ καὶ τῶν διαφόρων πελατῶν ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι σήμερον. Κατέχει τὸ ΡΕΚΟΡ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιχειρήσεων ἀνὰ τὸν κόσμον.
5.000.000 ἐπιστολὰς διεμοίρασεν ἐν Ἑλλάδι τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον.
ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ διαβιοῦν ἐκ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ὅπου ἐργάζονται οἱ προστάται των. Τὰ Γραφεῖα τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ἐνεργοῦν ἐργασίας ἀτμοπλοϊκάς, τραπεζικὰς καὶ ἐν γένει πάσης φύσεως. Ἐκ 15.000 ἐπιβατῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς αἱ 9.000 ἠγόρασαν τὰ εἰσιτήριά των ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας.
Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξία τῶν Γραφείων μας καὶ ἡ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ. Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ περὶ τῆς ἀληθείας.
ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
10 «Ἔδισσον» Πειραιεὺς—Νέα Ὑόρκη
10 «Πατρὶς ΙΙ» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
10 «Ἀμαζὼν» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
10 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
12 «Φρίντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
14 «Καναδᾶς» Πειραιεὺς Νέα Ὑόρκη
15 «Μυκάλη» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
15 «Ἀττική» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
15 «Σαρδένια» Πειραιεὺς —Μασσαλίαν
15 «ΛΕΒΙΑΘΑΝ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
17 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον»
17 «Σουϊράχ» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
19 «Φρίντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
20 «Ἀλσίνα» Μασσαλία—Β. Ἄϋρες
21 «Μαυριτάνια» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
21 «Πριγκ. Ντουντίν» Νεάπολις Β. Ἄϋρες
21 «Κοῦβα» Σ. Ναζέρ— Μεξικὸν
21 «Ντὲ Γκράς» Χάβρη—Νέα Ὑόρκη
22 «Μυκάλη» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
22 «Ἀουζόνια» Χερβοῦργον—Μόντρεαλ
24 «Ἄνδρος» Πειραιεὺς—Μασσαλία
24 «Θ. Γκοτιέ» Πειραιεὺς —Μασσαλίαν
24 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
24 «Πιέρτο Ρίγο» Σ. Ναζὲρ—Κρίστομπαλ
26 «Ντάρο» Χερβοῦργον—Β. Ἄϋρες
26 «Φρίντων» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
28 «Ἰλ ντὲ Φράνς» Χάβρη —Ν. Ὑόρκη
28 «Ἀκουϊτάνια» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
29 «Πρ. Μαρία» Νεάπολις—Β. Ἄϋρες
29 «Καρίνθια» Πειραιεὺς—Ν. Ὑόρκη
Εἰσιτήρια Αης, Βας καὶ Γης θέσεως δι' ὅλους.
CONTONIS BROTHERS
ΓΡΑΦΕΙΑ :
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεία Ὁμονοίας
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden court St.
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park av
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΒΡΙΝΤΙΖΙ 72 Via Garibaldi
ΝΕΑΠΟΛΙΣ 5 Via Vincenzo Russo
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βενιζέλου 10
ΚΟΖΑΝΗ Ξενοδ. Μέγας Ἀλέξανδρος
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Λεωφ. Μακρᾶς Στοᾶς 61
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State St.
ΠΑΤΡΑΙ Ἀγ. Ἀνδρέου 73
ΤΡΙΠΟΛΙΣ Πλατεία Ἀγ. Βασιλείου
ΚΑΛΑΜΑΙ Ἔναντι Σιδ. Σταθμοῦ
ΛΑΡΙΣΣΑ Μακεδονίας 37
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης) 25 Αὐγούστου
ΣΠΑΡΤΗ Λεωφόρος Τριπόλεως
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ 9 Rue Constantinich
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 1 Rue Chorron
Τηλεφ. Ἀθηνῶν 11-54, Πειραιῶς 1-41

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

ΑΝΕΥ «ΑΙΓΙΔΩΝ»

Ἀπὸ τὴν Γενεύην τηλεγραφεῖται, ὅτι ὁ κ. Μπριὰν ἐπανέλαβε πρὸς τοὺς Σέρβους τὴν σύστασιν ὅπως ἐπιτευχθῇ μία ὁριστικὴ συμφωνία μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν ἐκκρεμούντων εἰσέτι μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ζητημάτων. Αἱ φιλικαὶ αὗται συστάσεις δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκληφθοῦν ὡς ἄλλο τι πέραν τῆς ἐκδηλώσεως μιᾶς γαλλικῆς ἐπιθυμίας διὰ νὰ ἴδῃ αἰρομένας πάντοθεν ἐν Εὐρώπῃ καὶ τὰς παραμικροτέρας ἀφορμὰς δυνατότητος προστριβῶν. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης δὲν θὰ εἶχέ τις νὰ προσθέσῃ τι. Ἀλλ' εἰς τὰ αὐτὰ ἢ καὶ ἄλλα σχετικὰ τηλεγραφήματα προστίθεται, ὅτι ὁ κ. Μπριὰν ἐπιδιώκει τὴν ἐπίτευξιν ἑνὸς Βαλκανικοῦ Λοκάρνο, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γαλλίας. Καὶ ὀφείλομεν, ὡς ἐκ τούτου, ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπαναλάβωμεν, ὅσα κατὰ κόρον μέχρι τοῦδε ἐτονίσαμεν εἰς ὁμοίας περιπτώσεις: ὅτι, δηλαδή, μία συνεννόησις τῶν Βαλκανικῶν, διὰ νὰ εἶνε σταθερά, μόνιμος καὶ πραγματική, πρέπει νὰ στηρίζεται ἰσχυρότατα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς «τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Βαλκανικούς» καί, κατὰ συνέπειαν, ὄχι μόνον περιττεύουν αἱ οἱαιδήποτε ξέναι αἰγίδες, ἀλλ' εἶνε καὶ ἀποτρεπτικαὶ τῆς πραγματικῆς Βαλκανικῆς συμφωνίας, διότι ἡ κηδεμονία μιᾶς Δυνάμεως θὰ διήγειρε τὰς ἀντιζηλίας ἄλλων. Τὰ δὲ Βαλκάνια παρὰ πολὺ ἀκριβὰ ἐπλήρωσαν μέχρι τοῦδε τὰ «εἰδικὰ» αὐτὰ ἐνδιαφέροντα τῶν ἐξωβαλκανικῶν Δυνάμεων.

ΟΙ ΑΝΤΑΡΤΑΙ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ

Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Νόμου ἐπὶ τῶν ἀνταρτικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα λυμαίνονται ἐπαισχύντως τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς, πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ παντὸς τρόπου καὶ ἄνευ ἐνδοιασμῶν. Δὲν εἶνε ἀνεκτὸν διακόσιοι ἢ ὀλιγώτεροι ἀδήλου ὑποστάσεως ἄνθρωποι νὰ ἀντιτίθενται, ἐνόπλως μάλιστα— διότι κατὰ τὰς χθεσινὰς σκηνὰς ἐρρίφθησαν καὶ πυροβολισμοὶ κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων — ἐναντίον μιᾶς λογικῆς ἀποφάσεως τῆς οἰκείας ἀρχῆς ὅπως ἐφοδιασθοῦν διὰ βιβλιαρίων ταὐτότητος, παύοντες οὕτω νὰ εἶνε ἀσύδοτοι ἔναντι τοῦ νόμου. Ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς καὶ τὸ Τελωνεῖόν του ἐξυπηρετοῦν ὄχι μόνον ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ ξένα καὶ τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ ἀσκῇ ἀπόλυτον ἔλεγχον ἐπὶ πασῶν τῶν κατηγοριῶν τῶν ἐργατῶν του. Ἐὰν οἱ ἐργάται τοῦ Τελωνείου δὲν θέλουν νὰ ἐφοδιασθοῦν διὰ βιβλιαρίων, ἂς ἀντικατασταθοῦν δι' ἄλλων, ὑπεικόντων εἰς τοὺς νόμους. Ὅλοι θὰ εἶχον νὰ κερδίσουν ἐκ τούτου.

ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἐπιστρέψας ἐκ περιοδείας, ἀνακοινοῖ, ὅτι εὗρε τὰς ὑπαρχούσας φυλακὰς ἀκαταλλήλους διὰ τὸν προορισμόν των, ἑστίας νοσογόνους τὰς πλείστας, ὅπου τίποτε δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ τὸ συντελεστικὸν διὰ τὴν ἠθικὴν ἀνάρρωσιν τῶν φυλακισμένων. Καὶ ἐτόνισεν ὡς μόνην ἐξαίρεσιν τὴν Κασσαβέτειον ἀγροτικὴν φυλακὴν τοῦ Ἁλμυροῦ, ὅπου οἱ ἐκ τοῦ Ἀβερωφείου ἀποστελλόμενοι κατάδικοι ἐργάζονται εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ βελτιοῦνται σωματικῶς καὶ ἠθικῶς. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς δὲν θὰ κρίνῃ ὅτι ἐξώφλησε μὲ τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν τῶν ἐντυπώσεών του καὶ ὅτι θὰ θελήσῃ νὰ ἐπιληφθῇ μὲ ἰδιαιτέραν ζέσιν τοῦ ζητήματος τῆς βελτιώσεως τῶν φυλακῶν, συνεχίζων καὶ συμπληρῶν τὸ ἀξιέπαινον ἔργον του.

ΤΟ "ΓΚΑΙΜΠΕΝ,,

Ἡ Τουρκία, ὡς γνωστόν, ὅταν ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ «Γκαῖμπεν»—«Γιαβοὺζ», ὅπως ἐξετουρκίσθη τὸ ὄνομά του—τὸ μετέφερεν εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου τῆς Νικομηδείας, διότι ἡ κατάστασίς του δὲν ἐπέτρεπε νὰ σταλῇ εἰς ναυπηγεῖα τοῦ ἐξωτερικοῦ. Μία γερμανικὴ ἑταιρεία κατεσκεύασεν εἰδικὴν δι' αὐτὸ πλωτὴν δεξαμενήν, ἡ ὁποία, ἐν τούτοις, κατεποντίσθη κατὰ τὴν πρώτην δοκιμὴν τῆς εἰς αὐτὸ εἰσόδου τοῦ σκάφους. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐπεβράδυνε τὰς ἐπισκευὰς ἐπὶ πολλοὺς μῆνας. Ἤδη, ἀπὸ εἰκοσαημέρου, ἡ πλωτὴ δεξαμενὴ ἐπεσκευάσθη καὶ τὸ σκάφος εὑρίσκεται ἔξω τοῦ ὕδατος. Κατέφθασαν δὲ εἰς τὴν Νικομήδειαν μερικοὶ Γάλλοι μηχανικοὶ ἐκπροσωποῦντες τὴν γαλλικὴν ἑταιρείαν ἡ ὁποία ἀνέλαβε τὴν ἐπισκευὴν τοῦ «Γκαῖμπεν» ὡς καὶ ἑκατὸν περίπου Γάλλοι εἰδικοὶ ἐργάται καὶ αἱ ἐπισκευαὶ πρόκειται ν' ἀρχίσουν.

Παρ' ὅλα ταῦτα, εἶνε πολὺ ἀμφίβολον ἂν ἐπισκευαὶ εἰς τὴν Νικομήδειαν, μὲ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν τεχνικῶν ἐγκαταστάσεων, θὰ ἐπαναφέρουν τὸ σκάφος εἰς πολλοστημόριόν τι τῆς ἀρχικῆς του ἀξίας.

ΜΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΕΛΕΙΑ

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων ἐνεφάνισε, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, μίαν ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπιζημίων διὰ τὴν πρόοδόν μας ὡς ἔθνους ἀτελειῶν τῆς νεοελληνικῆς φύσεως: τὴν ἀκατάσχετον ροπὴν πρὸς τὴν μᾶλλον ἄσκοπον, ἀνόητον καὶ παράλογον ματαιολογίαν πρὸς ἐπίδειξιν, δῆθεν, γνώσεων, ἢ μένους ὑπὲρ ἢ κατὰ μιᾶς ἰδέας. Τοῦτο ἐχαρακτήριζε τοὺς βυζαντινοὺς τῶν χρόνων τῆς καταπτώσεως, τοὺς ἐντρυφῶντας μὲ πάθος εἰς ἀπεραντολόγους λεπτολογικὴν ὄρεξιν εἰς ἀπεραντολόγους συζητήσεις ἐπὶ ζητημάτων, τῶν ὁποίων τοῖς διέφευγον αἱ ἁδραί, πραγματικαὶ γραμμαί. Καὶ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν νύκτα ἠκούσθη ἀτελεύτητος γλωσσικὴ συζήτησις μὲ παραθέσεις, μάλιστα, κειμένων, ἐνῷ δὲν ἐπρόκειτο βεβαίως ἡ Βουλὴ ν' ἀποφανθῇ οὔτε περὶ ζητήματος γλωσσολογικοῦ, οὔτε περὶ ἄλλου τινὸς παρεμφεροῦς, παρὰ μόνον περὶ ὡρισμένων ἐκπαιδευτικῶν διαταγμάτων. Τὸ πρᾶγμα, ὅσον καὶ ἂν εἶνε λυπηρόν, διότι ἐμφανίζει μίαν ἐπιμένουσαν, ἀτυχῶς, νοσηρὰν διανοητικὴν κατάστασιν, εἶχε καὶ τὰς κωμικάς του ἀπόψεις. Διότι ἠλέγχθη, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ὄχι διὰ τὰ νομοσχέδιά του, ἀλλὰ διὰ κάποιο ἔργον του δημοσιευθὲν πρὸ ἐτῶν εἰς γλῶσσαν «ἀγοραίαν καὶ ἀγελαίαν» — ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ ἀείμνηστος Κόντος. Καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς ἔσπευσε νὰ τὸ ἀποκηρύξῃ ὡς «νεανικὸν ἁμάρτημα».

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Ἡ διαμαρτυρία βουλευτῶν τινῶν διὰ τὴν μὴ παροχὴν ἐνυποθήκων δανείων ἐκ μέρους τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης εἰς τὰς Νέας Χώρας, θὰ ἦτο ἀπολύτως δεδικαιολογημένη, ἐὰν περιωρίζετο εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως λῆψιν τοῦ προσήκοντος μέτρου ὥστε νὰ τακτοποιηθοῦν οἱ τίτλοι ἰδιοκτησίας εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα. Ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα ἔχει πᾶν συμφέρον νὰ διαθέσῃ τὰ ἐν ἀφθονίᾳ ὑπάρχοντα ἀδιάθετα κεφάλαιά της πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, διότι ὡς γνωστὸν ἐκ τοῦ καταστατικοῦ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὰ ἐπενδύσῃ εἰς οὐδεμιᾶς φύσεως κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησιν. Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ ἐν τούτοις νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι εἶναι ἐκτάκτως λυπηρὰ ἡ παρατηρηθεῖσα κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, ἄστοχος καὶ ἄδικος ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ ἱδρύματος τούτου, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ εἶναι καθαρῶς ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ δὲν διέπεται ἐξ οὐδεμιᾶς μετὰ τοῦ Κράτους συμβάσεως, ἐστάθη πάντοτε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του. Εἰς τοῦτο ὀφείλεται ὄχι μόνον ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἰδιωτικῆς κτηματικῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ τὰ πλεῖστα κοινωφελῆ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ὁπωσδήποτε ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ πρόνοια, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη νὰ λάβῃ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης θὰ ἐπιτρέψῃ ταχέως εἰς τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν νὰ ἐνισχύσῃ ἀποτελεσματικῶς καὶ τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν τῶν Νέων Χωρῶν.

Η ΦΘΙΝΟΥΣΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ

Ἀπὸ μίαν ἀνταπόκρισιν τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» ἐκ Κων)πόλεως: «Ἀπὸ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀδριανουπόλεως ἠλαττώθη ἀπὸ 120 χιλιάδας εἰς 30 μόνον χιλιάδας. Ἐκ τούτου ἡ θέσις τῶν ἰδιοκτητῶν ἀκινήτων ἐν αὐτῇ ἀπέβη ἀφόρητος. Ὑποχρεωμένοι νὰ καταβάλλουν βαρυτάτους φόρους ἐνῷ τὰ ἀκίνητά των δὲν τοῖς ἐπιφέρουν τίποτε, ἀναγκάζονται νὰ κατεδαφίζουν τὰς οἰκίας των διὰ δύο λόγους — πρῶτον νὰ μὴ πληρώνουν φόρους καὶ δεύτερον νὰ κερδίσουν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὑλικῶν. Καὶ αἱ θύραι, τὰ παράθυρα, αἱ δοκοί, τὰ σανίδια, οἱ πλίνθοι, ἀγοράζονται παρὰ τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι τὰ χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν κατασκευὴν μιᾶς αὐτοσχεδίου πόλεως—τοῦ Ἀλτοὺν Καραγάτς, ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Ἀδριανουπόλεως. Τοιουτοτρόπως κατηδαφίσθησαν ὀκτὼ χιλιάδες οἰκίαι ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήτας των τοὺς ἰδίους.» Αὐτὴ εἶνε ἡ συνέπεια τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον. Οἱ Τοῦρκοι δὲν εἶνε ἱκανοὶ νὰ ὑπάρξουν μόνοι.

Η ΝΟΜΙΚΗ ΟΨΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

ΘΑ ΗΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΕΚΔΟΘΗ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΕΑΝ ΔΕΝ ΥΠΕΧΩΡΕΙ Η ΓΑΛΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΧΡΕΗ;

Η ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΒΕΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΛΟΓΟΥ κ. ΜΠΟΡΕΛ

(Συνέχεια ἐκ τῆς α' σελίδος)

Τὸ πρωτόκολλον ἀπαριθμεῖ εἶτα τὰς ἀναλαμβανομένας ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑποχρεώσεις, συνεπαγομένας σὺν τοῖς ἄλλοις (ἄρθρ. ΙΙ παρ. 1) τὴν πρὸς ἐγγύησιν τοῦ δανείου ὑπαγωγὴν «τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Δ. Ο. Ε. τῆς ἱδρυθείσης δυνάμει τοῦ Νόμου 25ης Φεβρουαρίου 1898, ὑπαγομένων νῦν προσόδων, ἐφ' ὅσον τὸ προϊὸν τῶν προσόδων τούτων δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων, ἅτινα ἔχουσι δικαίωμα προτεραιότητος ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ προσόδων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου»...

Ὑπὸ ὅρους ἀναφερομένους ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ΙΙ, παράγρ. 3, τὸ Πρωτόκολλον ἀπονέμει εἰς τὴν Δ. Ο. Ε. τὸ δικαίωμα νὰ καλέσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκλέξῃ ἐπαρκεῖς συμπληρωματικὰς προσόδους.

Πᾶσα ἀναφυομένη διαφωνία μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, θέλει ὑποβάλλεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε., τὸ ὁποῖον θὰ ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως.

Συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ΙΙ παράγρ. 4, ἡ ὑπηρεσία τοῦ νέου δανείου «θὰ ἐξασφαλισθῇ ὑπὸ τῆς Δ. Ο. Ε., ἥτις, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐκ τῶν προγενεστέρων προνομίων προερχομένων ὑποχρεώσεων, θὰ κρατῇ καὶ θὰ χρησιμοποιῇ διὰ τὴν κανονικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐν λόγῳ δανείου τὰς ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ ἀπαριθμουμένας προσόδους».

Τέλος, μεταξὺ τῶν λίαν λεπτομερῶν διατάξεων τοῦ Πρωτοκόλλου, ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν ἀκόμη καὶ τὸ ἄρθρον ΙΧ' ἔχον ὡς ἑξῆς :

«1. Πᾶσα διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Πρωτοκόλλου τούτου θὰ διευθετῆται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

2. Πᾶσα ἀπόφασις ληφθησομένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Πρωτοκόλλου τούτου θὰ λαμβάνεται κατὰ πλειονοψηφίαν.

3. Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον, τοῦ ὁποίου τό τε γαλλικὸν καὶ τὸ ἀγγλικὸν κείμενον εἶνε αὐθεντικά, θὰ κυρωθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ κύρωσις θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οὐχὶ βραδύτερον τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκρίσεώς του ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.»

Ὡς πρὸς τὸ β' τὸ σχέδιον δηλώσεως ὑπογραφησομένης ἐξ ὀνόματος τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Ἰταλίας ὁρίζει ὅτι :

«Οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι τῶν κυβερνήσεων Μεγάλης Βρεττανίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι παρὰ τῶν Κυβερνήσεών των, διὰ τοῦ παρόντος συγκατατίθενται ὅπως ἡ Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπή, ἡ ἀναφερομένη ὑπὸ τοῦ Πρωτοκόλλου περὶ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος δανείου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ νομίσματος, τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐλλειμμάτων προϋπολογισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καὶ τῆς συνεχίσεως τοῦ ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Ἑλλήνων προσφύγων, ὅπερ ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ὑπεγράφη ἐπ' ὀνόματι τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως — ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα τὸ ἐν λόγῳ Πρωτόκολλον προβλέπει δι' αὐτὴν ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν ἐπ' ὀνόματι τῶν Κυβερνήσεών των, ὅπως αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι δοθοῦν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τούτων εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους των παρὰ τῇ ρηθείσῃ Διεθνεῖ Οἰκονομικῇ Ἐπιτροπῇ.»

3. Συνελθοῦσα ἐν Γενεύῃ, τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1927, μία ὑποεπιτροπὴ τοῦ συμβουλίου, ἑλληνικὴ ὑποεπιτροπὴ καλουμένη, προεδρευομένη δὲ ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλίας καὶ τῆς ὁποίας ἀπετέλουν ἐπίσης μέλη ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰταλίας, ἐξήτασε μεθ' ἑνὸς Ἕλληνος ἀντιπροσώπου, τὸ σχέδιον τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὡς ἐκθέτει τὸ πρακτικόν, ὁ πρόεδρος ἐπρότεινεν εἰς τὴν ὑποεπιτροπὴν νὰ ἐγκρίνῃ τὸ τμῆμα τῆς ἐκθέσεως τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς τὸ σχετικὸν μὲ τὸ ἑλληνικὸν δάνειον καὶ ἀνέγνωσε τὸ σχέδιον ἀποφάσεως καθιεροῦσης τὴν ἔγκρισιν ταύτην. Ἀρξαμένης τῆς συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος, ἐξ ὀνόματος τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐκφράζων καὶ αὐτὸς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ δανείου, ἐδήλωσεν ὅτι ὤφειλε νὰ κάμῃ μίαν παρατήρησιν, τὴν ὁποίαν τὸ πρακτικὸν διατυπώνει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Γαλλία εὑρίσκεται σήμερον εἰς θέσιν κάπως ἰδιάζουσαν λόγῳ τοῦ γεγονότος ὅτι διεξάγονται διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διὰ τὸ ζήτημα τῶν χρεῶν.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ Ἕλλην ἀντιπρόσωπος προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν, εἰς ἀπάντησιν τῆς προειρημένης:

«Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, καίπερ θεωροῦσα τὸν διακανονισμὸν τῶν μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος λογαριασμῶν, ὡς ὅλως ἀνεξάρτητον πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. τὴν σχετικὴν μὲ τὴν αἴτησίν της, θεωρεῖ ἀπαραίτητον νὰ δηλώσῃ:

1) Ὅτι κατέδειξεν ἤδη τὴν καλήν αὐτῆς θέλησιν, προβαίνουσα παρὰ τῇ γαλλικῇ κυβερνήσει εἰς ἀνακοινώσεις διευκολυνούσας τὴν ταχεῖαν λύσιν τοῦ ζητήματος, καὶ ὅτι ἐλπίζει νὰ ἴδῃ αἰσίως περατουμένας τὰς διαπραγματεύσεις αἵτινες θὰ ἐπαναληφθοῦν μετά τινας ἡμέρας ἐν Παρισίοις.

2) Ὅτι, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἐπέλθει συμφωνία ἐφ' ὅλων τῶν σημείων, δέχεται τὴν ὑποβολὴν τοῦ ζητήματος εἰς διαιτησίαν, ὡς ἐπρότεινεν ἤδη.

3) Ὅτι φρονεῖ ὅτι ἡ Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπή, λόγῳ τοῦ χαρακτῆρός της ὡς τεχνικοῦ ὀργάνου οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῇ ἀντιπροσωπευομένων κυβερνήσεων ὡς μέσον διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς λύσεως τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, μεταξὺ μιᾶς τῶν ἐν λόγῳ κυβερνήσεων καὶ τῆς Ἑλλάδος.

»Ἐλπίζεται, ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις θέλει ἀναγνωρίσῃ τὸ βάσιμον τῆς ἀπόψεως ταύτης καὶ ὅτι, ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὰς τελευταίας προτάσεις μας καὶ τὴν παροῦσαν δήλωσιν, θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ μὴ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς πρὸ τῆς ἐπιτροπῆς γενομένης δηλώσεώς της καὶ θέλει, ἐξ ἐναντίας, δώσῃ εἰς τὸν παρὰ τῇ Δ.Ο.Ε. ἀντιπρόσωπον τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως τὰς ὑπὸ τοῦ Παραρτήματος Ι τοῦ Πρωτοκόλλου προβλεπομένας ὁδηγίας.»

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως, ὁ πρόεδρος παρετήρησεν «ὅτι τὸ κύριον ἔγγραφον ἀποτελεῖ ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ἧς ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι εἶνε σύμφωνοι» καὶ ὅτι «τὰ παραρτήματα εἶνε ἁπλᾶ ὄργανα πραγματοποιήσεως.» Ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ ὑπογράψῃ τὸ σχέδιον δηλώσεως ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω ἐπιφύλαξιν, ἂν οἱ συνάδελφοί του ἐξέφραζον σχετικὴν ἐπιθυμίαν· ἀλλά, μετ' ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος, ἡ ἐπιτροπὴ ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι, ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους, ἦτο προτιμότερον νὰ μὴ ὑπογραφῇ τὸ σχέδιον δηλώσεως, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας παρατηροῦντος πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος ὅτι «τὸ οὐσιῶδες στοιχεῖον εἶνε ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Πρωτοκόλλου», κατόπιν τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ ὑπάρξῃ μόνον ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Οὕτως ἡ ὑποεπιτροπὴ ἐνέκρινε τὸ σχέδιον ἀποφάσεως τὸ ὑποβληθησόμενον εἰς τὸ Συμβούλιον.

3) Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1927, ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσιν ταύτην καὶ συνέστησεν εἰς τὸ συμβούλιον τὸ κατωτέρω ἀναφερόμενον σχέδιον ἀποφάσεως. Ἡ ἔκθεσις ὑποδεικνύει, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι, ὅταν τὸ δημοσιονομικὸν σχέδιον θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ συμβουλίου, ὡρισμένος ἀριθμὸς νέων διατυπώσεων θὰ δεήσῃ νὰ ἐκπληρωθοῦν ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἔναρξις τῆς ἐργασίας· ὅτι θὰ χρειασθῇ ἡ ὑπογραφὴ καὶ ἡ ἐπικύρωσις τοῦ πρωτοκόλλου ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, καθὼς καὶ ἡ ἔγκρισις τῶν διατάξεων τοῦ παραρτήματος Ι τοῦ πρωτοκόλλου ὑπὸ τῶν τριῶν κυβερνήσεων τῶν ἐκπροσωπουμένων ὑπὸ τῆς Δ.Ο.Ε. Τὸ συμβούλιον ἐδέχθη ἀσυζητητὶ τὴν ἀπόφασιν ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Τὸ Συμβούλιον

Λαμβάνει γνῶσιν τῆς δεκάτης πέμπτης τριμηνιαίας ἐκθέσεως τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ διὰ τὴν Ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων·

Ἐγκρίνει καὶ υἱοθετεῖ τὴν ἔκθεσιν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς·

Ἐγκρίνει τὸ Πρωτόκολλον τὸ ὑποβαλλόμενον πρὸς ὑπογραφὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καθὼς καὶ τὰ συνημμένα εἰς τὸ Πρωτόκολλον παραρτήματα·

Ἐγκρίνει ἰδίως τὸ καταστρωθὲν σχέδιον διὰ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων, νὰ ἰσορροπήσῃ ὁριστικῶς τὸν προϋπολογισμόν της καὶ νὰ σταθεροποιήσῃ τὸ νόμισμά της·

Ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ δανείου θὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἠθέλησε νὰ ἀναλάβῃ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.»

Τοῦ σχεδίου ὑποβληθέντος καὶ εἰς τὴν συνέλευσιν, ἡ δευτέρα ἐπιτροπή, εἰς ἣν τὸ παρέπεμψεν αὕτη, ὑπέβαλεν εἰς αὐτὴν ἔκθεσιν τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1927. Προτάσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ συνέλευσις ἐψήφισε, τὴν ἐπαύριον, τὴν ἑξῆς ἀπόφασιν:

«Ἡ Συνέλευσις

Ἔλαβε γνῶσιν μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τὸ εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα τῶν διαπραγματεύσεων, αἵτινες διεξήχθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκδόσεως, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, δανείου μέλλοντος νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅπως λάβῃ μέτρα δημοσιονομικῆς καὶ νομισματικῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ συνεχίσῃ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων·

Ἐπαινεῖ, ἰδίως, τὸ καταστρωθὲν σχέδιον διὰ τὴν ἵδρυσιν νέας ἐκδοτικῆς Τραπέζης καὶ διὰ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος τῆς Ἑλλάδος·

Ἐκφράζει τὴν πλήρη ἐπιδοκιμασίαν αὐτῆς πρὸς ὅλους, ὅσοι συνειργάσθησαν εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν μελετῶν τούτων, καὶ ἰδίως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπήν·

Ἐγκρίνει προσέτι τὴν δραστηριότητα τὴν ἀναπτυχθεῖσαν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων καὶ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι συντόμως θὰ συμπληρωθῇ αἰσίως αὕτη·

Ἐκφράζει, τέλος, τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ σύνολον τῶν σχεδίων στεφθῇ ὑπὸ πληρεστάτης ἐπιτυχίας.»

5) Τέλος, ὡς λέγεται ἐν τῷ ὡς ἄνω τεθέντι ἐρωτήματι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπεκύρωσε τὸ Πρωτόκολλον καὶ δύο ἐκ τῶν κυβερνήσεων τῶν ἀντιπροσωπευομένων παρὰ τῇ Κ.Τ.Ε. ἀπεφάσισαν νὰ ὑπογράψουν τὴν εἰς αὐτὸ προσηρτημένην δήλωσιν.

ΣΚΕΠΤΙΚΟΝ

I

1) Εἶνε περιττὸν νὰ ἐξετασθοῦν ἐνταῦθα τὰ νομικῆς φύσεως ζητήματα καὶ τὸ καταστατικὸν τῆς Δ.Ο.Ε. Ὁ θεσμὸς οὗτος εἶνε, νομικῶς, ἓν δημιούργημα τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον συνέταξε τὸ καταστατικόν της, προσδιώρισε τὴν σύνθεσίν της, ἐχάραξε τὸν σκοπόν της καὶ ἐκανόνισε τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας της διὰ νομοθετικοῦ διατάγματος. Εἰς ἀντιστάθμισμα, ὁ νόμος οὗτος ὑπεβλήθη προηγουμένως ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἐμεσολάβησαν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς των. Ἐξ ἄλλου, ἡ σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχει χαρακτῆρα διεθνῆ διότι τὰ μέλη της διωρίσθησαν ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἐν δὲ τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ πᾶν μέλος παρίσταται καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Δυνάμεως, ἡ ὁποία διώρισε τοῦτο. Οὐχ ἧττον ἐν τῷ συνόλῳ της ἡ ἐπιτροπὴ εἶνε ὄργανον καθιερωθὲν διὰ μίαν ὑπηρεσίαν, ἥτις εἶνε ὑπηρεσία τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καὶ τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶνε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκ μέρους τοῦ κράτους τούτου τακτικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, αἱ ὁποῖαι τὸ βαρύνουν ἐκ τῶν διαφόρων δανείων, διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῶν ὁποίων ἐθεσπίσθη ὁ ἔλεγχος τῆς Δ.Ο.Ε.

Τὸ μόνον ζήτημα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἐνταῦθα λεπτομερέστερον εἶνε τὸ κατὰ πόσον ἡ ἐπιτροπή, ἐν τῷ συνόλῳ της, ἐνοήθη καὶ ἐπεδιώχθη ὡς συλλογικὸς θεσμός, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται αὕτη νὰ ὑπάρχῃ καὶ νὰ λειτουργῇ παρὰ μόνον ἐφ' ὅσον ἡ σύνθεσίς της παραμένει ἀδιάσπαστος καὶ ἀκεραία. Ὑπὸ τὴν ἐκδοχὴν ταύτην, ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελῇ ἓν ἀδιάρρηκτον σύμπλεγμα ἐξ ἀντιπροσώπων, ἕκαστος τῶν ὁποίων θὰ ἐξεπροσώπει μίαν μεγάλην
δύναμιν, ἡ δὲ ἐξαφάνισις μιᾶς ἐξ αὐτῶν καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου της θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἀναποτρέπτως ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διάλυσιν ὁλοκλήρου τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι δὲν εἶχε νοηθῇ τοιουτοτρόπως ὁ θεσμὸς καὶ ἡ δρᾶσις τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐκ τῶν ἕξ δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἀντεπροσωπεύοντο ἀρχικῶς, αἱ τρεῖς ἔπαυσαν νὰ ἀποτελοῦν μέλη, ἐν τούτοις ἡ ἐπιτροπή, καὶ μετὰ τὴν μείωσιν ταύτην, ἐξηκολούθησε νὰ λειτουργῇ χωρὶς νὰ παρεκκλίνῃ τοῦ καταστατικοῦ, τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ ἔργου της συνεπείᾳ τῆς ἐλαττώσεως τῶν μελῶν της. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶναι σημαντικόν, διότι μᾶς ἐπιτρέπει νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εἶναι τὸ ἀδιάρρηκτον σύμπλεγμα, περὶ τοῦ ὁποίου ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω. Εἶνε καὶ παραμένει εἰς ὀργανισμός, εἰς τὸν ὁποῖον συνέρχονται οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, χωρὶς ὁ ἀριθμὸς τῶν τελευταίων τούτων ν' ἀποτελῇ καθ' ἑαυτὸν στοιχεῖον ἀπαραίτητον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸ κῦρος τοῦ ἔργου της.

2) Καθὼς εἴδομεν ἀνωτέρω, ἕκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς παρίσταται ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεώς του. Διορισθὲν ὑπὸ τῆς τελευταίας, ὀφείλει ἐν τῷ ἀντιπροσωπευτικῷ χαρακτῆρί του νὰ ἐνεργῇ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ὑφ' οἵαν ἔχει ἰδιότητα καὶ δὲν δύναται νὰ διατηρήσῃ ταύτην εἰμὴ δι' ὅσον χρονικὸν διάστημα ὥρισεν ἡ δύναμις, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην, θὰ ἦτο πάντῃ ἀνάρμοστον ἓν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἐξακολουθῇ νὰ συνέρχεται ἐν αὐτῇ καὶ ν' ἀναπτύσσῃ μίαν δρᾶσιν ἀντίθετον πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς κυβερνήσεώς του. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἀναχωρήσεως ἢ ἀποχῆς ἑνὸς μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς, ὀφειλομένης εἰς τὸ ὅτι ἡ δύναμις, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει, παύει νὰ συμμετέχῃ ἢ καὶ ἀρνεῖται ν' ἀντιπροσωπευθῇ εἰς αὐτήν, δὲν ἕπεται ὅτι καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ παύει νὰ ὑφίσταται ὡς ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἢ ὅτι τὸ ἔργον της παραλύει ἐξ ὁλοκλήρου.

3) Ἐνταῦθα παρουσιάζεται τὸ ζήτημα τῆς ἀπαρτίας ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου τῆς 26 Φεβρουαρίου 1898. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου τούτου προβλέπει ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τριῶν μελῶν διὰ τὸ ἔγκυρον τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐξ ἄλλου ὁρίζει ὅτι αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἀλλ' αἱ διατάξεις αὗται ἐτέθησαν καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἕξ μέλη. Σήμερον τὰ μέλη της ἠλαττώθησαν κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ δύναται νὰ γεννηθῇ τὸ ἐρώτημα ἐάν, κατόπιν τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως τὴν ὁποίαν δὲν προέβλεψε βεβαίως ὁ νομοθέτης τοῦ 1898, τὸ ἄρθρον 3 πρέπει νὰ ἑρμηνευθῇ αὐστηρῶς κατὰ τὸ γράμμα του καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ πνεῦμά του.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἐμμείνωμεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν δικαιοτέραν ἄποψιν τοῦ ζητήματος, ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι τὸ ἄρθρον 3 ἠθέλησε νὰ θεσπίσῃ τὰς δύο ταύτας θεμελιώδεις ἀρχάς:

Πρῶτον ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν δύνανται νὰ διακοπῶσιν ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀποχῆς ἑνὸς ἢ περισσοτέρων μελῶν της.

Δεύτερον ὅτι αἱ ἀποφάσεις της λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

Αἱ διατάξεις αὗται ἦσαν ἀπαραίτητοι ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀπρόσκοπτος λειτουργία τῆς Δ.Ο.Ε. Ἡ συνέχισις τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων τόσον χρήσιμος, ὥστε καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τριῶν Δυνάμεων ἐκ τῶν ἕξ, αἱ ὁποῖαι ἀντεπροσωπεύοντο εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὸ κῦρος τοῦ ἔργου της, τὸ ὁποῖον διετήρησεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀμείωτον ὡς καὶ πρότερον, παρὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν μελῶν της. Συσχετιζομένη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἡ ἐπιτακτικὴ αὕτη ἀρχὴ τῆς συνεχείας μᾶς ἐπιτρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου 3 εἶνε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ λειτουργία της καὶ ἄνευ τῆς ὑποχρεωτικῆς παρουσίας ὅλων τῶν μελῶν κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας αἱ ἀποφάσεις δύνανται νὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ οὐχὶ διὰ παμψηφίας.

II

1) Εὑρεθεῖσα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ συνάψῃ νέον δάνειον, ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῆς οἰκονομικῆς της καταστάσεως, ἡ Ἑλλὰς ἀνεφέρθη εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Ἡ τελευταία δὲν συμμετέσχεν ὡς συμβαλλόμενον μέρος εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, ἀλλὰ παρέσχε τυπικῶς τὴν ὑποστήριξίν της. Ἐνέκρινεν ἐπισήμως τοὺς ὅρους καὶ δυνάμει τῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα ὑπεβλήθησαν αὐτῇ πρὸς κύρωσιν, τὸ συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀνέλαβε νὰ κανονίσῃ τὰς διαφοράς, αἱ ὁποῖαι ἤθελον τυχὸν προκύψει μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ διεθνοῦς ὀργανισμοῦ, τοῦ ἐπιφορτισθησομένου μὲ τὸν ἀπαραίτητον ἔλεγχον διὰ τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου.

Δυνάμει διατάξεως, ἐγκριθείσης παμψηφεὶ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς συνελεύσεως, ἀνετέθη εἰς τὴν σημερινὴν Δ.Ο.Ε. ἡ ἀποστολὴ αὕτη, ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ἓν ἐκ τῶν οὐσιαστικωτέρων στοιχείων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκλήθη νὰ ὑπογράψῃ τὸ συνταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἤδη δοθείσης ἐγκρίσεως πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον καθορίζει ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Δ.Ο.Ε. Καθὼς πολὺ δικαίως ὑπεστήριξεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τὸ ἐν λόγῳ πρωτόκολλον ὑπογραφὲν ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἶνε ἡ «οὐσιαστικὴ συμφωνία», δύναται δὲ νὰ λεχθῇ ὅτι, ἅπαξ ὑπεγράφη κατόπιν τῶν ληφθεισῶν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῆς συνελεύσεως ἀποφάσεων, τὸ πρωτόκολλον ἐμπιστεύεται εἰς τὴν Δ.Ο.Ε. τὴν νέαν ἀποστολήν, ἡ ὁποία ἀνετέθη εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ τῇ ἀνατεθῇ, δεδομένου ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἦτο στενῶς συνδεδεμένη μετὰ τῆς ἀνατεθειμένης εἰς αὐτὴν παλαιᾶς τοιαύτης.

2) Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ποία εἶνε ἡ σημασία τῆς δηλώσεως, τῆς προσηρτημένης εἰς τὸ πρωτόκολλον καὶ ἡ ὁποία πρέπει νὰ ὑπογραφῇ ὑπὸ τῶν τριῶν μεγάλων δυνάμεων, τῶν ὁποίων οἱ ἀντιπρόσωποι ἐξακολουθοῦν ν' ἀποτελοῦν μέλη τῆς Δ.Ο.Ε; Ἡ ἀτομικὴ συγκατάθεσίς των εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα λόγον, δηλαδὴ ὅπως ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ὑπογραψάσης δυνάμεως συμμετάσχῃ εἰς τὴν νέαν ἐργασίαν, τὴν εὐθύνην τῆς ὁποίας δὲν δύναται ν' ἀναλάβῃ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει. Ἀλλά, καθὼς εἴδομεν ἀνωτέρω, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων δὲν ἀποτελοῦν ἓν ἀδιάρρηκτον σύμπλεγμα. Ἡ ἐπιτροπὴ ἠδυνήθη, ἄνευ προσκόμματός τινος, νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον της καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν αὐτῆς. Καὶ σήμερον δύναται, συνεπῶς, νὰ συνεχίσῃ τὴν προσπάθειάν της καὶ ἐὰν ἀκόμη ἓν τῶν μελῶν αὐτῆς ἤθελεν ἀπόσχει τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τοῦ νέου δανείου ἐργασιῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ κυβέρνησίς του δὲν παρέσχεν αὐτῷ τὴν πρὸς τοῦτο συγκατάθεσίν της. Δὲν ἐξετάζομεν τὸ κατὰ πόσον ἡ κυβέρνησις αὕτη θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξαναγκασθῇ νὰ δώσῃ μίαν ὑπογραφήν, τὴν ὁποίαν δὲν κρίνει σκόπιμον νὰ δώσῃ. Τὸ ἐνδιαφέρον ἐν προκειμένῳ ζήτημα εἶνε νὰ ἐξακριβώσωμεν ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ἡ ἀποχὴ τῆς κυβερνήσεως αὐτῆς δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπιτροπὴν νὰ συνεχίσῃ καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον χαράσσει εἰς αὐτὴν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο δοθησομένη ἀπάντησις θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε ἀρνητική, δεδομένου ὅτι ἐν τῇ ἐπιτροπῇ παραμένει εἰς ἀριθμὸς ἐπαρκὴς διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν της. Δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ τις, ὅτι σήμερον, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀσθενείας ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, αἱ ἐργασίαι τῆς τελευταίας ταύτης οὐδόλως θὰ ἀνεκόπτοντο διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ 1898 προβλεπομένη διὰ τὸ ἔγκυρον τῶν συνεδριάσεών της ἀπαρτία. Ἡ ἀπαρτία τῶν τριῶν μελῶν εἶχεν ὁρισθῇ ὅταν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἦσαν ἕξ. Τὸ ἄρθρον ἡρμήνευεν ἀσφαλῶς τὴν σκέψιν ὅτι καὶ τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἡ παρουσία ἦτο ἀρκετή· δὲν προέβλεπε τὴν ἀνάγκην ὅπως παρευρίσκωνται ὅλα τὰ μέλη της καὶ ἐφόσον σήμερον τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς περιωρίσθησαν εἰς τρία ἐν συνόλῳ, εἶνε προφανὲς ὅτι, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας της, ἐὰν παρίστανται κατὰ τὰς συνεδριάσεις της τὰ δύο ἐκ τῶν τριῶν μελῶν της. Ἀσφαλῶς, ὁ ἀριθμὸς τῶν δύο ἀποτελεῖ ἓν μίνιμουμ ἀδιαίρετον. Ἐὰν ὅμως παραμείνῃ εἶνε ἀρκετόν, διότι ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπιχείρησιν ἐν τῷ συνόλῳ της, τὰς διαδοχικὰς ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι τῇ ἐνεπιστεύθησαν, τὴν σημασίαν τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, ἡ δήλωσις συγκαταθέσεως τῶν τριῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἀντιπροσωπεύονται ἐν τῇ ἐπιτροπῇ, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰμὴ ὡς ἁπλοῦς τρόπος πραγματοποιήσεως ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ συντελεσθῇ ἐξ ὁλοκλήρου κατὰ ἕνα τρόπον ἀπόλυτον. Ἡ πραγματοποίησις τοῦ ὅρου τούτου δὲν προϋποθέτει τὸ ἀδιαίρετον τῆς συγκαταθέσεως καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν, ἐλλείψει τῆς ὑπογραφῆς μιᾶς κυβερνήσεως, δὲν κληθῇ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς τελευταίας ὅπως μετάσχῃ τῶν νέων ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ἄρνησις τῆς ὑπογραφῆς ταύτης δὲν θὰ εἶνε φύσεως τοιαύτης, ὥστε ἡ ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἄλλων μελῶν της, νὰ μὴ δύναται νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον της καὶ νὰ ἀγάγῃ τοῦτο εἰς αἴσιον πέρας.

3) Αἱ ἀνωτέρω ἀπόψεις προϋποθέτουν, τοῦτο εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ πρόσθετος ἀποστολή, ἡ ἀνατεθεῖσα εἰς τὴν Δ.Ο.Ε., δὲν εἶνε, ὅπως ἄλλως τε αὐτὸ τοῦτο τὸ νέον δάνειον, φύσεως δυναμένης νὰ θίξῃ ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον τὰ δικαιώματα, διὰ τὴν προστασίαν τῶν ὁποίων συνεστήθη ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ τῷ 1898. Μνημονεύομεν τὴν ἐπιφύλαξιν ταύτην ἀπὸ θεωρητικῆς μᾶλλον ἀπόψεως κρίνοντες τὸ ζήτημα, δεδομένου ὅτι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια τῶν παλαιῶν πιστωτῶν τῆς Ἑλλάδος διετηρήθησαν ἀκέραια καὶ ἀμείωτα, ἐξ ἄλλου δὲ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἐνδεχομένη ἀποχὴ μιᾶς ἐκ τῶν τριῶν δυνάμεων τῶν ἀντιπροσωπευομένων ἐν τῇ ἐπιτροπῇ φαίνεται ὅτι ὀφείλεται οὐχὶ εἰς ἀντιρρήσεις, τῶν ὁποίων ἀντικείμενον εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ δάνειον ἢ ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς λόγους ἄλλους, τελείως ξένους πρὸς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν.

Δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ γεννηθῇ ἐξ ἄλλου τὸ ἐρώτημα κατὰ πόσον ἡ πρόσθετος ἀποστολή, ἡ ἀνατεθεῖσα σήμερον εἰς τὴν Δ.Ο.Ε. δὲν συνεπάγεται αὐτομάτως τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1898, ὅστις συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον του 38 δὲν δύναται νὰ τροποποιηθῇ εἰμὴ μόνον τῇ συγκαταθέσει τῶν ἕξ δυνάμεων; Ἡ ἀπάντησις δὲν δύναται νὰ εἶνε παρὰ ἀρνητική. Ὁ νόμος τοῦ 1898 ἀναθέτει εἰς τὴν Δ.Ο.Ε. μίαν τελείως καθωρισμένην ἀποστολήν, ἀλλ' οὐδεμία διάταξις τοῦ νόμου τούτου δίδει εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἀποστολὴν ἀποκλειστικὸν χαρακτῆρα. Ἀπ' ἐναντίας ἡ Δ.Ο.Ε. καλεῖται νὰ ἀναλάβῃ τὰς ἐργασίας της ὡς ὄργανον οἰκονομικοῦ ἐλέγχου διὰ τὴν καλὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου, οὐδεμία δὲ διάταξις τοῦ νόμου τούτου ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἄλλων χρεῶν τοῦ ἐνδιαφερομένου κράτους. Ἀπὸ ὑλικῆς ἀπόψεως, μία μόνον ἀντίρρησις θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ· καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ πρόσθετος ἐργασία, ἡ ὁποία θὰ ἀνετίθετο εἰς τὴν Δ.Ο.Ε. ἦτο φύσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ παρακωλύῃ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἄλλης ὑπηρεσίας της. Ἀλλὰ τοιαύτη πιθανότης οὔτε νὰ συζητηθῇ κἂν δύναται εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν. Αὐτὴ αὕτη ἡ φύσις τῶν πραγμάτων καλεῖ τὴν Δ.Ο.Ε. ν' ἀσχοληθῇ καὶ μὲ τὸ νέον δάνειον, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς τῆς ἰδίας θὰ ἐμπιστευθοῦν τὸ πιθανὸν περίσσευμα τῶν προσόδων, τῶν ὁποίων τὴν διαχείρισιν ἔχει ἡ Δ.Ο.Ε. Ἐὰν ἐνεπιστεύοντο τὴν νέαν ταύτην ἀποστολὴν εἰς ἄλλον ὀργανισμόν, τότε θὰ προέκυπτον ἀναποτρέπτως περιπλοκαὶ καὶ προσκόμματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀποφευχθοῦν διὰ παντὸς τρόπου. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἡ ἐνδεχομένη ἐπέκτασις τῆς δικαιοδοσίας τῆς ἐπιτροπῆς οὐδόλως θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον τοῦ 1898.

4) Ἀπομένει ἓν τελευταῖον σημεῖον σχετικῶς πρὸς τὸ προοίμιον τοῦ πρωτοκόλλου. Συνῳδὰ τῷ προοιμίῳ τούτῳ, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὑπογράφει τὸ ἐν λόγῳ πρωτόκολλον «λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν της ὅτι διὰ τῆς προσηρτημένης δηλώσεως (παράρτημα Ι) αἱ ἀντιπροσωπευόμεναι εἰς τὴν Δ.Ο.Ε. κυβερνήσεις ἐδέχθησαν ὅπως ὁ ὀργανισμὸς οὗτος ἀναλάβῃ τὸ προσδιοριζόμενον κατωτέρω ἔργον». Θὰ ἔπρεπε νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τούτου ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῶν τριῶν ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὴν Δ.Ο.Σ. δυνάμεων εἶνε ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὸ κῦρος τοῦ Πρωτοκόλλου ἢ τὴν ἐπιτυχίαν ἐν γένει τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ; Βεβαίως ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ ἠδύνατο καὶ νὰ μὴ ὑπογράψῃ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν τριῶν ἐν λόγῳ κυβερνήσεων, ἐφ' ὅσον ἡ συγκατάθεσις αὕτη προβλέπεται ἐν τῷ προκειμένῳ, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη. Καθ' ἣν στιγμὴν ὅμως ἡ ἐπιτροπὴ δύναται ν' ἀναλάβῃ τὸ νέον της ἔργον, καὶ ἐν περιπτώσει ἀκόμη ἀποχῆς ἑνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δύναται, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον, νὰ ὑπογράψῃ τὸ πρωτόκολλον καὶ νὰ προσδώσῃ εἰς τοῦτο ὅλον τὸ κῦρος τῆς ὑπογραφῆς της.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρωτόκολλον δὲν φαίνεται πιθανὸν ὅτι τὸ ἔγκυρον τῆς πράξεως ταύτης καὶ τῆς ὅλης ἐνεργείας θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀτονήσῃ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι μία μόνον ἐκ τῶν ἀντιπροσωπευομένων εἰς τὴν Δ.Ο.Ε. δυνάμεων θὰ ἐβράδυνεν ἢ καὶ θὰ ἠρνεῖτο νὰ ὑπογράψῃ τὴν δήλωσιν τοῦ παραρτήματος Ι. Εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Συμβουλίου, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐπέμειναν καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὸ οὐσιῶδες ἔγγραφον θὰ ἦτο τὸ Πρωτόκολλον, προέβησαν δὲ ἀμφότεροι εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην ἔχοντες ἀκριβῶς ὑπ' ὄψει τὸ ἐνταῦθα ἐξεταζόμενον ἐνδεχόμενον. Βεβαίως, ἂν αἱ τρεῖς Δυνάμεις ἔκρινον πρόσφορον νὰ ταχθοῦν ἀλληλέγγυοι ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ἡ συλλογικὴ ἄρνησίς των θὰ ἔφερε τὴν ἐπιτροπὴν εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ νέου ἔργου του. Τοιοῦτον ὅμως δὲν εἶνε τὸ πνεῦμα τῆς δηλώσεως, ἡ ὁποία, ὅλως ἀντιθέτως, εἶνε διαδήλωσις τῆς ἀτομικῆς βουλήσεως ἑκάστης τῶν τριῶν Δυνάμεων, δύναται δέ τις νὰ συμπεράνῃ ἐξ ὅλης τῆς ἐργασίας τῆς συντελεσθείσης ἐν Γενεύῃ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1927, ὅτι ἡ ἄρνησις ἢ ἡ καθυστέρησις μιᾶς μόνης τῶν ὑπογραφῶν, αἵτινες ἔδει νὰ τεθοῦν κάτωθι τῆς δηλώσεως, δὲν ἐθεωρήθη ὡς ἀπόλυτον πρόσκομμα εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἔργου τοῦ καθιερωθέντος ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου.

Ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑφίσταται ἀμφιβολία τις ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, αὕτη θὰ ἀφεώρα τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Πρωτοκόλλου καί, δυνάμει τοῦ ἄρθρου ΙΧ τῆς πράξεως ταύτης, θὰ ἦτο ἔργον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἡ ἐπίλυσις αὐτῆς κατὰ πλειοψηφίαν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Συνεπῶς, ὁ ὑπογεγραμμένος φρονεῖ ὅτι δύναται νὰ συμπεράνῃ τὰ ἑξῆς:

1) Ἅπαξ τὸ Πρωτόκολλον ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης, ἡ ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ δύναται ἐγκύρως νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀναθέτει εἰς αὐτὴν τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο μόλις ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα νὰ τὸ κάμῃ κατόπιν τῆς ὑπογραφῆς δύο τοὐλάχιστον ἐκ τῶν Δυνάμεων τῶν καλουμένων νὰ ὑπογράψουν τὴν δήλωσιν, ἥτις ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ ἐν λόγῳ πρωτόκολλον.

2) Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, εἶνε ἔργον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὅπως δυνάμει τοῦ ἄρθρου ΙΧ τοῦ Πρωτοκόλλου ἀποφασίσῃ κατὰ πλειοψηφίαν.

Γενεύῃ, τῇ 3 Δεκεμβρίου 1927

(ὑπογρ.) ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΜΠΟΡΕΛ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΨΗΦΙΣΘΗΣΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΠΡΩΪΝΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΜΠΟΔΟΣΑΚΗ

Τὴν 5 καὶ 30' πρωϊνὴν χθὲς ἐκηρύχθη περαιωμένης τῆς συζητήσεως περὶ τῶν δύο ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων, ἤτοι τοῦ περὶ ἀνασυστάσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ περὶ διδακτικῶν βιβλίων, ἐγένετο ἡ ἐπιψήφισις αὐτῶν εἰς πρώτην κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Κατ' ἀρχὴν ἐπίσης ἐψηφίσθησαν καὶ τὰ περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΨΗΒ τοῦ 1911 περὶ ἀνεγέρσεως δικαστικῶν μεγάρων, περὶ συστάσεως ἐν Λήμνῳ παλλημνιακοῦ Ταμείου ἐκπαιδευτικῆς προνοίας καὶ περὶ συστάσεως γραφείου μεταγραφῶν ἐν Πειραιεῖ.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τὴν 6 μ.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ὁμιλῶν διὰ τὸ δημιουργηθὲν περὶ αὐτὸν ζήτημα ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπόθεσιν Μποδοσάκη-Ἀθανασιάδη θεωρεῖ, λέγει, ἀναγκαῖον νὰ καταστήσῃ γνωστὰ τὰ κατ' αὐτὸ εἰς τὴν Βουλήν. Ἔλαβον, λέγει, μίαν ἡμέραν ἐπιστολὴν ἑνὸς φίλου μου καταδίκου λοχαγοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς (τοῦ κυρίου Βάβαλη) δι' ἧς ἐκαλούμην εἰς τὰς φυλακὰς Συγγροῦ διὰ νὰ μοὶ ἀνακοινωθοῦν δῆθεν σοβαρὰ μυστικά. Ἐνόμισα ὅτι δὲν μοῦ ἀπηγορεύετο νὰ μεταβῶ καὶ μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν μετέβην εἰς τὰς φυλακάς. Ἐκεῖ ἤκουσα τὸ πρῶτον ὅτι κρατεῖται ὁ Μποδοσάκης καὶ ἐκεῖ τὸ πρῶτον ὁ Βάβαλης μοῦ ἀνέφερε περὶ τῆς ἐκεῖ παραμονῆς τοῦ Μποδοσάκη. Ἠρωτήθην περὶ τῆς ὑποθέσεώς του καὶ εἶπα ὅ,τι σχετικῶς ἐγνώριζον. Μεθ' ὃ ἐζήτησα παρὰ τοῦ Βάβαλη νὰ μοῦ εἴπῃ τί θέλει καὶ μὲ ἠρώτησε ἂν ἔχω τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ἀποφυλακισθῇ ὁ Μποδοσάκης καὶ τοῦ εἶπον πολὺ πιθανὸν διότι ἐνεθυμούμην ὅτι μὲ μίαν ψῆφον ἀπερρίφθη ἡ ἀποφυλάκισίς του.

Ὁ κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ λέγει ὅτι ὁ βασικὸς καὶ νόμιμος λόγος δι' ὃν ἀπερρίφθη ἡ αἴτησις περὶ ἀποφυλακίσεώς του ἦτο ὁ φόβος μήπως δυσχερανθῇ ἡ ἀνάκρισις.

Ὁ κ. Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ συνεχίζων λέγει ὅτι εἶπεν ὅσα εἶπεν εἰς τὸν Βάβαλην διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἐδημοσίευσε τὰς ἀποφάσεις της. Ὁ κ. Βάβαλης μοῦ εἶπεν ἐπίσης ἂν ἔχω τὴν ἰδέαν ὅτι ἠμπορεῖ μὲ χρήματα νὰ βγῇ ὁ Μποδοσάκης. Φαντάζεσθε, συνεχίζει, τὴν ἔκπληξίν μου καὶ φοβηθεὶς μήπως γίνῃ ἐκμετάλλευσις τῆς ἐπισκέψεώς μου δὲν ἐνόμισα σκόπιμον νὰ δημιουργήσω θόρυβον καὶ ἐκάλεσα ἀμέσως τὸν Μποδοσάκην, ἀπεμάκρυνα τὸν Βάβαλην καὶ ἐβεβαίωσα τὸν Μποδοσάκην περὶ τῆς δικαιοκρισίας τῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ κ. Μποδοσάκης τότε μοῦ ἐξεφράσθη κατὰ τοῦ κ. Στρατηγοπούλου. Τοῦ ἀπήντησα ὅτι ἔχει ἄδικον διότι ὁ κ. Στρατηγόπουλος ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς ἀποφυλακίσεώς του, ὅπως καὶ ἐγώ. Ὁ Μποδοσάκης ἐξηκολούθει νὰ παραπονῆται καὶ τῷ συνέστησα νὰ κάμῃ ἀναφορὰν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. Τῷ συνέστησα ἐπίσης νὰ μὴ κάμῃ σκέψεις περὶ δωροδοκίας, διότι ἡ ἐπιτροπὴ εἶνε ἀνωτέρα πάσης ὑπονοίας, νὰ προσέξῃ δὲ νὰ μὴ πέσῃ θῦμα ἐκμεταλλευτῶν. Μετὰ ταῦτα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἐθνικὸν» συνηντήθην μετὰ τοῦ συμπολίτου μου βουλευτοῦ κ. Ἀγγελοπούλου καὶ τοῦ περιέγραψα τὰ συμβάντα, τὴν δὲ ἐπομένην ἀνέφερα τὰ διαγενόμενα καὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης. Μετὰ τοῦτο ἀφηγήθην τὰ συμβάντα εἰς τὸν κ. Καμπάνην καὶ ἐζήτησα τὴν συμβουλήν του καὶ μὲ συνεβούλευσε νὰ τὰ ἀνακοινώσω εἰς τὸν κ. πρόεδρον τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς.

Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ (ὑπ. Δικ.) Τοιαύτην σύστασιν σᾶς ἔκαμα καὶ ἐγώ.

Ὁ κ. Π. ΤΣΙΤΣΕΚΛΗΣ διακόπτων λέγει ὅτι τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγράφησαν τὰ σχετικὰ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἔλαβε μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν κ. Μποδοσάκην δι' ἧς τοῦ ἔλεγεν ὅτι αὐτὸς δὲν ἀπεπειράθη νὰ δωροδοκήσῃ τὸν κ. Γιαννόπουλον

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο κηρύσσεται περαιωμένη ἡ συζήτησις.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὁ κ. ΜΑΞΙΜΟΣ παρακαλεῖ τὸν κ. Πρόεδρον νὰ παράσχῃ πληροφορίας σχετικὰς μὲ τὴν σύγκρουσιν τῶν ἐργατῶν λιμένος Πειραιῶς μετὰ τῶν ἀστυφυλάκων.

Ὁ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ δηλοῖ ὅτι δὲν γνωρίζει τίποτε σχετικῶς.

ΛΑΔΑΣ. Αὐτοὶ δὲν εἶνε κομμουνισταί

ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ (ὑπ. Ἐθν. Οἰκ.) Τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δὲν ἔχει ἀκόμη ὡρισμένας πληροφορίας. Αὔριον θὰ φέρω τὰ στοιχεῖα.

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ

Ὁ κ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ λέγει ὅτι αἱ Νέαι Χῶραι παραπονοῦνται κατὰ τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης, διότι δὲν ἐπεκτείνει τὴν χορήγησιν δανείων καὶ εἰς αὐτὰς ἐπὶ τῷ πεπλανημένῳ ἰσχυρισμῷ, ὅτι δὲν ὑφίσταται ἐμπράγματος ἀσφάλεια εἰς αὐτάς. Τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον στηρίζει ἡ Τράπεζα, ὡς λέγει, εἰς τὴν γνωμοδότησιν νομομαθῶν. Φρονεῖ ὅμως ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος δὲν εἶνε ἀκριβής, διότι καὶ ἡ Παλαιὰ Ἑλλὰς ἀπὸ ἀπόψεως ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας ὄχι μόνον δὲν εἶνε εἰς καλυτέραν θέσιν ἀπὸ τὰς Νέας Χώρας, ἀλλὰ καὶ εἰς χειροτέραν τοιαύτην θὰ ἠδύνατο νὰ καταταχθῇ.

ΒΟΖΙΚΗΣ. Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ λάβῃ νομοθετικὴν πρόνοιαν περὶ αὐτοῦ.

Ὁ κ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ λέγει ὅτι κατήρτισε μίαν ἐπιτροπὴν ἐκ δύο νομικῶν συμβούλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ κ. Πεσμαζόγλου καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιτροπὴν εἶμαι πρόθυμος νὰ δεχθῶ νὰ συμμετάσχουν καὶ Μακεδόνες βουλευταί. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ κατόπιν θὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπηρεσιακὸν νομοσχέδιον.

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Τὰ παράπονα τῶν βουλευτῶν τῶν Ν. Χωρῶν διὰ τὴν μὴ παροχὴν ἐνυποθήκων δανείων ἐκεῖσε ὑπὸ τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης εἶναι ἄξια πάσης προσοχῆς. Εἰς τοῦτο ὅμως κατ' οὐδὲν εὐθύνεται ἡ Τράπεζα ἐφ' ὅσον οἱ ὑπάρχοντες τίτλοι ἰδιοκτησίας δὲν εἶνε πλήρεις. Ἐξήτασα τὸ ζήτημα, ἐπληροφορήθην δὲ ἀπ' αὐτὸν τοῦτον τὸν Διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὅτι εἰς ἐπισκεφθέντας αὐτὸν βουλευτὰς τῶν Ν. Χωρῶν ὑπέδειξε τὸν τρόπον τῆς διορθώσεως τοῦ κακοῦ. Ἔκτοτε ὅμως οὐδὲν ἐγένετο.

Ὁ κ. Α. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΣ διακόπτων τονίζει ὅτι κάθε ἀντίρρησις τῆς Τραπέζης εἶναι προσχηματικὴ καὶ ὅτι πρόκειται περὶ ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας αὐτῆς μὴ λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τῶν νέων χωρῶν καὶ τὴν δημιουργηθεῖσαν διὰ τοὺς πληθυσμοὺς αὐτῶν ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως χρηματικῆς πίστεως ἐπιζημιωτάτην κατάστασιν. (Φωναὶ καὶ θόρυβος).

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅτι ἡ διαμαρτυρία τῶν συναδέλφων εἶναι ἀπολύτως δικαία, ἀλλὰ διὰ τὸ ζήτημα οὐδόλως εὐθύνεται ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα. Τοῦτο δύναται νὰ ρυθμισθῇ μόνον διὰ τοῦ τρόπου ὃν ὑπέδειξεν ὁ κ. ὑπουργός, δηλ. διὰ τοῦ σχηματισμοῦ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἥτις ἐὰν θέλῃ δύναται νὰ ρυθμίσῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν. Ἡ Τράπεζα ἐξ ἄλλου, ἔχει χρήματα ἀδιάθετα τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ καταστατικόν της δὲν δύναται νὰ ἐπενδύσῃ εἰς κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις, ἔχει κατὰ συνέπειαν πᾶν συμφέρον νὰ τὰ διαθέτῃ εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια.

Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ. Διακόπτων παρατηρεῖ ὅτι ὁσάκις ἐζητήθησαν χρήματα διαρκῶς ἡ Τράπεζα ἀπήντα ὅτι δὲν ἔχει διαθέσιμα.

Ὁ κ. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ διαμαρτύρεται διὰ τοὺς βαρεῖς τόκους οὓς ζητεῖ ἡ Τράπεζα κατὰ τὴν ἀνανέωσιν παλαιῶν δανείων.

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ. Οἱ ὅροι τῶν δανείων δὲν εἶναι βαρεῖς ἐφ' ὅσον ἡ Τράπεζα πληρώνει τόκον 8 ο)ο περίπου καὶ τὰ διαθέτει μὲ 10 ο)ο. Ἄλλωστε ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα εἶναι Τράπεζα καθαρῶς ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ οὐδεμία πίεσις εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξασκηθῇ ἐπ' αὐτῆς. Μολονοτοῦτο οὐδεὶς δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι δὲν ἐστάθη πάντοτε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς της.

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ. Διατί τότε φέρει ἐπιγραφὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα Κτηματικὴ Πίστις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐρωτῶ τὴν Βουλὴν ἂν δέχεται νὰ λυθῇ ἡ συνεδρίασις λόγῳ τοῦ προκεχωρηκότος τῆς ὥρας.

ΦΩΝΑΙ. Μάλιστα, μάλιστα.

Μεθ' ὃ ὥρα 9 μ.μ. λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν ὥραν 6ην μ.μ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Μητροπολίτης Βερροίας ἐζήτησε προθεσμίαν ὅπως ἀναχωρήσῃ.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
Σήμερον ὥραν 10 3]4 π. μ.
εἰς τὸ Ἀττικὸν δίδεται ἡ
Η ΤΡΙΤΗ ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
Τῆς Συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας
Ι. ΜΠΟΥΣΤΙΝΤΟΥΙ
Σολίστ
ΦΡΕΙΔ. ΒΟΛΩΝΙΝΗΣ
Καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου (Βιολίον)
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 15, 25, 35 πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου καὶ εἰς τὸ Ἀττικόν.

ΑΙΘΟΥΣΑ
ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Σήμερον Σάββατον ὥρα 6 1]2 μ. μ.
ΤΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Φ. ΒΟΛΩΝΙΝΗΣ
Καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου
Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου
Beethoven: Trio en si bem. Bach-Μητροπούλου: Partita No 6. Mendelssohn: Trio en re min.
Τὰ εἰσιτήρια εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου

ΚΑΛΤΣΑΙ
Ὅλα τὰ εἴδη καὶ χρώματα, ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παίδων, πωλοῦνται εὐθηνὰ εἰς τὸ νέον κατάστημα Π. Ἀναγνωστοπούλου, Εὐαγγελιστρίας 9.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ
× ΕΠΙΠΛΩΝ ×
Πλουσιωτάτη συλλογὴ πρωτοφανὴς εἰς σχέδια καὶ χρώματα. Στὸρ φιλὲ εἰς 100 νέα σχέδια
Στοῦ ΣΑΚΚΗ
17-Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 17
Τηλ. 1—89

ΣΑΒΒΑΣ ΒΑΛΛΙΔΗΣ
Οὐρολόγος—Γυναικολόγος
Εἰδικῶς ὑπὲρ τριετίαν ἐν Παρισίοις καὶ Βερολίνῳ ἐργασθεὶς δέχεται ἐν τῇ μεγαλυτέρᾳ εἰς τὸ εἶδος της Κλινικῇ του.
Καποδιστρίου 17 (Πλατεῖα Κάνιγγος) (Τηλ. 5—67) 8—1 μ. μ. καὶ 4—8 μ.μ.
Ἐν αὐτῇ θεραπεύονται τὰ Οὐρολογικά, Γυναικολογικὰ καὶ Μεταδοτικὰ νοσήματα διὰ τῶν νεωτέρων ἐπιστημονικῶν μεθόδων καὶ τῶν συγχρόνων Εὐρωπαϊκῶν ἐγκαταστάσεων.
Ὑπεύθυνος ἐφαρμογὴ διὰ τῆς τελειοτέρας ἐν Ἑλλάδι ἐγκαταστάσεως τῆς Διαθερμίας (Diathermie) διὰ τὴν ριζικήν, ἀνώδυνον καὶ ταχεῖαν θεραπείαν τῆς Βλεννορροίας καὶ τῶν χρονιωτέρων καὶ δυσκολωτέρων ἐπιπλοκῶν αὐτῆς, ὅπου ἀστοχεῖ πᾶσα ἄλλη θεραπεία. Ἐκτρωτικῶς δὲ ἡ ταχυτέρα καὶ πραγματικὴ ἴασις μὲ ἀλάνθαστον ἔλεγχον τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΔΑΝΕΙΟΥ ΠΡΟΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΝΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΧΘΕΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ κ.κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΚΑΙ ΜΠΟΥΡΩΦ

ΓΕΝΕΥΗ. 9. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Νημάγερ ἐκάλεσε σήμερον τὸν κ. Καφαντάρην καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας κ. Μπούρωφ, ἵνα ἀκούσῃ τὰς ἀπόψεις αὐτῶν προκειμένου νὰ λάβῃ ἀπόφασιν ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀνταλλαγέντων Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων. Ὡς γνωστόν, διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ μελετᾶται ἡ σύναψις εἰδικοῦ δανείου ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ—ΜΠΟΥΡΩΦ

ΓΕΝΕΥΗ. 9. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Σήμερον τὸ ἀπόγευμα οἱ κ.κ. Καφαντάρης καὶ Μπούρωφ ὑπέγραψαν συμφωνίαν δι' ἧς παρατείνεται ἡ προθεσμία τοῦ συμψηφισμοῦ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἀνταλλαγέντων Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων. Ἡ προθεσμία, ἡ ὁριζομένη ὑπὸ τῆς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσης συμφωνίας ἦτο δωδεκαετής. Διὰ τῆς σήμερον ὑπογραφείσης συμφωνίας ὁρίζεται προθεσμία τριάκοντα ἐτῶν. Ἐπίσης ὁρίζεται τριακονταετία διὰ τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς ἀνταλλαγέντας τοῦ ὑπολοίπου μετὰ τὸν συμψηφισμὸν ποσοῦ ὑπὸ τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον θὰ θεωρηθῇ ὀφειλέτης.

Ὁ κ. Καφαντάρης μοὶ ἐδήλωσε σχετικῶς τὰ ἑξῆς:

—Ὀφείλομεν τεράστια ποσά. Ἡ παροῦσα συμφωνία ἐπιφέρει σημαντικωτάτην ἀνακούφισιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐζητήσαμεν ἐπίσης ἀλλαγὴν τοῦ τρόπου τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀποζημιώσεων. Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΙ ΑΠΟΒΛΕΠΟΥΝ ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΗΓΕΤΩΝ

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΦΡΟΝΩΝ

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν ὡρισμένων κοινοβουλευτικῶν κύκλων, πρέπει ν' ἀναμένεται προσεχῶς, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Καφαντάρη ἐκ Γενεύης, ἡ τροπὴ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως πρὸς τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων ἐκ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν σχηματισμὸν ὑπουργείου τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως.

Περὶ τὴν μεταβολὴν ταύτην, κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἐν λόγῳ κύκλων, διεξήχθησαν ἤδη προκαταρκτικαὶ συνομιλίαι κατὰ τὰς τελευταίας συναντήσεις τῶν δημοκρατικῶν ἡγετῶν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ὡς ἐνδεικτικὴ τῶν ὡς ἄνω προθέσεων ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν ἰδίων κύκλων καὶ ἡ ἀγγελθεῖσα χθὲς ἐκ Γενεύης ἀπόφασις τοῦ κ. Καφαντάρη νὰ παρατείνῃ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παραμονήν του, οὕτως ὥστε ρυθμίζων τελειωτικῶς τὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου νὰ εἶναι εἰς θέσιν, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπάνοδόν του, νὰ ἐπιληφθῇ καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως ἀπὸ κυβερνητικῆς ἀπόψεως.

Ἡ ἐντύπωσις τῶν ἀναφερομένων βουλευτῶν εἶναι ὅτι ἡ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην τροπὴ τῆς καταστάσεως διευκολύνει τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν σχεδίων τοῦ κ. Βενιζέλου, εἰς τὴν ἔμπνευσιν τοῦ ὁποίου καὶ ἀποδίδεται τὸ ἐν λόγῳ πρόγραμμα.

Κατὰ τὰ σχέδια ταῦτα, ἡ νέα δημοκρατικὴ Κυβέρνησις διεξάγουσα, μετὰ τὰς γερουσιαστικάς, καὶ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς θὰ ἐξασφαλίσῃ, λόγῳ τῆς ἐντυπώσεως ἐκ τῆς ἀναμενομένης ἐπιτυχίας τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τοῦ κ. Καφαντάρη, πλειοψηφίαν ἐπαρκῆ καὶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, διὰ τὴν εὔκολον ἀνάδειξιν τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΔΥΣΦΗΜΙΣΘΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΚΛΟΠΩΝ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ

Τὸ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἀσχοληθῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν λιμενεργατικῶν ζητημάτων κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν αὐτοῦ, καθ' ἣν προσκληθεὶς παρέστη καὶ ὁ Λιμενάρχης κ. Γρηγοράκης, ὅστις ἐξέθηκε τὴν ἐν γένει κατάστασιν τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτοῦ μας κ. Κακλαμάνου, ὅστις καθιστᾷ γνωστόν, ὅτι ἡ γνωστὴ καὶ μεγάλου κύρους ἀγγλικὴ ἐφημερὶς «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» ἀσχολουμένη μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ λιμένος Πειραιῶς γράφει, ὅτι οὗτος ἀπέκτησε φήμην λόγῳ τῶν διαπραττομένων κλοπῶν ἐμπορευμάτων ἐν αὐτῷ. Ἐπίσης δὲ ἀνέγνωσε ἔγγραφον τοῦ «Λόϋδ Τριεστίνο», δι' οὗ ἐκτίθενται τὰ τῆς κρατούσης ἀναρχίας ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Στρίγκος ἐτόνισεν, ὅτι ἡ τοιαύτη κατάστασις δύναται νὰ βελτιωθῇ μόνον διὰ τῆς ἱδρύσεως αὐτονόμου ὀργανισμοῦ τοῦ λιμένος καὶ διὰ τῆς ἐξαντλήσεως παντὸς νομίμου μέσου πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ ἐν τῷ παρόντι. Ὁ δὲ λιμενάρχης κ. Γρηγοράκης ἀνεκοίνωσεν, ὅτι δὲν ἔχει ἀστυνομικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν ἐργατῶν λιμένος οὔτε τὸ δικαίωμα ἀναμίξεως εἰς τὰ ἐργατικὰ ζητήματα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μὴ παραμονὴν τῶν ἐμπορευμάτων ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰς τὰς φορτηγίδας θὰ καταβληθῇ μέριμνα πρὸς ἐξεύρεσιν χώρου διὰ τὴν ἐναποθήκευσιν αὐτῶν, πρὸς τοῦτο δὲ ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ.κ. Στρατηγάκη, Πολυμεροπούλου, Πολιτάκη καὶ Στασινοπούλου.

Ὁ κ. Γρηγοράκης ἐζήτησεν ἐπίσης, ὅπως ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦδε ἡ χρησιμοποίησις τοῦ Λιμενίσκου Ἁγίου Γεωργίου διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν εὐφλέκτων ὑλῶν, ἵνα κενωθῇ χῶρος ἐντὸς τοῦ κυρίως λιμένος, ἐπίσης δὲ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ φωτισμοῦ τοῦ λιμένος. Διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν προκυμαιῶν ἐπῆλθε συνεννόησις, ὡς ἀνεκοινώθη, μεταξὺ τοῦ Λιμεναρχείου καὶ τοῦ Φρουραρχείου, ὅπως διατεθῇ δύναμις 60 στρατιωτῶν.

Κατόπιν ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων 5 1)2 ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν πήχεων ἐκτάσεων περὶ τὸν Πειραιᾶ διὰ τὴν ἀστικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων καὶ ἐτονίσθη, ὅτι ἐκ τούτου θὰ ζημιωθῇ μεγάλως ἡ βιομηχανία τοῦ Πειραιῶς, στερουμένη τοῦ ἀπαραιτήτως ἀναγκαίου χώρου διὰ τὴν ἐπέκτασίν της. Σχετικῶς δὲ πρὸς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα ἀπεφασίσθη, ὅπως σύσσωμον τὸ 50μελὲς Συμβούλιον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀνερχόμενον εἰς Ἀθήνας ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀνακληθοῦν αἱ ἀπαλλοτριώσεις, ὁριζομένης συγχρόνως βιομηχανικῆς ἐλευθέρας ζώνης περὶ τὸν Πειραιᾶ.

ΤΟ ΚΑΙ ΝΤ' ΟΡΣΑΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙΣΑΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων εἰς τὸν Ἕλληνα ἐπιτετραμμένον κ. Μελᾶν ἐπισκεφθέντα τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ ἀνεκοινώθη ἐπισήμως ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἑλληνογαλλικὴ συμφωνία περὶ διαιτησίας διὰ τὰ χρέη.

Πρὸς τὸν κ. Μελᾶν ἐξεφράσθη ἡ ἱκανοποίησις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως διὰ τὸν ἐπελθόντα διακανονισμόν, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ἐπίσης ἱκανοποιητικὸν καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ὑπὸ τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν ἀπεστάλησαν πρὸς ἁπάσας τὰς ἐπαρχιακὰς ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις ἐπείγοντα τηλεγραφήματα δι' ὧν ἐντέλλονται αὗται ὅπως ἀποστείλωσι πρὸς τοὺς ἐνταῦθα βουλευτάς των ἔγγραφα δι' ὧν νὰ ζητοῦν παρ' αὐτῶν ὅπως ἐπιδιώξουν τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ Ἐνοικιοστασίου. Ἐν τέλει ἡ Συνομοσπονδία παραγγέλλει εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ὀργανώσεις ὅπως ὦσιν ἕτοιμοι διὰ τὴν συνέχισιν τῆς διακοπείσης ἀπεργίας ἥτις θὰ λάβῃ χώραν ἐὰν παρ' εὐχὴν ἡ Βουλὴ πρὸ τῶν διακοπῶν αὐτῆς δὲν ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τοῦ Ἐνοικιοστασίου.

ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ

Ο ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΜΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἐν Σόφιᾳ ἐπιτετραμμένος κ. Γεωργόπουλος διαφωνήσας μετὰ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς ἀνεχώρησεν ἐρχόμενος εἰς Ἀθήνας. Θὰ τὸν ἀναπληρώσῃ ὁ κ. Διαμαντόπουλος.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΛΥΣΙΝ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον διὰ μανιφέστου διαμαρτύρεται διὰ τὴν διάλυσιν τῶν ὀργανώσεων καὶ δηλοῖ ὅτι θὰ ἀγωνισθῇ διὰ παντὸς μέσου καὶ δι' ἀπεργιῶν πρὸς διατήρησίν του. Καλεῖ τὴν συνομοσπονδίαν ὅπως ἀφίσῃ τὴν παθητικήν της στάσιν καὶ προσπίσῃ τὰ ἐργατικὰ συμφέροντα.

ΑΠΕΛΑΣΙΣ

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Διετάχθη ἐξ Ἀθηνῶν ἡ ἀπέλασις τριῶν κομμουνιστῶν, διότι ἀπεδείχθη ἐκ τῶν διεξαχθεισῶν ἀνακρίσεων, ὅτι ἐνέχονται εἰς τὴν αὐτονομιστικὴν κίνησιν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΕΖΗΤΗΣΕ ΝΑ ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΧΗΣ ΔΑΝΕΙΟΥ

Η ΠΡΩΪΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΕΝΕΥΗ. 9. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας)— Ὁ κ. Καφαντάρης ἀναχωρεῖ αὔριον (σήμερον). Εἰς ἐρώτησίν μου περὶ τῶν μελλουσῶν ἐνεργειῶν του, ὁ κ. Καφαντάρης μοὶ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

—Θὰ παραμείνω εἰς Παρισίους μέχρι τῆς 28 Δεκεμβρίου, ὁπότε θὰ ἀναχωρήσω εἰς Λονδῖνον, μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἀρχίσω τώρα διαπραγματεύσεις σχετικὰς μὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου καὶ ἀναγκαζόμενος νὰ διακόψω τὰς ἐνεργείας μου λόγῳ τῶν ἑορτῶν.

»Ἐζήτησα παρὰ τῆς κυβερνήσεως—ἐξηκολούθησε—νὰ μοὶ ἀποσταλοῦν πᾶσαι αἱ προτάσεις περὶ παροχῆς δανείου αἱ γενόμεναι παρὰ σοβαρῶν οἴκων, τῶν ὁποίων τοὺς ὅρους θὰ λάβω ὑπ' ὄψει.

»Λέγω σοβαρῶν οἴκων—μοὶ ἐτόνισεν ὁ κ. Καφαντάρης—καὶ ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ὅτι θεωρῶ σοβαρὰς τὰς ὑπὸ τῶν Σουηδῶν γενομένας προτάσεις.»

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΕΝΕΚΡΙΘΗ Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΓΕΝΕΥΗ. 9. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Κατὰ τὴν πρωινὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου, τοῦτο ἐνέκρινε παμψηφεὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς Δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων.

Ἀκολούθως ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐπελθούσης διευθετήσεως τῆς ἑλληνογαλλικῆς διαφορᾶς καὶ τῆς ἄρσεως παντὸς ἐμποδίου διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου.

Κατόπιν ὁ κ. Πὼλ Μπονκούρ, ἐκτελῶν χρέη εἰσηγητοῦ, καὶ οἱ κ.κ. Τσάμπερλαιν καὶ Σιαλόγια ἐξέφρασαν τὴν εὐχαρίστησίν των, διότι πάντες οἱ ὅροι διὰ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου ἐξεπληρώθησαν καὶ ἐξέφρασαν ἐπίσης τὰς καλυτέρας εὐχάς των διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δανείου. Ὁ Ρουμᾶνος ἀντιπρόσωπος κ. Κομνηνὸς ἐπεδοκίμασε θερμῶς τὰς δηλώσεις ταύτας. Ὁ κ. Τσάμπερλαιν συνεχάρη ἰδιαιτέρως τὸν Ἕλληνα ὑπουργὸν κ. Καφαντάρην διὰ τὸν ῥόλον τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπερ εἶνε ζωτικώτατον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην του καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὴν συνδρομήν, ἥτις παρεσχέθη ὑπὸ τῆς Κ.Τ.Ε., καὶ διὰ τὰς καταβληθείσας προσπαθείας πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος. Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ. — ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ

Διαρκούσης τῆς ἀπογευματινῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, ἐκυκλοφόρησαν εὐρύτατα καὶ εἰς τοὺς διαδρόμους αὐτῆς φῆμαι κατὰ τὰς ὁποίας ἐξεδηλώθησαν εἰς τὸν Ναύσταθμον ὕποπτοι κινήσεις καὶ συγκεκριμένως ὅτι παρεσκευάζετο ἐντὸς τῆς νυκτὸς κίνημα εἰς τὸ Ναυτικὸν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ πρώην στολάρχου κ. Α. Χατζηκυριάκου.

Αἱ φῆμαι περιῆλθον εἰς γνῶσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Μερλοπούλου, ὅστις ἐκ τῆς Βουλῆς κατηυθύνθη ἀμέσως περὶ τὴν 8 1)2 μ.μ. εἰς τὸ ὑπουργεῖόν του, ὁπόθεν τηλεφωνικῶς ἐκάλεσεν εἰς ἔκτακτον συνεργασίαν τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκην.

Συγχρόνως, κληθέντες, προσῆλθον ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ναύαρχος κ. Δοπρέστης, ὁ κυβερνήτης τοῦ «Ἀβέρωφ» πλοίαρχος κ. Φωκᾶς καὶ ὁ φρούραρχος Ἀθηνῶν κ. Τσαγγαρίδης, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐδόθησαν ἀμέσως αἱ δέουσαι διαταγαὶ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἀναφερθεισῶν φημῶν.

Περὶ τὴν 9 1)2 μ.μ. προσῆλθε καὶ ὁ κ. Μεταξᾶς, μετὰ τὴν λύσιν τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς.

Ἡ σύσκεψις τῶν τριῶν ὑπουργῶν μετὰ τοῦ κ. Δοπρέστη παρετάθη μέχρι τῆς 11 νυκτερινῆς.

Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ ἐρωτηθέντες ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου ἀνεκοίνωσαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις λαβοῦσα γνῶσιν διαφόρων ἀνησυχητικῶν φημῶν ἐθεώρησε καθῆκον νὰ προβῇ διὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν ἄμεσον αὐτῶν ἐξακρίβωσιν. Εἰς τοῦτο δὲ καὶ ἀπέβλεπεν ἡ ἔκτακτος σύσκεψις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἐρεύνης ἐξηκριβώθη, κατὰ τὰς κατηγορηματικὰς βεβαιώσεις τῶν κ.κ. ὑπουργῶν, ὅτι οὐδὲν τὸ ἔκτακτον συνέβαινεν εἰς τὸ Ναυτικόν, τόσον μάλιστα ὥστε ἐκρίθη περιττὴ καὶ ἡ λῆψις οἱωνδήποτε μέτρων. Ἐτονίσθη προσθέτως ὅτι οὔτε εἰς τὸν Ναύσταθμον, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐπεκοινώνησεν ἀμέσως τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, οὔτε εἰς τὰ πλοῖα ἐσημειώθη καμμία ὕποπτος κίνησις.

Οἱ κ.κ. ὑπουργοὶ ἀπέφυγαν χαρακτηριστικῶς νὰ προβοῦν εἰς τὴν διευκρίνισιν τῶν ἀνησυχητικῶν φημῶν αἱ ὁποῖαι περιῆλθον εἰς γνῶσίν των ὡς καὶ τῆς προελεύσεως αὐτῶν. Ἠρκέσθησαν μόνον νὰ δηλώσουν ὅτι «μεταξὺ τῶν ἄλλων περιῆλθον εἰς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ φῆμαι περὶ ὑπόπτων κινήσεων ἐκ μέρους τοῦ κ. Χατζηκυριάκου.»

Αἱ φῆμαι, καθ' ἃ ἐγνώσθη ἐξ ἄλλων πηγῶν, προήρχοντο ἐκ ναυτικῶν κύκλων, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον καὶ ἐγένοντο ἀμέσως πιστευταί, ἐνισχυθεῖσαι καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι μεταξὺ τῶν πρώτων φορέων αὐτῶν ὑπῆρχον καὶ πρόσωπα προσκείμενα εἰς τὸν πρώην ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Μιαούλην.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας, αἱ ἀναφερόμεναι φῆμαι εἶχον κυρίως χρηματιστηριακὴν τὴν προέλευσιν καὶ τὸν σκοπόν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ

Ὁ ναύαρχος κ. Ἀλ. Χατζηκυριάκος, λαβὼν ἀργὰ τὴν νύκτα γνῶσιν τῶν εἰς βάρος του κυκλοφορησασῶν φημῶν ἐξέφρασε τὴν κατάπληξίν του διὰ τὴν ἀνάμιξιν τοῦ ὀνόματός του.

— Πρώτην φοράν, εἶπεν, ἀκούω τὰς διαδόσεις ταύτας, αἱ ὁποῖαι ὁμολογῶ ὅτι μοῦ προξενοῦν κατάπληξιν διότι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ ἀπεσύρθην ἐκ τῆς Κυβερνήσεως Παγκάλου πολιτεύομαι καὶ ἡ πολιτική μου εἶνε γνωστὴ πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις.

Ἀσφαλῶς αἱ διαδόσεις αὗται ἄλλον τινὰ πολιτικὸν σκοπὸν ὑποκρύπτουν, διότι ἄλλως δὲν δύνανται νὰ ἐξηγηθοῦν.

Τὰς ἐξηγήσεις ταύτας αἰσθάνομαι καθῆκον νὰ παράσχω, ἐτόνισεν ἐν τέλει ὁ κ. Χατζηκυριάκος, οὐχὶ ὡς ἀπολογίαν, ἀλλ' ὅπως καταστήσω προσεκτικὴν τὴν κοινὴν γνώμην νὰ μὴ δίδῃ προσοχὴν εἰς παρομοίας διαδόσεις.

Δὲν λησμονῶ ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις προέρχεται ἐκ τῆς θελήσεως καὶ τῆς ἐτυμηγορίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὅτι συνεπῶς μόνον ὁ λαὸς ἔχει λόγον ἀπέναντί της.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ

Κατόπιν ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὸ παρὰ τῷ Τελωνείῳ Πειραιῶς τμῆμα ἀστυνομικῆς καταδιώξεως τοῦ λαθρεμπορίου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Πολυχρονοπούλου τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐπρόκειτο χθὲς τὸ πρωῒ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἀποφασισθὲν παρὰ τῆς ἁρμοδίας Κομιστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκριθὲν παρὰ τοῦ ὑπουργείου μέτρον περὶ ἐφοδιασμοῦ τῶν κομιστῶν ἐργατῶν τοῦ τελωνείου διὰ βιβλιαρίων ταυτότητος, χάριν τῆς γενικῆς ἀσφαλείας τῶν τελωνείων.

Οἱ κομισταὶ ἐργάται, αἱ ὀργανώσεις τῶν ὁποίων εἶναι κεκηρυγμέναι κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὑπουργικῆς διαταγῆς. Ἀντὶ τούτου μάλιστα συνηθροίσθησαν δισχίλιοι περίπου ἐργάται εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Τελωνείου καὶ ἤρχισαν νὰ θορυβοῦν ἐναντίον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Λαθρεμπορίου καὶ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ. Πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπεχείρησαν νὰ κατευνάσουν τὰ πνεύματα, ὅτε οἱ ἐργάται ἐπετέθησαν ἐναντίον των διὰ λίθων καὶ ῥάβδων, ἐρρίφθησαν δὲ καὶ 4—5 πυροβολισμοὶ ἀπὸ μέρους αὐτῶν εἰς τὸν ἀέρα, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἐπηκολούθησε πανικὸς μεταξὺ τῶν ἰδίων ἐργατῶν.

Ἕνεκα τῶν γεγονότων τούτων διεταράχθη ἡ τάξις, ἥτις ἐδέησε νὰ ἀποκατασταθῇ διὰ τῆς ἐπεμβάσεως ναυτικοῦ ἀγήματος, δυνάμεως στρατιωτῶν καὶ τῶν πυροσβεστικῶν ἀντλιῶν. Τὰ Τελωνεῖα παρέμειναν κλειστὰ μέχρι τοῦ ἀπογεύματος, ὁπότε ἐπανελήφθησαν αἱ ἐργασίαι, τῶν ἐργατῶν μὴ ἀπεργησάντων. Ὡς πρωταίτιοι τῶν σκηνῶν συνελήφθησαν οἱ ἐργάται Ν. Καμπανάος, Γ. Ἀληφαντῆς καὶ Μιχ. Λαγκάκος, συνεχίζονται δὲ αἱ ἀνακρίσεις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς ἐπιβολῆς τοῦ μέτρου διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν ἐργατῶν μὲ τὰ βιβλιάρια ταυτότητος, θὰ ληφθῶσιν ἀποφάσεις σήμερον.

ΥΠΕΒΛΗΘΗΣΑΝ ΝΕΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔλαβε χθὲς ἐκ Γενεύης τηλεγράφημα τοῦ κ. Καφαντάρη ἀναφέρον ὅτι τῷ ὑπεβλήθησαν προτάσεις σοβαρῶν οἰκονομικῶν ὁμίλων διὰ τὴν παροχὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ δανείου τοῦ ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Τὰς προτάσεις ταύτας μελετᾷ ἤδη ὁ κ. Καφαντάρης. Περαιτέρω, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐκφράζεται εἰς τὸ τηλεγράφημά του μετ' ἀπολύτου αἰσιοδοξίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δανείου, μετὰ τὴν διευθέτησιν τῶν ἑλληνογαλλικῶν χρεῶν κατόπιν τῆς ἐπελθούσης μετὰ τῆς Γαλλίας συμφωνίας τῆς ὁποίας ἐξαίρει τὰ ἱκανοποιητικὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀποτελέσματα.

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑ

Κατόπιν κοινῆς συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν ὑπουργείων Στρατιωτικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν συνιστᾶται μικτὴ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν δύο πολεμικῶν ὑπουργείων καὶ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἥτις θὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νέου νόμου περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν συντάξεων. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θὰ μετάσχῃ καὶ ὁ συνταγματάρχης τοῦ Ἐλέγχου κ. Θεολόγος.

Συναφῶς ἐδημοσιεύθη νομοθ. Διάταγμα, δι' οὗ ὁρίζεται ὅτι ὁ χρόνος τὸν ὁποῖον διήνυσαν ἢ διανύουν ἐν συνταξίμῳ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ οἱ ἐν ἀποστρατείᾳ ἀξιωματικοὶ λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας καὶ προσμετρᾶται εἰς τὸν ὅλον συντάξιμον χρόνον, συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμους.

ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗΣΑΝ

ΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΑΚΤΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον συνεχίζον τὰς ἐργασίας του κατήρτισε τοὺς πίνακας τῶν προακτέων ἀξιωματικῶν. Εἰς τοὺς πίνακας τούτους ἐνεγράφησαν σχεδὸν πάντες οἱ τελευταίως ἐξ ἀποτάξεως ἀνακληθέντες ἀξιωματικοί. Ἐπίσης τὸ Συμβούλιον ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως εἰς τὰς διοικήσεις τῶν συνταγμάτων τοποθετηθοῦν συνταγματάρχαι ἀντὶ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ἀντισυνταγματαρχῶν. Τὸ Συμβούλιον εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐπαγγελματικῶς ἀνικάνων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν δὶς κριθέντων ὡς στασίμων. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν θὰ εἶνε λίαν περιωρισμένος.

ΠΩΣ ΑΝΤΕΛΗΦΘΗ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ Ο κ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐκοινοποίησε ἐξ ἀφορμῆς τῆς τελευταίας ἐπιθεωρήσεως τοῦ κ. Τουρκοβασίλη εἰς τὰ Δικαστήρια καὶ τὰς φυλακὰς πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν καὶ Πλημμελειοδικῶν καὶ διευθυντὰς τῶν ὠργανωμένων φυλακῶν τοῦ Κράτους, τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον:

«Ἐπισκεφθέντες ἐσχάτως τὰ Δικαστήρια τῆς Θεσσαλίας καί τινα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἵνα ἐπιτοπίως καὶ αὐτοπροσώπως ἐξετάσωμεν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν καὶ ἀντιληφθῶμεν τὰς ἀνάγκας των, εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ τονίσωμεν ὅτι, αἱ ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ἡμῶν ταύτης ἐντυπώσεις, πλὴν τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ Πταισματοδικείου Ἀμφίσσης, ἀπὸ ἀπόψεως ἐργατικότητος καὶ ἐνημερότητος, ὑπῆρξαν γενικῶς καλαί, θὰ ἦτο δὲ δυνατόν, ἐκ τῶν χορηγηθεισῶν ἡμῖν πληροφοριῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλαχίστων ἅτινα ἰδίοις ὄμμασιν, ἀντελήφθημεν καὶ χωρὶς τοῦτο ν' ἀποτελῇ ἀναμφισβήτητον ἀλήθειαν οὐδὲ βάσιν οἱασδήποτε ἄλλης κρίσεως τοῦ προσωπικοῦ, νὰ κατατάξωμεν κατὰ σειράν, ἀπὸ ἀπόψεως βαθμοῦ ἱκανοποιήσεώς μας, τὰ Δικαστήρια ἅτινα ἐπεσκέφθημεν, ὡς ἑξῆς:

Πρωτοδικεῖα: Λαρίσσης, Τρικκάλων, Καρδίτσης, Λεβαδείας, Λαμίας, Βόλου καὶ Ἀμφίσσης. Εἰσαγγελίαι: Λεβαδείας, Βόλου, Καρδίτσης, Ἀμφίσσης, Λαρίσσης, Τρικκάλων καὶ Λαμίας.

Ἔλαβον προσέτι γνῶσιν τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν δι' ἕνα ἕκαστον τῶν Δικαστηρίων τούτων καὶ παρήγγειλα ἤδη τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ καθ' ἡμᾶς ὑπουργείου διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἄμεσον ἱκανοποίησιν αὐτῶν.

ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ

Ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν φυλακῶν ἐσχηματίσαμεν, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν. Ἀτυχῶς, ἡ κατάστασις τῶν κτιρίων εἶναι τοιαύτη ὥστε οὐ μόνον νὰ μὴ εἶνε δυνατὴ ἡ λῆψις μέτρου τινὸς σωφρονισμοῦ ἐν αὐταῖς, ἀλλὰ καὶ νὰ θεωρῶνται ὡς νοσογόνοι ἑστίαι καὶ ν' ἀπειλοῦσι ἀμέσως ἐκ τῆς καταρρεύσεως τὴν ζωὴν τῶν ἐν αὐταῖς κρατουμένων, πλὴν τῶν Ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν Βόλου ἐν αἷς παρετηρήσαμεν κατάστασιν ὁπωσδήποτε ἀνεκτήν.

Ἐξ ἀντιθέτου ἀνακούφισιν ὄντως ᾐσθάνθημεν κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς παρὰ τὸν Ἀλμυρὸν λειτουργούσης Κασσαβετείου Ἀγροτικῆς φυλακῆς-σχολῆς. Ἐκεῖ συντελεῖται πράγματι πρόοδος, ἱκανοποιοῦσα τὰς προσπαθείας τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας. Οἱ νεαροὶ κρατούμενοι μεταγόμενοι εἰς τὴν φυλακὴν ταύτην ἐκ τῶν φυλακῶν Ἀβέρωφ, ἀσχολοῦνται ἐπιμελῶς καὶ μὲ παραδειγματικὴν πειθαρχίαν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, βελτιούμενοι ὁσημέραι ἠθικῶς καὶ σωματικῶς, καθιστάμενοι οὕτω χρήσιμοι καὶ ἀπὸ ἀπόψεως Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐξυπηρετοῦντες συνάμα ἱκανῶς καὶ τὰ ἴδια αὐτῶν οἰκονομικὰ συμφέροντα. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς φυλακῆς ταύτης ἐκφράζομεν τὴν εὐαρέσκειαν ἡμῶν διὰ τὰς καταβαλλομένας φιλοτίμους προσπαθείας του πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ τούτου ἔργου».

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Κιουρτσάκης ὑπέβαλεν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν πρότασιν ὅπως ὁ παρὰ πλημμελειοδίκαις ἀνακριτὴς κ. Λαμπρίας κηρυχθῇ ἀναρμόδιος διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἀνακρίσεων σχετικῶς μὲ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ διαβιβασθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸν παρ' Ἐφέταις ἀνακριτήν. Ὁ προσήχθη ἐνώπιον τοῦ κ. Λαμπρία παρὰ σιδικίας τῆς ὁποίας τυγχάνει ὁ ἐκ τῶν συλληφθέντων δικηγόρος κ. Γονῆς. Τὸ Συμβούλιον θὰ ἀποφανθῇ ἐντὸς τῆς σήμερον.

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Λαμπρία ἐκδοθέντα ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τῶν προπαγανδιστῶν κομμουνιστῶν θὰ κηρυχθοῦν ἄκυρα καὶ θὰ ἐκδοθοῦν νέα τοιαῦτα ὑπὸ τοῦ παρ' ἐφέταις ἀνακριτοῦ κ. Παυλοπούλου.

Ὁ ἐν Λαρίσσῃ κομμουνιστὴς Σπ. Ἀκριβόπουλος μετεφέρθη χθὲς ἐνταῦθα καὶ προσήχθη ἐνώπιον τοῦ κ. Λαμπρία παρὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβε 48ωρον προθεσμίαν πρὸς ἀπολογίαν.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Σήμερον τὴν πρωΐαν συνέρχεται εἰς τὸ Ἐθνικὸν θέατρον ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν διδασκάλων ὅπως προβῇ εἰς ἐκλογὴν νέου διοικητικοῦ αὐτῆς συμβουλίου. Ἡ γενικὴ αὕτη συνέλευσις ἐκλήθη διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΟΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ Μακεδονομάχοι ἐτηλεγράφησαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Βουλὴν ζητοῦντες ὅπως τερματισθοῦν αἱ ἀσχημίαι τῶν κομμουνιστῶν βουλευτῶν, οἵτινες νὰ παταχθοῦν.

ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

Ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου συμβουλίου τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐνεκρίθη τὸ σχέδιον ἐπεκτάσεως τῆς τροχιοδρομικῆς γραμμῆς Παγκρατίου μέχρι Βύρωνος. Ἡ ἑταιρεία, καταρτίζει ἤδη τὴν μελέτην διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς γραμμῆς καὶ μέχρι τοῦ συνοικισμοῦ Συγγροῦ.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΟΣΤΑ ΕΝΤΟΣ ΣΑΚΚΟΥ

Ὁ μαθητὴς Ν. Εὐαγγελάκης ἐτῶν 12, παρουσιασθεὶς εἰς τὴν ἀστυνομίαν πόλεων ἀνέφερεν, ὅτι εἰς τὴν ὁδὸν Πιπίνου ἀνεῦρεν ἐντὸς σάκκου ἀνθρώπινα ὀστᾶ. Ταῦτα παραληφθέντα ὑπὸ ἀστυφύλακος παρεδόθησαν εἰς τὸν σταθμὸν ἀσφαλείας Σεπολίων διὰ τὰ περαιτέρω.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΑΣ

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΕΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 9 (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας).—**Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ Νοτιοσλαυΐας διὰ συλλογικῆς αἰτήσεως των πρὸς τὴν Κ.Τ.Ε. ἐζήτησαν ὅπως ὁ ἁρμοστὴς κ. Σαρρόν, εἰς ὃν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ ἐπίβλεψις τῆς διαχειρίσεως τοῦ βουλγαρικοῦ προσφυγικοῦ δανείου, λάβῃ μέτρα διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ δανείου ἀποκλειστικῶς δι' ὃν σκοπὸν συνήφθη τοῦτο καὶ κατάσχῃ πᾶσαν ἐνίσχυσιν δοθεῖσαν εἰς Βουλγάρους μετανάστας, οἵτινες ἀποδεικνύεται ὅτι συμμετέχουν εἰς κομιτατζηδικὰς ὀργανώσεις.**

Ὑποστηρίζων τὴν αἴτησιν ταύτην ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν σημερινὴν αὐτοῦ συνεδρίασιν, ὁ Ρουμᾶνος ἀντιπρόσωπος κ. Κομνηνὸς ἐζήτησεν ὅπως δηλωθῇ ῥητῶς ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὅτι οὐδόλως θὰ ἐνισχυθοῦν οἱ συμμετέχοντες τῆς δράσεως τοῦ Μακεδονικοῦ Ἐπαναστατικοῦ Κομιτάτου.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Ο ΠΙΛΣΟΥΔΣΚΥ ΑΦΙΚΕΤΟ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 9. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Σήμερον τὴν μεσημβρίαν ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ Πολωνὸς δικτάτωρ στρατάρχης Πιλσούδσκι.

Οὗτος παρεκάθησεν εἰς γεῦμα παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ζαλέσκι. Τούτου μετέσχον οἱ κ.κ. Μπριὰν καὶ Πὼλ Μπονκούρ. Ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἀφίκετο περὶ τὸ τέλος τοῦ γεύματος. Ἡ συνομιλία περιεστράφη ἐπὶ τῆς γενικῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Η ΓΑΛΛΟΣΕΡΒΙΚΗ ΚΑΤΕΧΩΡΗΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ Κ. Τ. Ε.

ΓΕΝΕΥΗ, 9 (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας.).—Σήμερον τὴν πρωΐαν κατετέθη πρὸς καταχώρησιν εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. ἡ Γαλλοσερβικὴ συνθήκη.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΠΙΡΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Τὸ ἐν Σινώπῃ ἱδρυθὲν ἐργοστάσιον τῶν σπίρτων ἀρχίζει ἐντὸς ὀλίγου τὰς ἐργασίας του. Θὰ παραγάγῃ ἐτησίως 25 χιλ. κιβώτια τὰ ὁποῖα θὰ ἀνέλθωσι μετὰ 23 ἔτη εἰς 40 χιλιάδες κιβώτια.

Ἕκαστον κιβώτιον θὰ περιέχῃ χίλια κυτία τῶν 50 σπίρτων.

Ἡ ἀπαιτουμένη ξυλεία ἐξησφαλίσθη ἀπὸ τὰ δάση Ζίγλαλ καὶ Τσαγγὰλ ἐν τῷ νομῷ Κασταμονῆς.

Ἡ ἐτησία κατανάλωσις σπίρτων ἀνέρχεται σήμερον εἰς 25 χιλιάδας κιβώτια.

Εἰς τὸ ἑξῆς θὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἔξωθεν εἰσαγωγὴ σπίρτων εἰς τὴν Τουρκίαν.

Κατεσκευάσθη σιδηροδρομικὴ γραμμὴ 25 χιλιομέτρων διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς μεταφορᾶς τῆς ξυλείας εἰς τὸ ἐργοστάσιον.

ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐγκύρως πληροφοροῦμαι ὅτι τὸ κομιτάτον ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπεκτείνῃ τὴν δρᾶσίν του. Εἰς τὸ Βελιγράδιον ἐλήφθησαν ἐξαιρετικὰ μέτρα ἀσφαλείας. Ἀπηλάθη ὁ Βούλγαρος μετανάστης Ἀγγελὼφ διότι ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο ὄργανον τοῦ κομιτάτου.

ΟΙ ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΘΕΝΤΕΣ ΕΦΕΔΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐξέδωκε διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας ἐντέλλονται αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ παρ' αἷς ὑπηρετοῦν οἱ τελευταίως μονιμοποιηθέντες ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ ὅπως ὑποβάλουν αὐτοὺς εἰς τὴν νενομισμένην ὁρκωμοσίαν. Ὅσοι δὲν διατελοῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ δέον νὰ δηλώσουν ἂν ἀποδέχωνται τὴν μονιμοποίησιν μέχρι τῆς 25ης Δεκεμβρίου. Οἱ μὴ ἀποδεχόμενοι τὴν μονιμοποίησιν ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς ἀπολυθείσας κλάσεις.

Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΜΕΝΩΝ ΦΟΡΩΝ

Ὁ πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν παρουσιασθεὶς χθὲς ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπέδωκεν ὑπόμνημα διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ διαγραφὴ τῶν φόρων καθαρᾶς προσόδου παλαιῶν χρήσεων.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη νὰ εἰσπράξῃ τοὺς καθυστερουμένους, καθόσον διὰ τῆς διαγραφῆς τῶν ἐν λόγῳ φόρων καὶ ἄλλων τοιούτων θὰ προκύψῃ μέγα ἔλλειμμα εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καταρτίζει διατάγματα, διὰ τῶν ὁποίων τοποθετοῦνται εἰς Ἀθήνας πρὸς πλήρωσιν τῶν ὀκτὼ δημιουργηθεισῶν νέων θέσεων καὶ τῆς μιᾶς κενῆς οἱ πρωτοδίκαι κ.κ. Κωνσταντόπουλος, Μανέας, Εἰρήνης, Γκίκας, Κομνηνός, Ρουμελιώτης, Ζάννος, Παπαναστασίου καὶ Στάμου.

ΠΤΩΜΑ ΑΝΔΡΟΣ

Παρὰ τὸ Πυριτιδοποιεῖον ἀνευρέθη πτῶμα μεσήλικος ἀνδρός. Μεταφερθὲν εἰς τὸ Νεκροτομεῖον ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ θάνατος προῆλθε λόγῳ τοῦ ψύχους.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΠΥΡΚΑΪΑ

Τὴν 7 1)2 μ.μ. τῆς χθὲς ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανδρόσου 33 κατάστημα Ψιλικῶν τοῦ Εὐαγγέλου Δολιώτου. Τὸ πῦρ ἀπετέφρωσε ὁλόκληρον τὸ κατάστημα. Αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς 700 χιλ. δρ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων ἐσημείωσε χθὲς ἐξαιρετικὴν βελτίωσιν, συνεπείᾳ τῆς ἀγοραστικῆς τάσεως, ἡ ὁποία εἶχεν ἐκδηλωθῆ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ἀνοίγματος.

Τὸ ἀπόγευμα ἡ ἀγορὰ ἦτο ἔτι μᾶλλον σταθερωτέρα. Ἠκούσθησαν δὲ αἱ ἑξῆς τιμαί: Ἐθνικῆς Τραπέζης 56400—55950—56200, Ἐμπορικῆς 694—700—696, Βιομηχανίας 660—662, Ἐπιχειρήσεων 128—132, Πυριτιδοποιείου 2365—2375. Οἴνων 1535—1545, Λιπασμάτων 1980—1970—1985—1980, Οἰνοπνεύματα Πειραιῶς 965—970, Βιὸ 295, Τέκτων 315—335, Ἐριουργίας 798—800, Ἐθνικῆς Ἀτμ. 755—730, Βέρμιον 570—585—580—575, Χρωμάτων 443—442, Μακρῆ 1265, Ἐργοληπτικῆς 267.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ ἀγορὰ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἦτο χθὲς μᾶλλον ἄπρακτος καὶ ἄνευ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἀνοίξασα εἰς τὰ 366 3)8 μετρητοῖς ἀνῆλθεν εἰς τὰ 366 5)8 καὶ ἔκλεισεν εἰς τὰ 366.50.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τηλεγραφικῶς: Κλείσιμον 8 Δ)βρίου 1927

ΛΟΝΔΙΝΟΥ			
5 ο)ο 1881	57.—		
5 ο)ο 1884	57.—	5 ο)ο 1914	68.—
4 ο)ο 1887	47	7 ο)ο 1924	96.25
4 ο)ο 1889	44	ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1890	56	5 ο)ο 1914	
5 ο)ο 1893	55.—	Τράπ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1902	56.—	» Ἀνατολῆς	
5 ο)ο 1907	84	Οἴνων	523
4 ο)ο 1910	54.50	Λαυρίου	25
		Ἠλεκτρικῆς	
		Σιδ. Θεσσαλίας	290
		Σ. Π. Α. Π.	

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝΑΛ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμ.	—.—	366.50	—.—	—.—	—.—	0.337	0.244	0.445	0.758	—.—	—.—	258
Στερλίνα.	366.50		4.882	25.280	12.070	124.02	90.00	164.75	277.	34.84	778—	918
Δολλάριον.	75.06	4.882	—.—	—.—	—.—	25.400	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.51	25.280	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
[illegible] φρ.	30.40	12.070	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.96	124.02	2.023	20.534	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέτα.	4.08	90.—	7.056	28.639	—.—	—.—	0.638	1.30	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.23	164.68	—.—	—.—	—.—	1.366	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον.	1.33	277.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.10	34.840	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	306	—.—
[illegible]	0.47	778.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	39.—	918.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 9 Δεκεμβρίου 1927

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	4140	ἄτοκον 1885	2.—
5 ο)ο 1884	4140	5 ο)ο 1898	75.—
4 ο)ο 1887	3460	5 ο)ο 1900	75.—
4 ο)ο 1889	3260	1 ο)ο 1906	44.—
5 ο)ο 1890	4100	6 ο)ο 1917	69.—
5 ο)ο 1893	4000	6 ο)ο 1918	70.—
2 1)2 ο)ο 1898	29600	8 ο)ο ΑΒ 1919	68.—
4 ο)ο 1902	3950	» Γ.ΣΤ. 1925	66.50
5 ο)ο 1907	4275	5 ο)ο 1920)π.	180.—
4 ο)ο 1910	3895	)μ.	186.—
5 ο)ο 1914	4950	6 1)2 ο)ο 1922	88.—
7 ο)ο 1924	6990	6 ο)ο 1926	82.25
8 ο)ο 1925	73000	8 ο)ο 1926	90.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1800	1630	2.50 ο)ο 1912	65.—
2.50 ο)ο 1904	69.50	8.— ο)ο 1926	672.50

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	
Ἐθνικῆς	55000
Ἀθηνῶν	870
Ἀνατολῆς	1020
Λαϊκῆς	5300
Ἐμπορικῆς	692
Πειραιῶς	400
Βιομηχαν.	656
Οἰκονομίας	197
Γενικῆς	1850
Κεντρικῆς	400
Κοσμ)πουλ.	700
Θεσσαλίας	158
Χίου	750
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	235
Ἀγγλοαμ.	73.—
Καραβασίλ.	3800
. . . .	
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ	
Κάππαρη	23
Ἀχαϊκῆς	128
Ἐθνικῆς	740
Παληοῦ	11.50
Μιχαληνοῦ	750
Χιακῆς	338
Γιαννουλάτ.	240
Κροκόδειλ.	325

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἑρμῆς	230
Καπνοῦ	166
Ἀπόλλων	220
Βασιλειάδη	100
Πυριτιδοπ.	2330
Λιπασμάτ.	189
Χρωμάτ.	437
Ἄγκυρα	47
ΒΙΟ	290
Παλλὰς	310
Ἀβεζὰπ	71
Κιλινδρομ.	160
Ἥλιος	39
Ψυγεῖα Θεσ.	190
Ἀθηνᾶ	210
Παγ. Πατησ.	85
Σάνιτας	83
Βέλος	75
Ἀλεξόπουλ.	305
Κονσέρβαι	370
Ψυγ. Πειρ.	260
Ἀνατολὴ	220
Χημ. Βιομηχ.	120
Μακρῆ	1240
Ἅλατος	215
. . . .	

ΟΙΝΟΠΟΙΪΤΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	970
Οἴνων	1535
Καμπᾶ	340
Ἡσαΐα	208
Ἕνωσις	315
Γεωρ. Βιομ.	340
. . . .	
ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Ἠλεκτρικ.	357
Ἑνιαίας	600
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	3550
Κορίνθου	900
Γεν. Ἀποθηκ.	450
. . . .	
ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.	
Ἀλιβερίου	145
Ἀνθρακωρ.	30
Ἐπ.)Κοιναὶ	129
)Προν.	160
Λαυρίου	53
Ὠρωποῦ	256
. . . .	

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἡρακλῆς	930
Τιτὰν	1700
Σέκερης	200
Τέκτων	313
Ἄτλας	230
Ἔργων	445
Κέκρωψ	180
Κύκλωψ	210
Ἐργοληπτ.	261
Ὄλυμπος	190
ΑΚΤΕ	251
Πρώτη Οἰκοδ.	255
ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
Πειρ. Ἐπιχ.	327
Ἐριουργίας	795
Βερμίου	530
Ἔρια	240
Ἑλλ. Ταπητ.	400
Χρυσαλλὶς	163
Ὑφαντουργ.	142
. . . .	
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ	
Θεσσαλίας	870
ΣΠΑΠ	635
. . . .	

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ὁλόκληρος ἡ κίνησις τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ κλεισίματος αὐτῆς καὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 9)12	8)12
Ἐθνικῆς	55.800	54.600	55.000	56.000
Ἀθηνῶν	875	868	870	870
Ἀνατολῆς	1020	1010	1020	1010
Βιομηχανίας	656	650	656	645
Θεσσαλίας	159	158	153	157
Ἐθ. Ἀτμοπ.	770	690	740	675
Μιχαληνοῦ	775	745	750	718
Οἴνων	1550	1530	1535	1515
Καμπᾶ	342	340	340	340
Χρώματα	444	437	437	440
Πυριτιδοπ.	2380	2350	2360	2350
Λιπασμάτων	1900	1860	1890	1870
Ἐμπορικῆς	696	692	692	693
Βέρμιον	539	478	530	475
Σιδ. Θεσσαλ.	915	870	870	890
Ἐριουργίας	814	790	795	778
Ἡρακλῆς	940	930	930	935
ΣΠΑΠ	640	635	635	635
Μακρῆ	1260	1210	1240	1210
Οἰνοπν. Πειρ.	970	960	970	965
Λαύρια	54	53	53	51
ΑΚΤΕ	252	250	251	254
Καπνοῦ	168	161	166	162
Ἐργοληπτικὴ	261	260	261	262
Ἀντ)λλάξιμα	673.—	672.—	672.50	673.50

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων, ἐγένοντο πράξεις μετρητοῖς μὲν μεταξὺ τῶν 670—672 καὶ 671,50 ἐπὶ προθεσμίᾳ δὲ μεταξὺ τῶν 472—673 καὶ 672,50.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 9. — Ἡ σταφιδαγορὰ σταθερά. Ἐπαρχικὰ 4000, Πύργος 4010—4080, Ἀμαλιάδος, Κυπαρισσίας 4150, Πατρῶν ἐκ-

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα:

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 3 δολλ. 5.90 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἀ)π «Πένχαλ», Σπρίγκ δολλ. 6, Χάρντ Βίντερ Νο 1 δολλ. 6, Νο 2 δολλ. 5.90 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἕτοιμος, Πύργου, εἰδ. βάρ. 80)81 χιλ. ξέναι ὕλαι 2 ο)ο σελλ. 238 κατὰ τόν. τσὶφ ἕτοιμοι.

Καφὲς Ὀρνστάϊν Νο 9 Γκούντ Μπήν Γκρήν σελλ. 71)6, Νο 2 σελλ. 68 κατ' ἀγγλ. στατ. τσὶφ φόρτ. Δ)βρίου, Βίλλε Νο 5 σελλ. 72 Πίντο C σελλ. 70 φόρτωσις ἄμεσος.

Ζαχάρεις Τσεχοσλοβακίας Λ. Στ. 15.8 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Ν)βρίου—Δ)βρίου ἐξ Ἀμβούργου, Λ. Στ. 15.10 φόρτωσις Δ)βρίου ἐκ Τεργέστης.

Σπορέλαια Ὄϊλ Δανίας Λ. Στ. 42.10 κατὰ τὸ τόν. γαλλ. τσὶφ φόρτ. ἄμεσος.

Βακαλάος Ἀννὸ φράγκα 275 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ φόρτ. Δ)βρίου, Μορὺ φρ. 345 φόρτωσις Ἰανουαρίου—Μαρτίου.

2 Δεκεμβρίου: Ἱστιοφόρον «Μελέτιος» ἐκ Βιβαρίου, μέσῳ Κερκύρας 230.000 χιλ. ξυλάνθρακες εἰς χῦμα.